

NELJAPÄEV, 25. VEEBRUAR 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 09.00)

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Suure töökoormuse tõttu siin täiskogul ei olnud eile võimalik mainida Orlando Zapata juhtumit, kes alles hiljuti suri ja keda Hispaania delegatsioon siiralt leinab. Ta suri pika näljastreigi järel. Ta on esimene nn südametunnistuse vang, kes Kuubas viimase 40 aasta jooksul surnud on, ning siinkohal nõuame kõikide selliste vangide vabastamist Kuubas ja ülejäänud maailmas! Väljendame ka oma solidaarsust tema perele ja Kuuba rahvale, kes on teel pluralismi ja arengu suunas.

Sellest väga kurvast sündmusest võiks saada ajend läbirääkimiste alustamiseks, mille eesmärgiks on Euroopa Liidu ja Kuuba suhete arendamine, kus põhjalik kahepoolne raamistik loob aluse alalisteks konstruktiivseteks läbirääkimisteks inimõiguste teemal, mis leiavad aset sarnaselt teistele Euroopa Liidu kokkulepetele kolmandate riikidega.

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Olukord Ukrainas (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

4. Roheline raamat ühise kalanduspoliitika reformi kohta (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Maria do Céu Patrão Nevesi kalanduskomisjoni nimel koostatud raport (A7-0014/2010) ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu kohta (KOM(2009)0163 – 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, raportöör. – (PT) Lubage mul öelda kõigepealt paar sõna 50 kalurist koosnevale rühmale, kes nüüd istungisaali jõudma peaks, et jälgida käimasolevat arutelu ja hääletust seoses kõne all oleva raportiga.

Arvan, et võin rääkida kõikide oma kalanduskomisjoni kolleegide nimel, kes tegid raportiga kõvasti tööd, ja öelda, et mul on väga hea meel tänase päeva üle, kus me oma raporti parlamendile arutamiseks ja hääletamiseks esitame. Miks? Sest ühine kalanduspoliitika on üks Euroopa Liidu juhtpoliitikaid. Kalanduspoliitika algus oli väga raske – ametlikult pandi sellele alus 80ndatel ning esimene reform toimus 2002. aastal. Praeguseks on meile selged mõned olulisemad probleemid, mis juba tol ajal leiti (liigne püügi võimsus, ülepüük ja üleinvesteering, mis ei paistnud olevat võrdne kogu ELi ulatuses), sest need probleemid on siiani lahendamata.

Selline on lähtepositsiooniks uuele reformile, mis peab olema ulatuslik ja intensiivne ning mida kalandussektor juba pikka aega oodanud on.

Milline peaks meie raporti järgi olema selle reformi suund? Esiteks peab seoses aluspõhimõtetega valitsema tasakaal keskkonna-, sotsiaalsete ja majanduslike aspektide vahel. Keskkonnaaspektid on vajalikud kalavarude säilitamiseks, sotsiaalsed aspektid tagavad kalapüügi seotud elukutsete arenemise ja väärkuse ning majanduslikud aspektid annavad tööstusele seoses sissetulekuga garantiid. Ilma nende kolme aspektita jaotab Euroopa Liit oma püügikohad või vähemalt selliseid püügikohad, mis oleksid jätkusuutlikud ning suudaksid areneda, mis on see, mida me kõik tahame.

Kuidas on võimalik rakendada neid üldpõhimõtteid, mille eesmärgiks on kalapüügi vähendamine, kasumi suurendamine ja kalavarude säilitamine? Raportis on toodud välja teatud aluspõhimõtted, nagu investeeringud detsentraliseerimisse, kaluritele ja tervele kalandussektorile paremate võimaluste loomine ning neile otsuste tegemiseks volituste andmine ja nende suurem kaasamine kalapüügi haldamises, millega on võimalik rakendada ka vastavuse tagamise ja vastutuse poliitikat. Lisaks veel vajadus eristada väikesi ja tööstuslikke laevastikke ning rakendada mõlema puhul omaette õigusakte; vajadus hinnata juhtimismudeleid, mis sobivad paremini eri püügipiirkondade ja kalavarude jaoks; turu tugevdamise tähtsus kalapüügi, mis on suunatud

lisandväärtust andvatele toodetele ja esmamüügihindade tõstmisele. Toetuste sidumine heade tavadega; laevastiku kaasajastamise reguleerimine seoses ohutuse ja hügieeniga; ökoloogiliselt jätkusuutliku vesiviljeluse arendamine Euroopa Liidus. Muude kalapüügi või kala töötlemisega seotud sektorite arendamine. Tähelepanuta ei tohi jätta ka naiste kasvavat rolli kalandussektoris ning samuti nõudeid seoses kolmandatest riikidest ELi imporditavate kalandustoodetega, millele peavad kehtima samad nõuded, mis kehtivad meie omatoodetele. See tähendab sertifitseerimist, märgistamist, jälgitavust ning püügipiirkondade integreerimist Euroopa merenduspoliitikaga selle mahu suurendamise laiemas kontekstis.

Lõpetuseks soovin öelda, et täna esitatud raport valmis tänu kõikide kalanduskomisjoni liikmete ühisele tööle ning eriti tänu variraportööridele, kellega me tihedat koostööd tegime. Täna samuti komisjoni, Euroopa Parlamendi sekretariaati, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nõustajat ja teiste fraktsioonide nõustajaid ning loomulikult oma kabinetti ja assistenti! Täna esitatud raport valmis tõelise koostöö tulemusena ning me loodame, et see siin täna ka vastu võetakse.

Juan Carlos Martín Fragueiro, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Ka eesistujariik tervitab käimasolevat arutelu Euroopa Parlamendis, kuna tegemist on olulise panusega nõuandemenetlusse seoses kõne all oleva roheline raamatuga ning seetõttu peaks komisjon võtma oma õigusloomega seotud ettepanekute koostamisel kindlasti arvesse Euroopa Parlamendi panuseid.

Ka nõukogu kavatses tutvuda hoolikalt kõikide parlamendi arvamustega, et õigusloomega seotud ettepanekud lõpuks läbi vaadata ning seadusandliku tavamenetluse raames vastu võtta.

2009. aasta aprillis esitatud roheline raamat käsitleb ühise kalanduspoliitika mitmesuguseid struktuurilisi kitsaskohti, nagu liigne püügi võimsus, selgete eesmärkide puudumine, lühiajaliste otsuste tegemine, sektoris vastutuse puudumine ja üldiselt kehv õigusnormidest kinnipidamine.

Rohelises raamatus on esitatud ka võimalikud lahendused nimetatud struktuuriliste kitsaskohtade kõrvaldamiseks ning dokumendis käsitletakse ka teisi olulisi probleeme, nagu erikord tööstuslikele laevastikele ja väikesemahuliste rannapüügi laevastikele, raiskamine, suhteline stabiilsus, ülekantavad kalapüügiõigused, tugevam turuorientatsioon, ühise kalanduspoliitika integreerimine laiemasse merenduspoliitika konteksti, riiklik rahastamine ja ühise kalanduspoliitika välismõõde.

Nõukogus uurivad liikmesriigid nii omaette kui ka ühiselt väga üksikasjalikult kõikide asjaomaste küsimuste aspekte. Esimene aruteluetaapp lõppes 2009. aasta detsembris ja komisjon sai 1700 ettepanekut ning on siiani pidanud üle 125 kohtumise ja seminari.

Teisel etapil, mis algab selle aasta 1. septembril, analüüsitakse tehtud panuseid ja arutletakse peamiste ideede üle. Jaanuaris korraldas komisjon seminare seoses reformi tähtsaimate elementidega ja kalanduse õigustepõhiste juhtimissüsteemidega ning isegi täna toimub seminar seoses väikesemahulise kalapüügiga. Mõju hinnatakse märtsis. Euroopa Kalandusfondi ja tulevast finantsperspektiivi käsitletakse aprillis, seejärel välismõõdet mais ning raiskamist ja selektiivsust juunis.

2. ja 3. mail peetakse eesistujariigi ja komisjoni ühine konverents LA Coruña provintsis. Konverentsil käsitletakse kolme reformi põhielementi, milleks on juhtimine, kalavarude haldamine ja suure- ning väikesemahulise kalapüügi eristamine.

4. ja 5. mail kohtuvad ministrid Vigos, kus tutvutakse konverentsi tulemustega, ning võimalik, et juunis lisab nõukogu oma päevakorda mitteametliku arutelu seoses võimalikke muudatusi käsitleva töödokumendiga.

Kolmandal etapil, mis algab 2010. aasta teisel poolel, esitab komisjon valge raamatu ning seejärel neli õigusloomega seotud ettepanekut: algmäärus, uus komisjoni teatus, tehnilised meetmed ja uus määrus seoses rahastamisega. Eesmärgiks on alustada reformitud ühise kalanduspoliitika rakendamist 2013. aasta 1. jaanuarist.

Nõukogu ei ole veel kindlat seisukohta võtnud ning teeb ametliku otsuse komisjonilt 2011. aastal saadud ettepanekute alusel ning õigusloomemenetluse eeskirjadest lähtudes.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kuna see on minu esimene sõnavõtt täiskogul volinikuna parlamendiliikmete ees, siis tahaksin ma esmalt tänada teid võimaluse eest siin sõna võtta! Mul on suur au olla siin teie ees ning arutleda ühise kalanduspoliitika reformi üle, mis on üks tähtsamaid teemasid kogu kalandussektori jaoks. Õnnitlen raportööri Maria do Céu Patrão Nevesit tehtud töö eest, mille tulemusena on kõik erinevad seisukohad ühte järjekindlasse dokumenti kokku toodud. Ma olen igati nõus, et meie

poliitika vajab selles esinevate struktuuriprobleemide lahendamiseks põhjalikku reformi. Nagu te kõik teate, ei olnud viimane reform 2002. aastal piisavalt edukas.

Nüüd peame lahendama kõik minevikus tuvastatud kitsaskohad, et aidata saavutada keskkonna-, sotsiaalsest ja majandusliku aspektist lähtudes paremaid tulemusi. Avalik arutelu näitas selgesti, et reformil on laialdane toetus. Loomulikult ei saa ma vastata täna kõikidele küsimustele hääletamiseks esitatud raportis. Sellele vaatamata jätan ma meelde teie kompromissmuudatuseettepanekud seoses jätkusuutlikkuse, ületootmise, väikesemahulise kalapüügi, horisontaalse detsentraliseerimise, saagi vette tagasi laskmise tava kaotamise, uute kalanduskokkulepete ja rakendamisega kalandussektoris. Olen teile konstruktiivsete ettepanekute pärast väga tänulik!

Tahaksin rõhutada kahte spetsiifilist teemat. Esiteks riigi rahastamine. Minu arvates peame paremate tulemuste saavutamiseks suunama oma toetused oma poliitika eesmärkidele. Näiteks uute kalalaevade ehitamise toetamise asemel peaksime toetama uuendust seoses selektiivsuse ja keskkonnahoidlikkusega ning aitama tootjaorganisatsioonidel tuleviku väljakutseteks valmistuda.

Teiseks jagan ma teie seisukohti seoses sotsiaalse mõõtmega: me tahame, et kalandussektor looks atraktiivseid ja turvalisi töökohti. Ootan väga nendel teemadel teie ettepanekuid.

Tutvustan teile ka meie järgmisi samme. Komisjon koostab kokkuvõtva aruande möödunud aastal peetud arutelude kohta, mis aitab meil koostada ettepanekuid uue poliitika jaoks. Korraldame seminare, et arutleda sidusrühmadega, institutsioonidega ja liikmesriikidega kindlate teemade üle. Koos eesistujariigi Hispaaniaga peetakse mais ulatuslik konverents ühise kalanduspoliitika reformi teemal.

Ma tean, ja seda mainiti ka eelnevas sõnavõtus, et just praegusel hetkel toimub komisjonis tehniline seminar, millest võtavad osa esindajad tervest Euroopast. Mul on kahju, et teie sellest seminarist osa võtta ei saa. Seminar korraldati juba mõnda aega tagasi. Edaspidi teen ma kõik, mis minu võimuses, et vältida kohtumiste aegade kattumist.

Kogu selle sisendi alusel hakkame 2010. aasta lõpus töötama välja oma ettepanekuid, mille komisjon 2011. aasta kevadel vastu võtab. See suur arutelude protsess kulmineerub väga viljaka aruteluga siin Euroopa Parlamendis. Nii saate te kaasseadusandjatena mängida tähtsat rolli uue poliitika kujundamises koos komisjoniga. Ootan igati meie tulevast koostööd!

Antonello Antinoro, fraktsiooni PPE nimel. – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Tänan nõukogu eesistujat tema sõnavõtu eest ning tahaksin tänada ja soovida edu seoses meie ees seisva tööga ka uuele volinikule, kes täna esimest korda siin täiskogul sõna võttis!

Ma arvan, et kõik, mida me rakendada kavatseme, on väga oluline ja loodan, et selle rohelise raamatuga, mille üle me täna arutleme ja mille üle me pärast ka hääletame, ei lähe samamoodi nagu 2002. aastal.

Täna on Euroopa Parlament aga teistsuguses olukorras. Meil on olemas õiguslikud menetlused ja Lissaboni leping ning seepärast arvan ma, et seatud eesmärkide saavutamiseks peame kõik nendega loodud võimalusi ka kasutama.

Meie raportöör Maria do Céu Patrão Neves kirjeldas kõige tähtsamaid punkte ning Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon tänab teda tehtud töö eest, meile esitatud kokkuvõtte eest ning kõige eest, mida ta esile tuua sai!

Soovisin võtta sõna lihtsalt selleks, et arutleda kalanduse teemal, kuid tahaksin minna veidi edasi rohelise raamatu ja eeldatavasti juuniks valmiva valge raamatu raamistikust ning rõhutada vajadusi seoses Euroopa meredega ja ennekõike just Vahemerega.

Peame täna kehtestama enda jaoks eeskirjad, millest lähtumist me juba aastaid oma majanduselt ja kaluritelt nõudnud oleme. Rannikuriigid, isegi Euroopa äärealadel paiknevad rannikuriigid, on neid eeskirju aga väga sageli eiranud ning nüüd oleme paradoksaalses olukorras, kus meie kalurid kõigist nendest eeskirjadest kinni pidama peavad sel ajal, kui teised võivad teha seda, mida nad tahavad.

Täna mängib Euroopa Komisjon teistsugust ja palju tugevamat rolli: komisjonil on nüüd välispoliitika kõrge esindaja ning palju rohkemate volitustega parlament. Loodan, et saame rohelise raamatu raames ning enne, kui asume valge raamatu koostamise juurde, teha koostööd kolmandate riikidega, mis ei kuulu Euroopa Liitu, et luua koos ühised eeskirjad, millega oleks tagatud, et neile, kellele nimetatud eeskirjad kehivad, ei jääks mulje, nagu oleks EL neid reetnud või unustanud ja et nad ei näeks ELi oma vaenlasena, vaid sõbrana.

Josefa Andrés Barea, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Tänan teid, Juan Carlos Martín Fragueiro! Tere tulemast parlament! Tänan ka teid, Maria Damanaki!

Ka mina võtan esmakordselt sõna seoses kalanduse teemaga ning antud valdkonnas seisame tõepoolest silmitsi tõsise väljakutsega. Meie kohuseks ja vastutuseks on määratleda suunised, millest lähtudes on võimalik tagada merede, kalanduse ja lõpuks ka kogu planeedi jätkusuutlikkus.

Kalandus on meie riikide, rannikupiirkondade ja regioonide jaoks väga tähtis tootmisharu, mis on paljusid väärtusi hõlmav majanduslik ja kultuuriline element ja, nagu volinik Damanaki juba ütles, on 2002. aasta reformiga palju probleeme.

Peame vaatama üle suhtelise stabiilsuse põhimõtte ning otsima juhtimisele uusi lähenemisi, mis on palju paindlikumad ja paremini kohandatavad, sest seoses lubatud kogupüügi ja kvootidega on olnud probleeme. Palju probleeme on olnud seoses väga tuttava saagi vette tagasi laskmise tavaga, mida me ei saa lubada oma kalurite ja oma planeedi huvides.

Ühise kalanduspoliitika tulevane reform peab tagama jätkusuutliku kalanduse süsteemi olemasolu ja me pooldame ka uut püügikoormusel põhinevat haldussüsteemi. Peame olema rohkem avatud, mõtlema ja muutma haldamise palju paindlikumaks.

Peame kandma hoolt keskkonnakriteeriumide laialdase kasutuselevõtmise eest ja eristama rannakalapüüki süvamere kalapüügist. See on väga tähtis ning seda tahab ka kogu sektor. Peame vähendama teatud laevastike liigset püügivõimsust. Peame viima lõpule ka turu ühise korraldamise ja leidma võimaluse turu stabiliseerimiseks ning selle kohandamiseks seoses kolmandatest riikidest imporditud kalaga.

Võitlus seadusevastase kalapüügiga, mida on palju kritiseeritud ning mis seni väga ebatõhus olnud on, vajab täiendavaid vahendeid, ühtlustatud sanktsioone ja rahvusvahelisi kokkuleppeid, mille aluseks on õiguslikud, inimõiguslikud ning kokkulepetest kinnipidamise põhimõtted.

Nagu ütlesite, peab finantsraamistik aitama saavutada paremaid tulemusi kui praegune poliitika.

Ennekõike peame mõtlema sotsiaalmõõtmele. Peame mõtlema inimestele ja kandma hoolt selle eest, et neile oleks tagatud vääriskus, professionaalsuse tunne ning professionaalne tunnustus ja majanduslik võimekus püsimajäämiseks.

Muidugi ei tohi unustada ka naiste, kes praegu kalandusmaailma nähtamatut külge esindavad, integratsiooni. Peame nad esile tooma ning nende elu kergemaks tegema.

Kalanduspoliitika reform tähendab palju enam kui kõigest õigusaktide koostamist. Peame käsitlema otse Euroopa Liidus seest reformi olulist osa, millega on võimalik garanteerida meie merede, kalurite ja meie planeedi jätkusuutlikkus.

Sellest lähtuvalt peame julgelt meie ees seisvatele väljakutsetele vastu astuma, mis tähendab, et me peame kartmatult oma poliitikaga tegelema. Me ei tohi vankuda! Peame olukorrale julgelt vastu astuma ja säilitama riigi, Euroopa Liidu ja maailma tasakaalu.

Carl Haglund, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Austatud juhataja! Need meie hulgast, kes rohelise raamatu ja raporti koostamise nimel töötasid, tunnevad palju rõõmu selle üle, et me nende dokumentidega lõpuks täiskogu istungile jõudsime. Esmalt soovin tänada raportööri suurepärase töö eest!

Meie ühine kalanduspoliitika vajab reformimist. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni jaoks oli väga oluline, et selle reformi aluseks oleks ökosüsteemil põhinev lähenemisviis. Raporti sõnastus seoses sellega on väga hea. Samas on meil aga olukord, kus on vaja käsitleda tõsiseid probleeme, nagu saagi vette tagasi laskmine, mõnede valdkondade tohutu liigne püügivõimsus ja palju muudki. Seetõttu on mul hea meel, et suutsime jõuda kokkuleppele seoses meetmetega nende probleemide lahendamiseks. Kes arvab, et ELi saagi vette tagasi laskmise poliitika on õigustatud? Mina kindlasti mitte.

Üks teine tähtis teema on ühise kalanduspoliitika piirkondlikkus. Kui olukord on eri Euroopa kohtades niivõrd erinev, peab otsuste tegemine ja rakendamine olema kindlasti võimalik piirkondlikul tasandil. Veel üks teretulnud reform on kavatsus võtta väikesemahulise rannikupüügi haldamiseks kasutusele eraldi lähenemine. Need probleemid tõime välja ka fraktsiooni ALDE raportis.

Läänemere ääres elava soomlasena on mul hea meel ka avalduse üle seoses võimalike meetmete rakendamisega hüljeste ja kormoranide liigsuurte populatsioonide probleemi käsitlemiseks, kuna see on üks suuremaid ohte Läänemere kalanduse jaoks.

Viimaks soovin mainida kalanduskokkuleppeid kolmandate riikidega. Anud juhul peavad vastuvõetavad poliitikad käima käsikäes Euroopa Liidu inimõiguste poliitikaga. Väga hea näide on siinkohal kokkulepe Guineaga, mille puhul parlament kokkuleppe vastu hääletas, ning just sellist lähenemist peaksimegi edaspidi rakendama.

Mul on väga hea meel reformi senise arengu üle. Meil on olemas hea roheline raamat ja olen kindel, et alates 2013. aastast on meil ka palju parem kalanduspoliitika.

Isabella Lövin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (SV) Austatud juhataja, volinik Damanaki, head kolleegid! Minu silmad avanesid seoses ELi ühise kalanduspoliitikaga ja selle hukatuslike tagajärgedega 2002. aastal, kui Rootsi otsustas parlamendi enamushääletuse järel keelata ühepoolset üheks aastaks tursapüügi, kuid Euroopa Liit ei lubanud riigil seda otsust täide viia.

Vaatamata asjaolule, et Rootsi kavatses kompenseerida kaluritele kahju, mis tekkis keelu ja selle tõttu, et rahvusvaheline mereuurimise nõukogu oli soovitanud juba mitu aastat tursapüüki täielikult keelustada, ning hoolimata sellest, et mitmed tursavarud Rootsi rannikuvetes olid täielikult hävitatud või vähenenud 70 kuni 90%, oli ühise kalanduspoliitika põhimõte palju olulisem. Kui kõik ületavad püügikvoote, siis komisjoni arvamusel peab ka Rootsi seda tegema. See tähendab, et ELi liikmesriikidele oli ekspluateerimine kohustuslik.

Viimane kalanduspoliitika reform toimus 2002. aastal. Sellega ei suudetud lahendada tõsised probleemid, mille all kalandussektor juba kümme aastat tagasi kannatas – liiga palju liiga töhusaid kalalaevu konkureerivad liiga väheste ning vähenevate kalavarude pärast. Viimased Vahemeres harilikku tuunikala püüdnud laevad said ELi toetust alles 2005. aastal. 2000. kuni 2008. aastani kulutasid ELi maksumaksjad 34 miljardit eurot tuunipüügilaevade ehitamisele ja kaasajastamisele sel ajal, kui tuunivarud olid kokkuvarisemise äärel. Sarnast suhtumist on märgata ka Läänemeres. Viimastel aastatel on Rootsi kalandusamet kulutanud 5,4 miljonit eurot suuremate tuunipüügilaevade utiliseerimiseks. Need on needsamad laevad, mis ELi raha abil ehitati.

Vajame hädasti kalanduspoliitika põhjalikku reformimist. Meie arvates tuleb lõpetada igat liiki kahjulike toetuste andmine. Hetkel tühjendavad ELi laevad maksumaksjate rahaga kinnimakstud tollivaba kütust ja juurdepääsukokkuleppeid kasutades Aafrika meresid hädavajalikest toiduvaredest ning konkureerivad ebaausalt Aafrika kaluritega samal ajal sealseid ökosüsteeme hävitades.

Enne hääletamist täna rohelise raamatu kohta esitatud raporti üle palun ma kõigil oma kolleegidel eemaldada muidu suurepärasest raportist üks halb lõige. Pean siinkohal silmas lõiget 121, mille kohaselt peaks ELi kalanduspoliitika välistegevus kaitsma Euroopa kalandussektori huvisid. Ma ei arva, et sellise poliitika rakendamine on ELile 2010. aastal kasulik.

Marek Józef Gróbarczyk, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Austatud juhataja, volinik Damanaki! Soovin tänada kõigepealt Maria do Céu Patrão Nevesit raporti koostamise eest! Sellise ühtse dokumendi koostamine nõuab suurt sihikindlust ja kompromissivõimelisust. Sellele vaatamata on raport kõigest aluseks tulevase ühise kalanduspoliitika koostamisele, mis nõuab põhjalikku ümberkorraldamist ja muutmist, et sobitada omavahel kokku looduskeskkonna kaitsmine ning kalastamise kui ajaloolise pärandi arendamine. Poliitika peab võtma aluseks piirkondlikkuse, mis tugineb omakorda eri piirkondades valitsevatele tingimustele. Nii on võimalik anda kalandussektorst saadud seisukohtadele ja teaduslikele järeldustele tuginedes õigeid hinnanguid ning vastuvõetud kompromissiga on võimalik tagada kalanduse õiglane ja võrdne haldamine.

Uus kalanduspoliitika peab stimuleerima kalandussektori arengut kriisiaegses Euroopas, kuid tähelepanu peab pöörama ka laastavale tööstuslikule kalapüügile, ennekõike Läänemeres, kus terveid ja väärtuslikke kalavarusid kasutatakse linnu- ja kariloomasöödaks ning nende asemel imporditakse eurooplaste toidulauale Kaug-Idast mürgiseid merikogerlasi. See on hoop jätkusuutlikule Euroopa rannakalapüügile, mis vajab erilist hoolt.

Sellest on ka hästi näha, kui väga on vaja asendada kergesti manipuleeritav kvootide süsteem ratsionaalse ja õiglase püügisüsteemiga. Nii anname kõikide Euroopa Liidu riikide kaluritele võrdsed võimalused. Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioon toetab raportit lootuses, et olemasolevat süsteemi muudetakse.

João Ferreira, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Oma rohelise raamatuga tahab komisjon luua etappide kaupa või ilma etappideta rakendatava ühenduse süsteemi ülekantavate kalapüügiõigustega või eraomandiõigustega seoses avaliku hüve ehk kalavarude kasutamisega.

Ettepanek lükati tagasi viimase reformi ajal ja nüüd, kümme aastat hiljem, on komisjon jälle asja eesotsas ning kuulutab ette kalavarude erastamise vältimatuid tagajärgi, milleks on suurema majandusliku ja rahalise jõuga rühmade tegevuste kontsentreerumine ning suure osa väikesemahulise rannikupüügi hävinemine. Komisjon andis mõista, et riigid, mis tahtsid alguses seda teed minna, tahavad taganeda nüüd, kus neile saavad selgeks süsteemi tõsised tagajärjed ja kõrvalekalded.

Parlament peaks võtma kindla seisukoha ning ettepaneku tagasi lükkama. Juhuslikult ei ole selline lahendus mingisuguseks garantiiks, et sellega on kaitstud meie kalavarude jätkusuutlikkus, sest püügiõiguste vähendamine ja koondamine vähestele ettevõtetele ei tähenda tingimata, et väheneb püügikoormus, vaid lihtsalt, et ressursside ekspluateerimine kontsentreerub.

Ressursside jätkusuutlikkuse kaitsmiseks on vaja teisi meetmeid, nagu õiglase tasuvuse tagamine kalandussektoris. See omakorda vajab sekkumist turul ning täiustatud turustamist kalandussektoris, esmamüügihinna ja kalurite palga tõstmist, vahendustasude vähendamist ja õiglase lisaväärtuse jagunemise edendamist sektori väärtusahela ulatuses.

ELi kalanduse praegune seisund on keeruline ja mitmekülgne. Antud tingimustes on laialt tunnustatud kohalike omavalitsuste tähtsus otseses vastuolus Lissaboni lepinguga loodud institutsionaalse raamistikuga, mille kohaselt on Euroopa Liidu ainsaks vastutuseks bioloogiliste mereressursside kaitsmine.

Vajame haldamist, mida toetavad teaduslikud andmed ning mis võtab arvesse iga riigi, iga püügipiirkonna, iga laevastiku ning ressursside enda reaalseid tingimusi ja omapärasid. See tähendab, et lahenduste leidmisesse ja rakendamisesse tuleb kaasata ka kalureid, mis erineb oluliselt tsentraalselt määratletud poliitika detsentraliseeritud rakendamisest.

John Bufton, fraktsiooni EFD nimel. – Austatud juhataja! Palun volinik Damanakil näidata ühise kalanduspoliitika ümberkujundamisel üles tundlikkust seoses Inglismaaga, kuna reformiga kavatakse lisada ühise kalanduspoliitika järelevalve ja kontrolli alla ka harrastuskalapüük.

Minu arvates oli kvootide eesmärgiks vältida kalavarude vähenemist. Euroopa kalanduspoliitika on jätkusuutlikkuse tagamise seisukohalt niivõrd läbikukkunud, et 2015. aastaks võib arvatavasti 91% kalavarude kohta öelda, et need on ülepüütud.

Probleemiks on aga see, kuidas kala püütakse, mitte kes seda teevad. Valimatu traalimine ja õngepüük tühjendavad meie meresid kaladest. Seejuures ei ole kinnipüütud söögikõlblike surnud kalade merre tagasi laskmine kindlasti mitte jätkusuutlik tegevus.

Kindlasti on jätkusuutlik aga harrastuskalapüük, mida harrastab ligi miljon inglasi ja mille tõttu on ainuüksi toetus Inglismaa kalastustarvete ettevõtlusele 2 miljardi euro ringis.

Harrastuskalapüügi tööstus pakub Inglismaal ja Walesis tööd ligi 19 000 inimesele 1300 ettevõttes. Harrastuskalapüüdjad püüavad ja võtavad merest ainult nii palju, kui nad süüa kavatsevad, ning jätavad väikesed noored kalad alles, et need areneksid ja paljuneksid ning lasevad tagasi kõik püütud kalad, mida nad ei vaja. Mõnel juhul märgistavad nad kalad eelnevalt ja annavad sellega oma panuse kalavarude kaitsmise programmidele.

Kui komisjon oma tahtmise saab, peavad nad kogu püütud saagi maale tooma ning oma kvoodi riikliku kvoodi sisse arvestama.

Harrastuskalapüük toetab ökoliigilist sõltumatust ning kui seda harrastaks rohkem inimesi, siis vähendaks see nõudlust, mis hetkel valimatut kaubanduslikku kalapüüki õhutab ning terveid kalaliike ohustab.

Ühine kalanduspoliitika on olnud alati ülekohtune Inglismaa laevastike vastu, millel on hetkel luba püüda ainult 7% tursakvoodist La Manche'i väinas ja kõigest üks viiendik kvoodist meie oma territoriaalvetes.

Ehk on volinik nõus arvestama Inglismaa ohutute harrastuskalapüüdjate vajadustega nii, nagu tema eelkäija näitas üles avatust seoses oma riigi kaluritega, kui ta astus vastu hariliku tuunikala müügi keelustamisele, tänu millele tema riik Malta aastas 100 miljonit eurot teenis.

Ühine kalanduspoliitika on juba hävitanud suurema osa suurepärasest isetaastuvast ressursist. Kogu allesjäänud kalapüügist moodustab harrastuskalapüük kõige rohkem 1%. Komisjonil on kõhklusi seoses peaaegu ohustatud liigi kaitsmisega, kuid samas leiab komisjon, et kalastamist kui hobi tuleks reguleerida. See näitab minu meelest väga hästi komisjoni huvisid.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Minu ja minu valijate jaoks Põhja-Iirimaa saab võtta kalandustööstuse ja 27 aastat ühise kalanduspoliitika rakendamist kokku selle raporti lõikega 138, milles on öeldud, et „üks vähestest valdkondadest, kus ühine kalanduspoliitika on olnud suhteliselt edukas, on selline, kus kontroll on olnud liikmesriikide käes”.

Meie jaoks oleks kõige parem ühisest kalanduspoliitikast loobuda või kui Inglismaa sellest taganeks, millega liikmesriigid oma territoriaalveed uuesti enda kontrolli alla saaksid.

Kahjuks ei ela me sellises ideaalses maailmas. Ühise kalanduspoliitika reform toob Põhja-Iirimaa kaluritele kaasa järjekordse paremuselt teise lahenduse, mida on viimased kolmkümmend aastat iseloomustanud meie kalandustööstuse õigustamatu allakäik ning mis on kergitanud vastamata küsimusi seoses nende kalavarude seisundiga, millest meie tööstus sõltub.

Seda näitas täiekuul ka läbikukkumine seoses detsembri kalandusnõukogu ja kvootidega seoses tehtud otsustega.

Olgugi et ühine kalanduspoliitika on paremuselt teine lahendus, toetan ma selle piirkondlikuks muutmist, nagu raportöör seda kirjeldas. Toetan seisukohta, et ühine kalanduspoliitika peaks tuginema kolmele põhimõttele, milleks on keskkondlik, sotsiaalne ja majanduslik mõõde. Loodan siiralt, et suudame luua poliitika, mis ühise kalanduspoliitika katastroofilised tagajärjed jälle heastab.

Sellegipoolest kardan, et radikaalne muutumine, mida mõned selle läbivaatuse raames lubavad, lõppeb lihtsalt järjekordse kasutamata jäänud võimalusena meie kalandussektori ja kalavarude jaoks.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Seoses selle reformiga on kõik kaalul. Kui me ei ole nüüd piisavalt julged, ei saa me enam teist võimalust tõelise kalanduspoliitika loomiseks ning oleme osaliselt vastutavad ka selle läbikukkumise eest.

Ühist kalanduspoliitikat on juba aastaid kritiseeritud, mis on igati õigustatud. Oleks väga heidutav, kui parlament laseks nüüd käest viimase võimaluse pakkuda välja alternatiive meie korduvalt kritiseeritud poliitika aspektidele, milleks on ennekõike haldamise ja säilitamise süsteemi läbikukkumine, mida demonstreerib nii ressursside seisund kui ka sektori allakäik.

Ma lihtsalt ei mõista vastumeelsust seoses alternatiivide väljapakkumisega, mille üle täiskogul 1996. aastal arutleti, nagu ülekantavate kvootide süsteemid või püügikoormusel põhinev majandamine, mis on andnud positiivseid tulemusi ning mis aitaksid säilitada vähemalt rohkem tööstuslikke laevastikke.

Raportis on öeldud, et kõigi jaoks õiglast lahendust ei ole, kuid samas ei arvestada sellega, et võib olla on olemas teisi lahendusi. Ma ei mõista seda vasturääkivust ega ka seda, miks siis, kui keegi ei taha ühte vahendit kasutada, on lahenduseks selle keelamine kõikide jaoks.

See ei ole kõige nõrgemate kaitsmine, vaid mõnede sektorite kartus, mis näevad lahendustena ainult alalisi toetusi.

Ühine kalanduspoliitika peaks globaliseerunud maailmas tagama ka kalandustoodete konkurentsivõime. Kahtlemata kasvab turg nende toodete jaoks, kuid paistab, et see kasv toimub ilma meieta.

ELi poliitikad peaksid olema ühtsed ning peame kandma hoolt selle eest, et kaubanduspoliitika ja päritolu tähistamise eeskirjad, nagu need esinevad uutes majanduspartnerluslepingutes, ei hävitaks ühenduse kalanduse konkurentsivõimet ilma, et need oleks midagi muud kui kõigest žestid kolmandatele riikidele. Vastasel juhul kannatab meie kalandussektor.

Austatud juhataja! Üksmeel on hea asi, kui selle tagajärjeks on areng, kuid mitte siis, kui me probleemide vastu midagi ette ei võta ja lahendust vajavaid probleeme on meil palju.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Tervitan ka südamest kõiki kalureid, kes täna siin kojas viibivad! Tänane hääletus on Euroopa Parlamendi jaoks tähtis verstapost. Esimest korda pärast Lissaboni lepingu jõustumist on meil võimalus väljendada oma seisukohti seoses ühise kalanduspoliitika reformiga. Meie volitused ja vastutused kasvavad oluliselt järgmise paari aasta jooksul. Raport on vastuvõetav ja ma tänan Maria do Céu Patrão Nevesit ja Josefa Andrés Bareaat tubli töö eest!

Oleme suutnud ühendada raportis väga tähtsad sotsiaaldemokraatlikud teemad. Nende hulka kuulub kindel toetus väikesemahulisele kalapüügile. Mõjutatud osapooled kaasatakse nüüdsest otsuste tegemise protsessi. Ennekõike vajavad toetust väikesed pereettevõtted. Rannapiirkondades ei paku need ainult tööd, vaid tõstavad

ka nende piirkondade atraktiivsust turistide jaoks. Mõned raporti osad vajavad täiustamist ning me esitasime ka vastavad muudatusettepanekud. Meie, sotsiaaldemokraadid, tahame, et oleks selgesti mõistetav, et suurimaks probleemiks on liigne püügivõimsus. See, et keskkondlik jätkusuutlikkus on kalurite majandusliku ellujäämise aluseks, on tõsiasi ning seetõttu peab keskkond olema alati esmatähtis.

Kolmas oluline punkt on ühise kalanduspoliitika välispoliitiline aspekt ning partnerluslepingud kolmandate riikidega. Teeme ettepaneku kustutada lõige 121, mis rõhutab liigselt Euroopa kalanduse huvisid. Peame käituma Euroopa vetest väljaspool samamoodi nagu kodus. See tähendab, et tuleb edendada jätkusuutlikkust, inimõigusi ja demokraatiat igal pool maailmas ning kanda hoolt selle eest, et partnerluslepingutest saadud sissetulekud ei kao korrumpeerunud diktaatorite taskutesse.

Lõpetuseks tahan öelda veel midagi olulist: Euroopa kalanduspoliitika on kuum kartul, kuna sellega on seotud väga palju tugevaid riiklikke huvisid. Ei ole üllatav, et fraktsioonid viimaste nädalate jooksul sellel teemal nii palju elavaid arutelusid pidanud on. Õnneks suutsime kõik leida edukad kompromissid. Sellegipoolest peame õigusloomeprotsessi käigus keskenduma antud teemale palju rohkem, kui me seda praegu teinud oleme, ning leidma ühised Euroopa lahendused. Peame jätkama riikliku ahnusega seotud triviaalsed probleemid nõukogu hooleks.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Esmalt sooviksin tervitada lugupeetud volinikku, kes esitas esimese sõnavõtu siin täiskogul ning soovida talle tema ametiajaks kõike head! Soovin õnnitleda ka meie kolleegi Maria do Céu Patrão Nevesit, kes raporti ette valmistas!

(GA) Uus ühine kalanduspoliitika peab sisaldama selgemaid ja paremaid eesmärke, milles arvestatakse ökoloogiliste, majanduslike ja sotsiaalsete põhimõtetega. Vaja on radikaalset mõttelaadi muutmist ning loomulikult peavad sellest osa võtma ka kõik sidusrühmad.

Peame haldama oma kalavarusid jätkusuutlikult. Samas on väga oluline tagada ka Euroopa kaluritele tasuv ja jätkusuutlik eluviis.

Olen eriti mures kalurite pärast, kes kalastavad siseveekogudes või väikestel rannalähedastel saartel. Seda laadi väikesemahuline kalapüük on väga oluline äärealadel, kus puuduvad alternatiivsed sotsiaalsed tegevusalad. Väga julgustav oli kuulda, kuidas lugupeetud volinik oma sõnavõtus täna hommikul ka seda teemat põgusalt puudutas.

Suurem osa nendes piirkondades tegutsevatest kalalaevadest on alla 15 m pikad. Püütavad kogused ei avalda üldsegi mitte tõsist mõju sealsetele kalavarudele ja loomulikult püüavad paljud nendest kaluritest kalaliike, millele kvoodid ei kehti. Kõige tähtsam on aga, et paljudel nendest inimestest ei ole alternatiivset sissetulekuallikat. Seepärast esitasin muudatusettepaneku, milles kutsun üles komisjoni tunnistama eraldi neid kaugetes piirkondades asuvaid kogukondi.

Piirkondadeks jaotamine ning piirkondlike nõuandekomisjonide loomine on olnud edukad ning seega võivad piirkondlikud haldusstruktuurid avaldada positiivset mõju, kaasa arvatud sidusrühmade vastutuse suurendamine ning uue ühise kalanduspoliitika kasutuselevõtmine, mis on palju tundlikum kohalike probleemide suhtes.

Lissaboni lepingu jõustumisega, mis järgnes minu riigis möödunud aastal peetud rahvahääletusele, sai Euroopa Parlament seoses õigusloomega nüüd laiemad volitused. Volinik tunnistab ka seda ning mul on hea meel temaga edaspidi koostööd teha.

Kokkuvõtteks loodan, et tulevikus lisatakse põhjalikesse reformidesse raporti kõige tähtsamad sätted.

Ian Hughton (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Meie raportöör ütles, et ühise kalanduspoliitika esialgsed probleemid on suuremalt jaolt ikka veel alles. Olen sellega nõus. Šotimaa viimase 27 aasta kogemused ühise kalanduspoliitika suhtes on olnud väga halvad. Kui tahame kasutusele võtta tõesti toimiva kalanduse juhtimise süsteemi – ja ma arvan, et seda tahame me kõik –, siis peame olema valmis võtma omaks radikaalselt erineva lähenemise.

Liigselt tsentraliseeritud ja paindumatu üldine kalanduspoliitika on täielikult läbikukkunud ning me peame seda tunnistama. Siiski peame midagi ette võtma. Komisjon tunnistab näiteks, et kohalik haldamine 12-meremiilises tsoonis on seni üldiselt hästi toiminud. Peaksime sellest oma järeldused tegema.

Esitasin mitu muudatusettepanekut, mida ma oma kolleegidel toetada palun. Oma muudatusettepanekutes soovitan anda tegelikud volitused Euroopa kala püüdvatele riikidele, et edendada loogiliselt ja vesikondade

alusel koostööd kala püüdvate riikide ja sidusrühmade vahel, et edendada jätkusuutlike haldamismeetmete stimuleerimist riiklikul ja kohalikul tasandil ning tunnistada ja säilitada ajaloolisi õigusi ning kasusid, tuginedes suhtelise stabiilsuse põhimõttele.

Usun siiralt, et need, kes saavad meie kalavarude kaitsmisest kõige suuremat kasu, ehk meie kalapüügiga tegelevad kogukonnad ja kala püüdvad riigid, on kõige pädevamad tegema otsuseid haldamiskavade ning nende rakendamise kohta oma kalandussektorites ja koostööks piirkondlikul tasandil. Lisaks läbikukkumisele kalandussektori ja kalavarude säilitamise seisukohalt on ühine kalanduspoliitika aidanud kaasa avaliku arvamuse langemisele seoses ELi kui tervikuga, mis on seetõttu nüüd samuti mängus. Kui me ühise kalanduspoliitika reformiga õigesti toime ei tule...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Struan Stevenson (ECR). – Austatud juhataja! Esmalt lubage mul õnnitleda raportööri Maria do Céu Patrão Nevesit raske töö eest, mida ta raporti koostamise nimel tegi! Meil on täna võimalus midagi muuta ning anda uus suund poliitikale, mis on kõikide arvates täielikult läbikukkunud. Sellise radikaalse muutuse toimimiseks ei tohi me aga korrata minevikus tehtud vigu.

Ei mingit tsentraalset mikrojuhtimist, ei mingit ülalt alla reguleerimist, ei mingit standardiseeritud lähenemist poliitikale. Igasuguse ühise kalanduspoliitika reformi juurde peab kuuluma ka läbikukkunud saagi vette tagasi laskmise tava lõpetamine. Reform peab kaasama kalavarude igapäevasesse haldamisse sidusrühmad. See peab viima kalalaevastike püügivõimsuse vastavusse kalavarude tasemetega. Meie töökava keskseks osaks peab olema jätkusuutlikkus ja ressurside kaitsmine. Peame tegema lõpu ebaseaduslikule, teatamata ja reguleerimata kalapüügile ning kandma hoolt selle eest, et kõik kalandussektoris töötavad osapooled saavad võimaluse teenida väärikat elatist. Kui suudame ühise kalanduspoliitika põhiväärtustele ehk siis töökohtade ja kalavarude säilitamisele tõelise aluse luua, oleme teinud tegelikke edusamme.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Austatud juhataja! Meie kalanduspoliitika on juba pikka aega reformi vajanud. Sellegipoolest oleksin tahtnud, et see oleks olnud palju edasipüüdlikum, eriti kui arvestada asjaoluga, et poliitika eesmärgiks on meie merede kalavarude säilitamine tulevikuks. Tunnistan väga harva, et jagan Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni seisukohta, kuid antud juhul pean tunnistama, et see on tõesti nii. Nende esitatud muudatusettepanekud on vastutustundlikud ja meie kalandussektori tuleviku kindlustamiseks vajalikud.

Küsimus, mis mul nõukogule ja komisjonile on, ei meeldi kindlasti meie külalistele, aga see on seoses tulevikuga väga oluline. Tahaksin teada, kuidas saame kehtestada mingisugusegi liiduülese keelu kalade ning karpide ja vähiliste püügile nende kudemishooaegadel? Kõik teavad, et iga kord, kui me püüame kinni üheainsa tursa, mis on täis kalamarja, püüame sellega kinni ka kõik tulevased tursa põlvkonnad. Seetõttu on stabiilsete tursavarude säilitamine peaaegu võimatu ja siinkohal räägime kõigest ühest päevakajalisest kalaliigist.

Mul on hea meel, et uues rohelises raamatus pööratakse suuremat tähelepanu rannikupüügile. Lisaks keskkonna kaitsmisele aitab see kindlustada ka kohalikke töökohti. Samuti on hea, et rohelises raamatus on tähtsal kohal jätkusuutlik vesiviljelus, mis aitab meil vältida kolmandate riikide rannikuvete tühjakspüüdmist. Samuti peaksime lõpetama eksootiliste ja ohustatud kalaliikide püügi vaid sel põhjusel, et sushi söömine moodi on tulnud.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Meie fraktsioon usub, et kalavarude kaitsmine peab kuuluma iga liikmesriigi vastutuse alla, kelle kaluritel on ainujuurdepääs riigi kalavarudele.

Sellegipoolest mõistame, et probleem seoses kalavarude ülepüügi ja jätkusuutmatusega on üleeuroopaline, võiks isegi öelda, et ülemaailmne.

Tuleb vaadata üle olemasolev poliitika, mille kohaselt peavad kalurid liigsed ja ka liiga väiksed kalad vette tagasi laskma, isegi kui need ujupõie kahjustuste või liiga kiire pinnale tõusmise tõttu juba surnud või suremas on.

Appi tuleb võtta uued tehnoloogiad. Näiteks leiutas Hullist pärit Jeff Stockdale, kes on üks minu valijatest, revolutsioonilise kalapüütnise, millesse kalad loodevooluse eest varjuvad, kuid mis võimaldab väiksematel kaladel välja pääseda ning vajadusel suuremaid kalu pinnale tõstes vabaks lasta, et vältida kvootide ületamist.

Soovitan tutvuda selle leiutisega komisjonil ja kogu maailmal.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Erinevalt mõnest kolleegist arvan mina, et Euroopa Parlamendi raport seoses kõne all oleva rohelise raamatuga on oluliseks, et mitte öelda hädavajalikuks panuseks ühise kalanduspoliitika edasise arengu jaoks. Tegemist on põhjaliku raportiga, mis käsitleb kõiki selle poliitika aspekte ning ennekõike ressursside kaitsmist, ülemaailmset lähenemist kalavarude haldamisele ning detsentraliseeritud valitsemist. Minu jaoks paistab see kõik väga tähtis ja eesmärgipärane.

Tahan väljendada täna siin täiskogul Prantsusmaa rahulolu seoses parlamendi panusega, millega me kõik ühiselt töötasime. Soovin eriti tänada Maria do Céu Patrão Nevesit tehtud töö eest. Raportis on toodud välja vajadus suurendada teadusliku ekspertiisi osakaalu kalandussektoris, et oleks võimalik tagada vaieldamatute otsuste vastuvõtmine.

Jah, ressursside kaitsmine ja jätkusuutliku kalapüügi edendamine on igati vajalikud, kuid peame olema ettevaatlikud, et mitte panna häbimärki elukutsele, mis on juba ammu aru saanud, et ellujäämiseks on vaja eeskirjadest kinni pidada. Jah, me peame arenema turumajanduseks. See ei tähenda aga, et me peame loobuma organiseeritud määrusest. Tervitan eriti komisjonis arutelude käigus saavutatud kompromisse.

Ülekantavatele kalapüügiõigustele ei ole tegelikult üldsegi otseselt viidatud. Nii mõnigi peab seda laadi haldamist haldusvahendiks, mis täidab kalandussektori keskkondlikke, majanduslikke ja sotsiaalseid eesmärke. Mina seda seisukohta ei jaga. Euroopa turg, millel on reguleerimata tootmise õigus, ei ole tänapäeval kadestusväärne. See tooks kaasa kontrollimatu spekulatsioonide ning üksikute püügiõiguste kontsentreerumise.

Tõepoolest, ajal kui uute haldusmeetmete rakendamine on kindlasti tööstusliku kalastamise puhul hädavajalik – siinkohal olen täiesti nõus oma kolleegi Carmen Fraga Estévez'iga –, siis olen endiselt veendunud, et sellise süsteemi liiga lai rakendamine saaks hukatuslikuks väiksemahulisele kalapüügile, mis on meie jaoks siiski väga tähtis.

Jääme teie peale lootma, volinik Damanaki!

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, Martín Fragueiro! Praegune ühine kalanduspoliitika on läbikukkunud. Suurem osa kalavarudest on hävimas. Kaheksakümmend kaheksa protsenti kalavarudest kannatab nende suurimat võimalikku jätkusuutlikkuse taset ületava ülepüügi all. Kolmkümmend protsenti kalavarudest on väljaspool ohutuid bioloogilisi piire, mis tähendab, et nende taastumine ei ole eriti tõenäoline. Heaks näiteks sellest on Põhjamere tursk, mida püütakse juba enne kudumiseks küpsesse ikka jõudmist. Kõne all olev reform on seetõttu hädavajalik.

Kalurite kaitsmine sõltub püügi kaitsmisest. Kui tahame hoida ära Euroopa kalanduse kokkuvarisemist, peame vähendama püügikoormust ja Euroopa kalalaevastiku suurust. Uue ühise kalanduspoliitika taga olevaks liikumapanevaks jõuks peab olema ökoloogiline lähenemine, millega peab kaasnema pikemas perspektiivis plaanimine, osalussüsteemid ning ennetamise põhimõtte rakendamine. Selline pikemas perspektiivis lähenemine liikide kaitsmisele peab kajastuma ka kõikides meie rahvusvahelistes kalanduskokkulepetes.

Palun teil just nendest aluspõhimõtetest lähtuda, et saaksime töötada välja detsentraliseeritud ja osalussüsteemi, milles tehakse otsuseid kõige madalamal võimalikul tasandil, sealjuures kalureid kaasates ja mere ökosüsteemide vajadusi arvesse võttes.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Oleme tegemas alles esimest sammu ühise kalanduspoliitika reformimise teel. Tahaksin tänada raportööri koostatud raporti eest ning meie koordinaatorit igati tõhusa töö eest.

Olen isiklikult ühise kalanduspoliitika reformi poolt, kuid kui meil ei jätku julgust selle tegemiseks, peame minu arvates säilitama vähemalt suhtelise stabiilsuse põhimõtte. Tahan eraldi mainida ka tõsist probleemi, mida kujutavad endast aiplad kormoranid ning majandamise kava, mille koostamist parlament juba nõudis.

Kalandussektor on meie rannikupiirkondade jaoks majandusliku ja kultuurilise tähtsusega. Seetõttu on minu arvates kõige tähtsam, et saavutaksime eelseisva ühise kalanduspoliitika reformiga tasakaalu majanduse ja keskkonna vahel.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Rohelises raamatus on kõige tähtsamaks põhimõtteks jätkusuutlikkus, mis tähendab antud juhul kindlat tulevikku kalandusele ja keskkonnale. Euroopa Komisjoni eesmärgid ei ole uued, kuid seni ei ole Euroopa neid saavutada suutnud ning see teeb uuendamise vajaduse veelgi pakilisemaks.

Olen komisjoni lahenduse üldsuuna poolt, milleks on piirkondlikkus. Rohkem tähelepanu tuleb pöörata kalandussektorile endale, kuid samas ei tohi jätta kahe silma vahele keskkonnanäaspekte. Praegune poliitika läheb liiga kaugemale, on liiga üksikasjalik ning ei ole tõhus.

Lisaks sellele ei peeta poliitika eeskirjadest hetkel eriti kinni ja head inimesed on halbade ohvrid. Ma olen väga uhke Hollandi kalurite üle, kes koos oma Taani kolleegidega võivad öelda, et nende püügikvootidega on kõik korras. Peame julgustama Euroopa kalandussektorit, et see muutuks palju osavõtlikumaks, ning võtma endale rohkem vastutust, järgides Hollandi mudeli. Mul oli hea meel seda ka rohelises raamatus näha. Tegemist on ainsa jätkusuutliku lahendusega kalandussektori tuleviku jaoks.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Olemasolev kalanduspoliitika ei toimi piisavalt hästi ning olukorra muutmiseks on vaja tähelepanuväärset muutust. Selliste kindlate sõnadega juhatab Euroopa Komisjon sisse oma rohelise raamatu. See on märkimisväärne. Ma ei kavatse üldsegi sellele vastu vaielda, pigem vastupidi.

Mõned ütlevad, et ühise kalanduspoliitika läbikukkumise peamine põhjus ei ole mitte asjaolu, et poliitika on nii tugev, vaid et selle rakendamine ja jõustamine on väga nõrk. Seoses sellega on meil väga olulisi asju õppida. Poliitika peab olema kergesti rakendatav ning seetõttu on vaja seda lihtsamaks muuta. See on ka põhjus, miks mul on hea meel komisjoni suuna üle, milleks on piirkondlik haldamine, sektori suurem kaasamine ning ennekõike vastavuse tagamine eeskirjadega.

Selles rohelist raamatut käsitlevas raportis, mille koostas mu portugallasest kolleeg, juhitakse tähelepanu suurele varieeruvusele meie kalalaevastike ja püügipiirkondade vahel, mis on ka igati õigustatud. Me ei saa rääkida üldistavalt liigsest püügivõimsusest, ülepüügist või puudulikest eeskirjadest kinnipidamisest. Selles suhtes tuleb piirkondliku ja sektori omase lähenemise puhul kasutada siiski eristusi ja nüansse. Möödunud laupäeval osalesin intensiivsetel läbirääkimistel kalandussektori esindajatega, kes ütlesid mulle, et kalurid ja teadlased teevad üha paremat koostööd. See on minu arvates tõepoolest hea näide sellest, kuidas asjad toimima peaksid. Kui kalurid saavad aidata oma asjatundlike teadmistega kalanduspoliitikat kujundada, siis laiendab see oluliselt antud poliitika alust ning aitab meid õigele teele. Lõpetuseks soovin tänada südamest veel raportööri selle suurepärase raporti koostamise eest.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Soovin samuti tervitada volinik Damanakit ning avaldada ennekõike tänu Maria do Céu Patrão Neves'ile põhjaliku ja suurepärase töö eest!

Kõikidest olulistest asjadest juba räägiti ning ma kavatsen puudutada lühidalt kolme punkti, millest esimene on ülepüük. Ülepüük on vaieldamatu tõsiasi. Nagu Kriton Arsenis ütles, kannatab hinnanguliselt 88% Euroopa kalavarudest ülepüügi all, mis tähendab, et nende püüdmise tase ületab varude taastumiseks vajaliku taseme.

Krooniline ülepüük on põhjustanud Euroopa kalanduses üha vähenevat püüki ning töökohtade kadumist. Püütakse üha väiksemaid kalu, tihti juba enne suguküpsaks saamist ning nende leidmine muutub samuti üha keerulisemaks.

Teiseks püüab Euroopa hetkel umbes 25% vähem kala kui 15 aastat tagasi, samas on aga püügikoormus ja kalapüügi hind tõusnud. Sellele vaatamata ei tohi me meetmete kasutuselvõtmisel üle pingutada, sest see võib avaldada hoopis vastupidist mõju, eriti arvestades sellega, et asjatundjate arvates ei saa ülepüügist hoolimata rääkida kalavarude vähenemisest.

Me ei tohi unustada, et elujõulisusel on kolm mõõdet, mida ka Maria do Céu Patrão Nevesi raportis välja tuuakse: sotsiaalne, majanduslik ja ökoloogiline mõõde. Kalanduspoliitika, mille eesmärgiks on elujõuline areng, ei tohi keskenduda ainult kaladele, vaid see peab keskenduma ka inimestele.

Kalad, inimesed, kormoranid ja hülged on omavahel konkureerivad süsteemid samas ökoloogilises keskkonnas.

Lõpuks pean veel rõhutama, et nagu paljud mu kolleegid, nii nõuan ka mina seoses kalandusega rohkem teadusuuringuid. See ei ole nõudmine, vaid pigem reaalsus, mida peame käsitlema kõige selle raames, millest Alain Cadec rääkis.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Austatud eesistujad, lugupeetud volinik, head kolleegid! Ma tänan kõiki raportööri suurepärase koostöö ja sellise raske ülesandega lõpule jõudmise eest, kus erinevad huvid tihti peale omavahel konflikti sattusid.

Meie jõupingutuste esimeseks tulemuseks on, et parlament saab nüüd mõjutada suunda, milles ühine kalanduspoliitika edaspidi arenema peaks.

Teine tulemus on, et läbirääkimiste jooksul oli meie eesmärgiks kanda hoolt selle eest, et tekst käsitleks muresid, mida meie kalurid on väljendanud. See meil ka õnnestus: sätted seoses ülekantavate püügikvootidega võeti tagasi ja toetus väikesemahulisele kalapüügile ja rannapüügile säilitati.

Kolmas oodatav tulemus on, et eelseisev dokument peab looma osavõtliku ja nn alt-üles-lähenemise ehk siis kõikide sektori sidusrühmadega tuleb nõu pidada. Poliitika peab sisaldama ka neid elemente, mida Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis hädavajalikuks peab, nagu kogu kalandussektori inim- ja sotsiaalmõõde, mis tuleb siduda tõhusalt jätkusuutlike kalapüügitavade edendamisega ning kalavarude kaitsmisega ühes ökosüsteemi seisukohast lähtuvas lähenemisviisis.

Tahan veel lisada, et kui tahame olla ühise kalanduspoliitika reformimisel edukad, siis peame eraldama selle jaoks eelarvevahendeid, mis meie eesmärkidega kooskõlas on. Meie poliitilist pühendumust hinnatakse just vahendite järgi, mille me kalanduspoliitika jaoks eraldasime. Me ootame, et komisjon ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Martín Fragueiro, volinik Damanaki! Vajame selgeid eesmärke ning peame olema julged ja hoiduma järjekordsest läbikukkumisest ning seetõttu on osalemine hädavajalik.

Kalandussektor ja kalatööstus on kõige enam huvitatud jätkusuutlikust kalandusest ning sel põhjusel osalevad nad reformi ettevalmistamises. Näiteks osalesid nende esindajad 2009. aastal kontrollmääruse ülevaatuses, mis oleks tulnud palju avatumalt koostada. Reformi eesmärkide saavutamiseks on lihtne lahendus: peame tagama jätkusuutliku ja tulusa sektori ning kalavarude olemasolu.

Teised märksõnad on piirkondlikkus, vastutus, stabiilsus ja õiglus. Piirkondlikkus võtab arvesse iga piirkonna ja kalastamisliigi eriomadusi ning eristab väikesemahulist ja tööstuslikku kalapüüki. Vastutus keskendub headele tavadele ja eelnevatele jõupingutustele seoses püügivõimsuse vähendamisega. Stabiilsus keskendub pikaajalistele halduskavadele, mille aluseks on üha enam usaldusväärsed teaduslikud tulemused. Õiglus keskendub KOMi läbivaatamisele ning pakub kolmandate riikidega seotud ülevaatusi ja kontrollmeetmeid jätkusuutlikuma tegevusviisi edendamiseks kalandussektoris. Oluline on ka õiglus kalandussektoris töötavate naiste suhtes, kes tihti unustatakse, kuid kelle panuseta ei oleks kalapüük mõnedes piirkondades üldsegi võimalik.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Tervitan ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu esitamist! Nagu Tšehhi Vabariik ministrite nõukogus, nii toetan ka mina jõupingutusi seoses antud valdkonna õigusliku raamistiku parandamise, lihtsustamise ja tõhusamaks muutmisega. Eriti hinnaline on komisjoni kavatsus võtta kasutusele mitmeaastane lähenemine seoses kalavarude kaitsmise strateegiaga ning suurema rõhu avaldamine sobiva kompromissi leidmisele kalapüügi ja keskkonna vahel.

Peame suhtuma rohelisse raamatusse kui esimesse sammu selle valdkonna reformi poole. Oleksin veel rõõmsam, kui näeksin tulevastest ettepanekutes suuremat rõhku vesiviljelusele. Mere- ja mageveevesiviljeluse taaselavdamine aitab toetada ranna- ja maapiirkondade arengut ning on kasulik ka tarbijatele, kes saavad tarbida rohkem keskkonnasõbralikke tooteid. Sellest vaatepunktist toetan ma kõiki esitatud muudatusettepanekuid.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Kalandussektor on Euroopa rannapiirkondade jaoks oluliseks elatise teenimise allikaks ning tähtsaks toiduallikaks Euroopa kodanikele. Kahjuks ei vasta ühine kalanduspoliitika oma praegusel kujul väljakutsetele, mis kaasnevad teatud probleemidega, nagu kontrollimatu püügipiirkondade ekspluateerimine või liigne püügivõimsus. Seetõttu on vajalik merenduspoliitika täielik ümbermuutmine. Oleme selle muutmisprotsessi alguses ning see peaks lõppema praeguse Euroopa kalanduspoliitika põhjaliku reformiga.

Täna teid, Maria do Céu Patrão Neves, põhjaliku raporti eest, milles on määratletud vajalikud meetmed, millele eelseisev reform tuginema peaks! Kõigepealt on vaja vähendada liigset püügivõimsust. Tegemist on põhjapaneva probleemiga, mille lahendamiseks on vajalik vastavate turumehhanismide kasutuselevõtmine ja järelevalve. Pean siinkohal silmas ülekantavate kalapüügiõiguste süsteemi. Minu arvates on see majanduslik ravim, millega kohandatakse kalalaevastike suurus vastavalt olemasolevatele ressurssidele ning tagatakse kalandussektori tasuvus. Teiseks, detsentraliseerimine ja sidusrühmade ning nõuandeorganite laiem kaasamine protsessis. Siinkohal on eesmärgiks suurendada kalurite osalemist ning töötada välja üksikasjalikumaid õigusnormid, mis suurendaksid usaldust kalurite ja kalandust korraldavate organite vahel.

Roheline raamat annab praegusele kalanduspoliitikale väga õige hinnangu ning toob esile selle paljusid puudused. Maria do Céu Patrão Nevesi raport analüüsib võimalusi seoses Euroopa kalandussektori praeguse

raske olukorra lahendamiseks. Siiski tuleb muudatusettepanekute üle veel arutleda. Kui me seda ei tee, riskib meie ühendus sellega, et anname poolthääle järjekordsele versioonile reformist, mis ei lahenda Euroopa kalandustööstuse probleeme.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Tänane arutelu on esimene ühist kalanduspoliitikat käsitlev arutelu pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Oleme täiesti teadlikud oma suurest vastutusest, mis on parlamendile nüüd tänu suurematele volitustele antud. Seoses rohelise raamatuga toimus elav arutelu ning ma tänan kogu südamest raportööre tehtud töö eest.

Tahan rõhutada ühte kavandatud reformi aspekti, mis on kogu kalandussektori arengu seisukohalt ülitähtis. Reformis tuleb arvestada nii muutunud olukorraga pärast Euroopa Liidu laienemist 2004. ja 2007. aastal kui ka uute liikmesriikidega. Olemasolev teadusuuringute ja analüüside teostamise ning otsuste tegemise süsteem peab võtma arvesse uusi veeteid ja nende omapärasid. Seoses sellega tahan rõhutada, et peame keskenduma eeskätt Mustale merele ja looma spetsiaalsed organid selle haldamiseks. Peame arvestama nende rannaalade elanike huvidega, sealsete ökoloogiliste probleemide ning kohaliku kalandussektoriga. Mainin seda ka seoses eelseisva 2014. kuni 2020. aasta finantsraamistikuga, mille käigus kõne all olevat reformi rahastatakse.

Lõpetuseks tahan öelda, et minu arvates ei tohiks me toetada ettepanekut seoses laevastike liigse püügivõimsuse vähendamisega, sest see võib praeguse tõsise finants- ja majanduskriisi kontekstis avaldada kalandussektorile hoopis negatiivset mõju.

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Loodan, et lugupeetud volinik saab enesekindlust sel kuul toimunud hääletusest seoses hariliku tuunikalaga. Minu arvates oli nimetatud hääletus väga heaks märgiks täiskogu suhtumisest ning ehk ka sellest, et võite olla kindel, et paljud parlamendiliikmed on valmis hääletama väga radikaalse reformi poolt.

Eile osalesid mitmed parlamendiliikmed minu korraldatud seminaril, kus toimus merendusnõukogu (Marine Stewardship Council) esitlus. Mulle on see organisatsioon alati väga meeldinud. Organisatsioon asutati 10 aastat tagasi koostöös ettevõtete ja keskkonnakaitsjatega, mis on minu arvates alati väga hea. Algu oli küll aeglane, kuid selle aasta lõpuks on nende arvates 10% maailma kalavarudest saanud organisatsiooni sertifikaadi.

Ma arvan, et see annab palju usaldusväärsust nendele jaemüüjatele, kes merendusnõukogu toetavad. See annab minu arvates usku ka tarbijatele ning lisaks sellele, et sertifitseeritud kalavarusid kasutavad kalurid teenivad rohkem, annab see neile ka põhjuse uhkust tunda. Neil on paber, mida nad oma perele ja kogukondadele näidata saavad, mis tõestab, et nende tänane raske töö ei ohusta meie kalavarude säilimist tulevikus.

Merendusnõukogu töö täiendab kõike seda, mida komisjon teeb ja loodan, et lugupeetud volinik toetab merendusnõukogu tööd kogu oma ametiaja vältel. Sellega annaksite suurepärase eeskuju.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Ma tahan tänada raportööri hoolika ja üksikasjaliku töö eest seoses selle toimikuga.

Nüüd, kus Lissaboni leping on vastu võetud, peab täiskogu tegelema kahe suure poliitika reformiga: põllumajanduspoliitika ja kalanduspoliitika. Mõlema poliitika probleemid on sarnased. Me kõik tahame nende sektorite jaoks parimat ning proovima neid reformida nii, et saavutaksime parima võimaliku tulemuse.

Nagu ka raportöör oma selgitavas märkuses mainis, valmistab ka mulle veidi muret asjaolu, et 2002. aastal olid meil samuti head kavatsused, kuid tolleaegne reform ei täitnud kalandussektori ootusi ega ka jätkusuutlikkuse kriteeriume.

Mind julgustas aga raportööri praktiline lähenemine probleemidele: kolm põhimõtet, mis nõuavad tähelepanu – keskkondlik, sotsiaalne ja majanduslik aspekt – ning tavad, mis on vajalikud nende põhimõtete rakendamiseks. Esmatähtsad on kohalikud ja piirkondlikud probleemid ning ka mõjutatud inimesed vajavad tähelepanu. Mulle meeldib eriti mõte, et me võime püüda vähem ja teenida rohkem. Kui me selle saavutame, on ehk võimalik sama ka põllumajanduse jaoks teha.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Nagu mitmed sõnavõtjad juba ütlesid, on ühise kalanduspoliitika eesmärk muuta kalandussektor keskkondlikult jätkusuutlikuks, majanduslikult elujõuliseks ja sotsiaalselt tasuvaks, kuid kahjuks ei ole me seda siiani veel saavutanud. Komisjoni rohelises raamatus on sektori olukorda väga hästi analüüsitud ning selles esitatakse palju küsimusi, kuid kahjuks ei pakuta välja erilisi lahendusi. Ka

raportis on toodud välja suur hulk põhimõtteid ja ühiselt kokku lepitud kavasid, mis on vaja nüüd konkreetseteks meetmeteks muuta, et reformi eesmärgid võimalikult kiiresti saavutada.

Rõhutada tuleb ka raportööri jõupingutusi seoses meetmete leidmisega ning tema valmisolekut kompromisside tegemiseks, mille puhul ta kõige enam vaidlusi tekitanud probleemid esialgsest raportist välja jättis. Nüüd seisab komisjoni ees suur vastutus seoses konkreetsete tegevuste esitamisega oma õigusloomega seotud ettepanekus, mis võimaldavad omakorda rakendada raportis väljatoodud põhimõtteid. Olen kindel, et võtame raporti suure hääleteenamusega vastu.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Seoses ühise kalanduspoliitika reformiga on kaalul väga tähtis osa Euroopa tulevikust.

Kalandussektor on ressurs, see on meie rannalade elanike eluviis ning on aluseks meie konservitööstusele ja mereuringutele. Lisaks mängib kalandussektor olulist rolli meie toidu ohutuse, kvaliteedi ja tarbijahinna ning samuti välissuhete ja arengu seisukohalt.

Reform peab keskenduma vastutustundlikule, jätkusuutlikule ja konkurentsivõimelisele kalandusele. Samuti peab reform rõhutama sotsiaalset mõõdet, andma suurema tähtsuse ökosüsteemile ning see tuleb integreerida merenduspoliitikaga.

Väga tähtis on tagada kalavarude kaitsmine ja taastumine ning vaadata läbi suhtelise stabiilsuse põhimõte. Lubatud kogupüügist ja kvootidest lähtuvas majandamispoliitikas peab jätma piisavalt ruumi ka püügikoormusel põhinevale majandamisele. Lisaks sellele on vaja tugevdada kontrollmeetmeid ja teha lõpp ebaausale konkurentsile.

Väikesemahulisi kalalaevastikke ja suurel määral kalandusest sõltuvaid piirkondi tuleb kohelda erinevalt ning need vajavad suuremat sotsiaalmajanduslikku toetust. Karpide ja vähiliste püük tuleb täielikult ühisesse kalanduspoliitikasse integreerida.

Toetan raportit ning õnnitlen raportööri ja variraportööri saavutatud kompromisside puhul! Palun komisjonil ja eesistujariigil oma eelseisva töö käigus raportile tõsiselt tähelepanu pöörata!

Ole Christensen (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Ma leian, et Euroopa ühine kalanduspoliitika on väga tähtis. Sama oluline on ka, et Euroopa kodanikud ja kalandussektori huvitatud pooled kalanduspoliitikat toetaksid. Seetõttu ei ole muud võimalust kui piirkondlikkuse suurendamine, et seeläbi vastutus seoses Euroopa raamistikuga vastavuse tagamise ja eesmärkide saavutamise rohkem detsentraliseerida. Saagi vette tagasi laskmine tuleb vähendada miinimumini, kuid selleks on vaja muuta selle tava aluseks olevat poliitikat. Lõpp tuleb teha ka seadusevastasele kalapüügile, mis on väga kahjulik seadusest kinnipidavatele kaluritele. Liikmesriigid peavad võtma kasutusele rangemad ja ühtsemad kontrollmeetmed. Rannikupüüki tuleb täiustada väiksematele laevadele eristaatuse andmisega. Kui müüakse samal päeval püütud saaki, on kala värske, hinnad head ning see on palju parem ka keskkonna ja kalavarude seisukohalt. Loodan, et need elemendid on lõplikus reformis kindlasti olemas, sest neid on kindlasti vaja.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Kiidan heaks raportööri märkused seoses kõne all oleva rohelise raamatuga, sest nende üldsuund on väga hea. Uus strateegia peab edendama kalapüüki kohalikul tasandil ning rõhutan, et selles mängib väga tähtsat rolli ka vesiviljelus, milles peituvad märkimisväärsed ressursid ja kümned tuhanded töökohad. Euroopa vajab tugevat jätkusuutlikku ja kvaliteetset vesiviljelust.

Ennekõike soovin juhtida tähelepanu karpide ja vähiliste kasvatamisele, mis sõltub kindlastest piirangutest, mis omakorda pragmaatilisi ja õigustatud lahendusi nõuavad. Sedalaadi kasvatamisega tegelevad tihti just väikeettevõtted, mis on kriisi tõttu tõsiselt kannatada saanud. Reostus ja muutused keskkonnas muudavad tootmist üha tundlikumaks ja ebastabiilsemaks. Tootjad tahavad, et Euroopa pakuks neile lühemas perspektiivis piisavat ajutist finantsabi, tänu millele nad saavad jätkuvalt tootmisega elatist teenida. Keskpiikas perspektiivis tahavad nad üleminekuabi, et kanda hoolt selle eest, et liikidel oleks piisavalt bioloogilist aega paljunemiseks. Pikas perspektiivis ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Ma õnnitlen raportööri ning samuti täna siin viibivaid kalureid Assooridelt! Ka minul on hea meel raporti üle, mis tähistab olulist muutust praeguse ühise kalanduspoliitika jaoks ning milles sisalduvad meetmed, nagu väikesemahulise kalapüügi ja tööstusliku kalapüügi mõistete uus määratlemine ning biogeograafiliste piirkondade loomine, on eriti tähtsad just Euroopa äärepoolseimate

piirkondade jaoks. Minu arvates on väga positiivsed ka muudatusettepanekud, mille esitajaks oli Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, kuna need muutsid raportööri esialgset seisukohta seoses ülekantavate kalapüügiõiguste kaitsmisega, mida soovisid Assooride kalandusorganisatsioonid.

Sama kehtib fraktsiooni S&D muudatusettepanekute kohta, mis käsitlesid suhtelise stabiilsuse põhimõtet. Meie arvates tuleb seoses äärepoolseimate piirkondadega teha veel tööd biogeograafiliste piirkondade loomise nimel, kasutades neid eelistatud majandusmodelina ning vastavalt olemasolevatele ressursidele. Lisaks on merepiirkondade heade keskkonnatingimuste säilitamiseks ja ettevaatusprintsipi järgimiseks tarvis hinnata ümber 100 meremiili piir saarte ümber, kuna kasutusele on vaja võtta 200 meremiili, et ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

George Lyon (ALDE). – Austatud juhataja! Tahaksin samuti alustada oma sõnavõttu raportööri õnnitlemisega. Ühine kalanduspoliitika on kaotanud oma usaldusväärsuse ning see reform annab meile võimaluse alustada otsast peale. Paistab, et oma usaldusväärsuse tagasisaamiseks peab ühise kalanduspoliitika peamiseks eesmärgiks saama jätkusuutlikkus, sest kui ei ole kala, siis ei ole kalandussektoril ka tulevikku. Teiseks oluliseks eesmärgiks on stabiilsus ja etteennustatavus meie kalapüügiga tegelevatele kogukondadele ja kaluritele. Kolmandaks eesmärgiks on lahenduse leidmine liigse püügivõimsuse küsimusele. Neljandaks eesmärgiks on minevikus tehtud jõupingutuste tunnustamine – mis on kõige olulisem. Vajame ka poliitikat, mis pakub tõelist lahendust saagi vette tagasi laskmise probleemile.

Kõige tähtsam on, et ühise kalanduspoliitika reform kindlustaks meie kalapüügiga tegelevate kogukondade ja kalurite tuleviku. Mulle isiklikult tundub, et ühise kalanduspoliitika jaoks on alustpaneaks...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Ka mina tahan rõhutada punkte, mille kohta paljud meist arvavad, et need peaksid igal juhul lõplikus raportis, mille üle me hääletame, olemas olema.

Need punktid on järgmised: ettevaatusprintsip, mis on väga tähtis ja kindlasti vajalik; püügivõimsuse vähendamine, mida on kiireimas korras vaja; riigi toetuste poliitika piiramine ning viimaks kontrollmeetmete täiustamine ja range ning puhta südamega karistuse määramine seaduserikkujatele, kes käituvad valesti ning ohutavad ka teisi nii käituma. Samuti peame edendama jätkusuutliku varustuse kasutamist ja jätkusuutlikku kalapüüki, mis tähendab, et peame tegema edusamme seoses väikesemahulise kalapüügi määratlemisega, kuna see vajab kahtlemata selgemat defineerimist.

Tahan veel rõhutada naiste rolli ning tunnustust, mida nad oma töö eest vajavad. Seoses selle aspektiga on esitatud ka mitu muudatusettepanekut.

Viimaks tahan veel öelda, et minu arvates tuleb rõhutada ning nõuda suuremat sidusust ja vastutust kalanduskokkulepetes kolmandate riikidega. Seda nõuavad näiteks kokkulepped Maroko ja Guineaga.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Kõigepealt soovin ma kõike head volinik Maria Damanakile! Ootame juba väga meie tulevast koostööd! Tahan tänada ka Maria do Céu Patrão Nevesit, kes tuli läbirääkimiste korraldamisega suurepäraselt toime!

Kõige tähtsam on, et esindatud peavad olema ka väikese kalandussektoriga riigid. Juba mainiti, et Saksamaa jaoks mängib otsustavat rolli suhteline stabiilsus. Loomulikult oleme kõik veendunud selles, et kalavarude kaitsmine ja nende jätkusuutlikkuse tagamine on hädavajalik, et need jääksid püsima tasemele, millega oleks tagatud meie kalanduse olemolu ka tulevikus. Sellegipoolest ei tohi me arutleda ainult keskkondlike ja majanduslike aspektide üle. Peame käsitlema ka mõnede liikide, nagu kormoranide ja hüljeste liigset kaitsmist, mida juba mainiti.

Euroopa rannajoon on tuhandeid kilomeetreid pikk ning paljudes piirkondades on traditsiooniliselt levinud just väikesemahuline kalapüük, millest sõltub paljude sealsete perede elatis. Lisaks sellele mängib nendes piirkondades väga tähtsat rolli ka turism. Kõige sellega tuleb arvestada. Ma usun, et see roheline raamat on väga hea lahendus, mis võimaldab meil koos komisjoniga asjad kaugemale viia...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Ühine kalanduspoliitika peab sobitama ökoloogilised ja keskkondlikud eesmärgid püügimahtudega ning samuti kalandusega tegelevate perede tööhõive- ja elukvaliteedi küsimustega. Püügivõimsus tuleb kohandada ressursside tasemega, mis on määratletud vastavalt

uusimatele teaduslikele järeldustele ja asjatundjate teadmistele. Jätkusuutlike püügikvootide kasutuselevõtmisega peab kaasnema toetuse andmine kalapüügiga tegelevatele kogukondadele eri valdkondades, nagu investeeringud, kaasajastamine ja sotsiaalsed küsimused, arvestades ka pikema perspektiiviga.

Ühine kalanduspoliitika peab võtma arvesse ka eri piirkondade ja merede omapärasid. Seetõttu on vaja suurendada piirkondlike nõuandekomisjonide pädevusi, mis peavad tegema tihedat koostööd liikmesriikide kalandust haldavate asutustega ning Euroopa Komisjoniga. Viimaks on vaja tugevdada ka kalurite organiseeritust ning parandada ahelat kala püüdmisest kala müüginii eesmärgiga tõsta kalatoodete standardeid ja kvaliteeti.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Ligikaudu kuus kuud kestnud ametiaja jooksul Euroopa Parlamendi liikmena ei ole ma kohanud veel vihasemaid inimesi kui minu valimisringkonna kalurid.

On selge, et nende jaoks ei ole ühine kalanduspoliitika toiminud. Seetõttu on eelseisev reform väga teretulnud. Ma arvan, et me kõik oleme nõus, et kalavarude kaitsmine on väga oluline, kuid peame kaitsma ka rannikukogukondi ning need kaks ei ole tingimata teineteist välistavad. Vajame häält, mis räägiks väikekalurite poolt.

Nagu Andrew Henry William Brons mainis, tuleb võtta kasutusele ka uusi tehnoloogiaid, eriti tehnoloogiaid saagi vette tagasi laskmise probleemi lahendamiseks, mida ta samuti mainis. Sellega muudaksime väga palju.

Viimaks tuleb käsitleda ka kogu teadusuuringute küsimust. Tendentsiks on võtta kõiki teadusuuringuid või teaduslikke tõendeid puhta kulla pähe. Nagu Alain Cadec ütles, peavad teaduslikud tõendid olema vaieldamatud, objektiivsed ja ajakohased.

Juan Carlos Martín Fraguero, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Tahan veel kord tänada Maria do Céu Patrão Nevesit tehtud töö eest!

Seni nõukogus peetud arutelude kohta võin öelda, et ministrid on toetanud üksmeelselt reformi seoses eeskirjade lihtsustamisega, piirkondade rolli tähtsuse tõstmisega ning otsuste tegemise detsentraliseerimisega, välja arvatud seoses strateegiliste elementide ja põhimõtetega, ning nad on nõus, et kindlasti on vaja vähendada saagi vette tagasi laskmist, liigset püügivõimsust ja ülepuüki.

Spetsiifilised punktid, seoses millega on seni üksmeel saavutatud, on järgmised: praegu kehtivate 12-meremiilise tsooni eeskirjade säilitamine; ressursside haldamine pikemas perspektiivis; kalandussektori asjatundjate suurem kaasamine; turustiimulid, nagu märgistamine ja sertifikaadid, kalurite üldise kasumimäära tõstmiseks; toetuste kasutamine vaid erimeetmetena liigse püügivõimsuse vähendamiseks; teadusuuringute tähtsus kalanduspoliitika seisukohalt; vesiviljeluse integreerimine; ühise kalanduspoliitika ja integreeritud merenduspoliitika suhe ning vajadus säilitada ja täiustada Euroopa Liidu tegevusi rahvusvahelisel tasandil.

Praeguseks on aruteludes ilmnenu eri seisukohad seoses järgmiste aspektidega: suhteline stabiilsus, praegune kogupüügi ja kvootide süsteem ning ülekantavate püügikvootide kasutamine, püügikoormuse piiramise kasutamine haldusvahendina, meetodid saagi vette tagasi laskmise, liigse püügivõimsuse ja ülepuügi vähendamiseks, rahastamine ja selle jaotumine ning suurem toetus väikesemahulisele kalapüügile ja rannikukogukondadele.

Nagu ma juba oma esialgses sõnavõtus ütlesin, ei ole nõukogu veel seisukohta võtnud ning ei kavatse teha ametlikku otsust enne järgmist aastat, kui komisjon on esitanud ametlikult oma õigusloomega seotud ettepanekud.

Lõpuks tahan ma ka tervitada kalandussektori esindajaid, kes meil siin täna külas on.

Maria Damanaki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma tänan kõiki parlamendiliikmeid nende panuse eest! Nii suur sõnavõtte arv on väga julgustav.

Panin tähele, et kõige enam mainiti jätkusuutlikkust ning seega saabki jätkusuutlikkus üldise üksmeele aluseks ja raamistikuks. Ma ei saa vastata kõikidele esitatud küsimustele, aga tahaksin rõhutada mõningaid prioriteete.

Üks prioriteet on väikesemahuline kalapüük ja rannapiirkonnad. Kinnitan, et ma võtan sellel teemal tehtud kommentaare väga tõsiselt. Tahan samuti kinnitada, et ma ei kavatse kehtestada ranged meetmeid ja eeskirju seoses harrastuskalapüügiga.

Teiseks prioriteediks on piirkondlikkus. Olen meelsasti valmis arutlema teiega üksikasjalikumalt selle põhimõtte rakendamise üle, sest sellel teemal on meil palju rääkida.

Nagu ma aru sain, oli seoses ülekantavate kalapüügiõiguste teemaga seoses palju arutelusid ja argumente. Ma ei tea, kuidas hääletamine läheb, kuid me ei saa probleemi tähelepanuta jätta. Mitmed liikmesriigid on seda süsteemi juba rakendamas. Minu ettepanek on korraldada konkreetne selleteemaline arutelu näiteks kalanduskomisjonis. Ülekantavate kalapüügiõigustega seotud läbirääkimised ei ole veel lõppenud ning seetõttu saame pidada sellel teemal korraliku arutelu – ma näen, et Carmen Fraga Estévez on siin – saame korraldada hea arutelu, et kogu probleem endale selgeks teha.

Mainin veel mõningaid prioriteete: võrdsed võimalused Vahemeres ja muudes piirkondades seoses teiste riikide kaluritega – jah, see on õige, peame seda tegema, et kindlustada meie kaluritele aus konkurents. Lisaks veel saagi vette tagasi laskmise lõpetamine ja märgistamine.

Need on meie prioriteedid. Kokkuvõtteks tahan veel rõhutada, et vajame uut kalanduskokkulepete vormi ning selle juurde kuulub ka inimõiguste klausel. Täna teid kommentaaride eest! Minu arvates ei ole dialoog kaugeltki veel lõppenud. Sellega algab meie suurepärase arutelu.

Maria do Céu Patrão Neves, raportöör. – (PT) Täna kõiki kohalviibijaid ja ka kõiki neid, kes kõne all olevat protsessi ikka jätkuvalt toetavad! See protsess kestab ikka veel ja nagu lugupeetud volinik äsja ütles, peame oma jõupingutusi jätkama, kui me oma eesmärgid saavutada tahame.

Olen aus ja tunnistan, et võimatu on koostada raportit, millega kõik rahule jäävad. Paljud ütlevad, et raport ei läinud seoses teatud aspektidega piisavalt kaugele, kuid teised ütlevad jälle, et see on seoses teiste, või isegi samade, aspektidega liiga kaugele läinud. Ma arvan, et hetkel on kõige tähtsam rõhutada, et suutsin kõne all oleva raportiga luua kõige tähtsamate probleemide vahel hea tasakaalu ja ulatusliku üksmeele ning et üldiselt on raportiga loodud võimalused ja potentsiaal andmaks piisavat vastust kalandussektori vajadustele, et mitte öelda nõudmistele.

Nõnda nagu me Carmen Fraga Estévezi eesistumise all kalanduskomisjonis töötasime, nii loodan ma, et me saame ka nüüd selle tööga samas komisjonis jätkata, kuid nüüd juba laiemas ulatuses koos nõukogu ja Euroopa Komisjoniga, et teha sama intensiivset tööd seoses õigusloomega seotud ettepanekutega.

Olen veendunud, et kui jätkame töötamist sellises meeskonnavaimus ja kindla arusaamisega, et peame arvestama kõikide probleemidega, mis suure Euroopa Liidu eri piirkondades olulised on, ja et kui me üritame vastata tõhusalt kõikidele kalandussektori vajadustele meie suures majandusvõõndis, siis teeme selle sektori heaks väga head tööd. Seda silmas pidades pühendumine vajalike tingimuste loomisele selleks, et kalandussektor muutuks põhimõtteliselt jätkusuutlikuks ning saaks areneda pikemas perspektiivis.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 11.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Kõigepealt õnnitleme raportööri Maria do Céu Patrão Nevesit suurepärase töö eest, mida ta seni teinud on, ning samuti hääletuse positiivse tulemuse eest!

Loodame, et roheline raamat, mis peagi meie komisjoni jõuab, on eelmänguks valge raamatu peatsele täiskogu istungile jõudmisele. Euroopa on alati kalandussektorst huvitatud olnud. Usume siiski, et peame investeerima veel rohkem teadusuuringutesse, eriti kalandussektoris, kaasa arvatud ka järgmises raamprogrammis. Usume ka, et kalandussektoris tuleb kvootide süsteemi paindlikkuse suurendamise ning kontrollimise ja kalavarudega seotud suurema vastutuse kaudu parandada teadlikkust eeskirjadest.

Tahame lisaks kolmandate riikidega tugevamaid partnerlussuhteid, et võidelda seadusevastase kalapüügi, ning paremat koostööd Vahemere piirkonna riikidega, et reguleerida otsustavalt kalandust sellistes piirkondades nagu Vahemeri, mis on olnud alati erinevate tsivilisatsioonid ja kultuuride häll.

Viimaks ütlen, et oleme nõus uuendamist käsitlevate sätetega lõikes 23, eelkõige väikesemahuliste laevastike osas, kuid me tahaksime seoses sellega saada siiski rohkem andmeid. Mis puudutab lõikeid 62 ja 63, mis käsitlevad kalandussektori kutseõpet, siis tahaksime me ka siin saada selgitusi, eelkõige väikesemahulise kalapüügi puhul, mis laevastike haldamise eeskirjade rangemaks muutmise korral kõige enam kannataks.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Olgugi, et harrastuskalapüük moodustab vaid väikese protsendi Euroopa kalandussektori püügimahust, on see oluliseks majanduslikuks ja sotsiaalseks elemendiks paljudes ELi piirkondades, eriti pean siinkohal silmas Ida-lirimaad. Ida-lirimaal on õngitsemine vana ja tähtis tava ning kalapüügistseenid Slaney jõe ääres või idaranniku kallastel on populaarseks Iiri kultuuri kujutamise viisiks.

Selline hea maine seoses õngitsemisega avaldab paljudes Iirimaa piirkondades ka suurt mõju nii riigisisesele kui ka rahvusvahelisele turismile. Näiteks on Tiger Woods üks kuulsamaid alalisi Kildare'i krahvkonnas asuva Liffey jõe külastajaid. Kalavarude vähenemise tõttu tahetakse kehtestada seoses rannapüügi kontrollimeetmeid ning arvestada rannapüügi saak kaubandusliku kalandustööstuse kvootide sisse.

Need ettepanekud võivad avaldada tõsist mõju kalandusest saadud turismituludele ning ka negatiivset mõju paljudele Iirimaa piirkondadele. Seetõttu peab täiskogu tunnistama harrastuskalapüüki ja kõiki selle vorme kui olulist sidusrühma kalandustööstuses ning ühise kalanduspoliitika reformi käsitlevas valges raamatus tuleb võtta arvesse harrastuskalapüügi majanduslikku ja sotsiaalset kasu.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Raport seoses ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatuga koostati selleks, et alutada ELi ja liikmesriikide institutsioonides avalik arutelu. Nagu ühine põllumajanduspoliitika, nii on ka kalanduspoliitika strateegiline tegevuskava, mis avaldab vahetult mõju kõikidele ELi kodanikele ning mida tuleb rakendada lähtudes kolmest põhimõttest: kalanduse majanduslik tasuvus, kalavarude kaitsmine ja hoidmine ning kalandussektoris töötavate inimeste elatustaseme hoidmine vastuvõetaval tasemel. Kui õigusakti eelnõus ei ole nende kolme põhimõtte vahel tasakaalu, on oht, et rannapiirkondades algab tugev majanduse allakäik, et teatud kalaliigid kaovad ülepüügi tõttu või et seadusevastane kalapüük ületab vastuvõetava taseme. Arvestades sellega, et 88% kalavarudest püütakse üle nende maksimaalse jätkusuutliku taseme ja et kuni 80% kogu püütavast saagist lastakse tagasi merre, on vaja sätestada piirid, et võimaldada kalavarude taastumist, mis suurendaks tulevikus oluliselt saagikoguseid ning säilitaks ka kalavarude jätkusuutlikkuse. Raportöör tõi väga õige punktina välja, et kuna tootjate ja ostjate vahelist tasakaalu on hakanud segama vahendajad ehk suured poeketid, siis kala hind langeb, mis seab kalandussektori veelgi suuremasse ohtu. Meile esitatud raportis on võetud arvesse kõiki kolme ülalnimetatud kalandusega seotud aluspõhimõtet ning esitatud kindlaid lahendusi jätkusuutlikkuse tagamiseks ning seetõttu on tegemist väga hea algusega, et säilitada kalastamine meie kõigi jaoks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Tahan õnnitleda Maria do Céu Patrão Nevesit tehtud töö eest ning raporti eest, mille üle nüüd hääletasime! Kalanduse teema on portugallaste jaoks loomulikult väga tundlik, sest meil on mitmeid kalandusega tegelevaid kogukondi, ning küsimus on igati tähtis ka Portugali erakonna CDS-PP jaoks.

Olen kindel, et me vajame uut ühise kalanduspoliitika määrust, mis on palju tõhusamad ning kohandatud paremini iga piirkonna olukorra jaoks. Seepärast on mul väga hea meel kavatsuse üle keskenduda piirkondlikkuse ja subsidiaarsuse põhimõtetele, mis annavad liikmesriikidele rohkem iseseisvust ning muudavad ühise kalanduspoliitika palju paindlikumaks. Kui aga arvestada asjaoluga, et keskkonnaküsimused tekitavad seoses kalavarudega palju probleeme, arvan ma, et uus ühine kalanduspoliitika peab toetama ökoloogiliselt jätkusuutlikku ja elujõulist kalandust. Me ei suhtu üldsegi mitte ükskõikselt kalurite probleemidesse ja meie soovitusena on kanda hoolt selle eest, et uus ühine kalanduspoliitika pakuks piisavat kaitset kalandusest sõltuvatele kogukondadele.

Arvan ka, et uue ühise kalanduspoliitikaga peab kandma hoolt selle eest, et inimesed saavad piisavates kogustes kvaliteetset kala, et tagada neile kalarikas dieet, mis, nagu me teame, on väga tasakaalustatud ja kasulik tervisliku eluviisi jaoks.

Jälgin ühise kalanduspoliitika edasisi reforme suure huvi ja tähelepanuga ning kaitsen nimetatud strateegilises sektoris alati Portugali huvisid.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Praktilisest vaatenurgast tervitan väga esitatud ettepanekuid seoses mereressursside pikaajalise kaitsmisega nii keskkonna kui ka majanduse seisukohalt, seoses kalandustehnoloogia uuendamisega ning seoses kutseoskuste tähtsuse rõhutamisega kalandussektoris. Eriti rahul olen ettepanekuga, et kõik kohustuslikud muudatused tuleb viia sisse järkjärguliselt ja esialgse üleminekuperioodiga, et anda tööstusele, eriti üksikutele kaluritele aega toimetulemiseks lisakuludega juba niigi raskes olukorras olevas sektoris. Kuigi mul on hea meel asjaolu üle, et raportis on rõhutatud vajadust eristada tööstuslikku ja väikesemahulist kalapüüki, on mul kahju, et viimasele siiski veel täiendavaid kulusid kehtestatakse. Kalapüük ei ole ainult majanduslik tegevus, vaid ka sotsiaalne ja kultuuriline tegevus, ning väikekalurite elulaadi on vaja säilitada. Väikekalurite elatis on seni sõltunud nende kogukondade ajaloolisest õigusest püüda kala oma kohalikes rannavetes. Seda silmas pidades ei tohi me unustada raportis antud lubadust, „et neile (kalandusest elatuvatele inimestele) tuleb tagada õiglane elatustase”.

James Nicholson (ECR), kirjalikult. – Nüüdseks tunnustatakse juba üldiselt, et 2002. aasta ühise kalanduspoliitika reform oli tõsine läbikukkumine ja et kalandussektori olukord on ikka veel halvenemas ning märke parenemisest ei ole veel silmapiiril. Ühine kalanduspoliitika on bürokraatlik luupainaja ning

kalandussektorit vaevavad liigne reguleerimine ja mikrojuhtimine, mis ei saavuta aga mingeid positiivseid tulemusi. Eelseisev ühise kalanduspoliitika reform annab võimaluse poliitika uues suunas arenema panna, kaugemale liigsest bürokraatiast ning täites vajalikke keskkondlikke, sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte. Reformitud ühise kalanduspoliitika keskseks eesmärgiks peab olema kaluritele õiglase elatise teenimise võimaluse ning keskkondliku jätkusuutlikkuse tagamine. Ühine kalanduspoliitika on vaja sõnastada nii, et see säilitab töökohti ja kaitseb samal ajal ka kalavarusid. Reformitud ühises kalanduspoliitikas tuleb loobuda liigsest tsentraliseeritud reguleerimisest Brüsselist ning keskenduda selle asemel sellele, kuidas anda sidusrühmadele võimalus oma kohalike kalavarude igapäevaseks haldamiseks.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Ühist kalanduspoliitikat käsitlev roheline raamat lõhestab nii Euroopa Komisjoni kui ka liikmesriigid. Tegemist on kindla tõendiga asjaolust, et kõik Euroopa Liidu projektid ja reformid ei ole alati edukad. Seepärast peame tegema seoses institutsionaalsete ja praktiliste lahendustega õiged järeldused.

Üks 2002. aasta reformi põhilisi vigu oli liigne tsentraliseerimine. Euroopa Liidu eri piirkondade omapärad ja mitmekesisus seevastu nõuavad aga pigem piirkondlikku lähenemist. Euroopa Komisjon ei tohi kohelda Läänemerd võrdset Vahemere või Atlandi ookeaniga. Kalanduspoliitika piirkondlikuks muutmine peab käima käsikäes kindlate sotsiaalsete ja majanduslike meetmetega. Kalandusest sõltuvates piirkondades elavate inimeste seisukohalt on kõige tähtsam tegevussuund majanduslik ja sotsiaalne mitmekesistamine ning ümberkorraldamine, kaasa arvatud uute töökohtade loomine kalandussektoris. Ülalnimetatud meetmete rakendamist nõuab juba asjaolu, et Läänemere kalandussektoris ei ole võimalik suurendada piüki ega luua uusi töökohti. See vastab sotsiaalsetele ootustele ja vajadustele.

Teadusuuringud näitavad, et ohus on kaks kolmandikku Euroopa kalavarudest, nende hulgas tundud liigid nagu merikeellased, lest ja tursk. Maailma Looduse Fondi analüüside kohaselt muutuvad Vahemere tuunikala ja paljude teiste kalaliikide populatsioonid 2012. aastaks paljunemisvõimetuks, kui kalanduses midagi ei muutu.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjalikult. – (FI) Austatud juhataja, head kolleegid! Juba aastakümneid on Euroopa Liidu ühine kalanduspoliitika kontrollinud kalandust Euroopa Ühenduse ja kolmandate riikide territoriaalvetes.

Kahjuks on tegemist Euroopa Liidu ühe ebaedukama poliitikavaldkonnaga, mis on loonud olukorra, mida võiks kahtlemata kriisiks nimetada. Olukord kalavarudega on väga murettekitav: kaks kolmandikku ELi kaubanduslikult eksploateeritavatest kalavarudest on langenud väga madalale tasemele. Vähenenud tasuvuse ja ülepüütud kalavarude tõttu on kalandussektor suurtes raskustes. Liiga suured püügikvoodid ja seadusevastane kalapüük hävitavad kalavarusid kohutava kiirusega.

Kriisi põhjuseks on asjaolu, et juba pikemat aega on ülepüügist ja seadusevastasest kalapüügist tingitud probleemidesse suhtutud täiesti ükskõikselt. Lisaks hävitavad laastavad püügimeetodid ka ülejäänud merekeskkonda. Põhjalik lähenemine on näiteks üks laastavamaid püügimeetodeid.

EL peab kalavarude kriisi tõsiselt võtma. Siin on ka tihe side välisperspektiiviga, sest EL impordib peaaegu ühe kolmandiku müüdavast kalast välisriikidest. Uue ühise kalanduspoliitika üks olulisemaid komponente on sõlmida meie kalanduskokkulepped partneritega palju jätkusuutlikumatele põhimõtetele tuginedes. Peamised reformid peavad käsitlema kalalaevade liigse püügi võimsuse probleemi ning tõhusamat seiret seadusevastase kalapüügi võitlemiseks.

Kalanduspoliitika reformi peamised alused, mida komisjon oma roheline raamatuga välja pakkus, peavad lähtuma ökosüsteemist ja ettevaatusprintsibist. Poliitika peab keskenduma ennekõike jätkusuutlikule kalandusele seoses iga kalaliigiga ning selle saavutamiseks peab iga riik koostama oma haldus- ja kaitsestrateegia. Vajadusel peab EL olema kalavarude taastamise tagamiseks valmis võtma kasutusele vajalikke lahendusi, kehtestades näiteks kalapüügile ja kalakaubandusele täieliku keelu.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühise kalanduspoliitika reformi käsitlev roheline raamat annab meile võimaluse nimetatud Euroopa poliitika eri aspektide (majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnanäpp) läbivaatamiseks, et määratleda uusi lähenemisi, mille eesmärgiks on lahendada kalandussektorit vaevavad probleemid. Ühise kalanduspoliitika reform rõhutab ennekõike liidu äärepoolsemaid piirkondi, kus kalandus on väga oluline kohaliku arengu ja inimeste elatise jaoks.

Rohelist raamatut käsitlevas raportis rõhutatakse reforme, mis on minu arvates hädavajalikud kalanduspoliitika paremaks rakendamiseks riiklikul tasandil. Neist tähtsaimad on kalanduse juhtimise detsentraliseerimine, iga piirkonna iseloomulike omaduste arvessevõtmine ning sektori jätkusuutlikkuse sidumine kalaliikide

kaitsmisega. Madeiral on näiteks hädasti vaja uuendada laevu ning edendada meetmeid kalanduse majandusliku jätkusuutlikkuse tagamiseks. Kordaksin veel, et reformi tähtsaimate eesmärkide hulgas on suurem tõhusus kalavarude haldamise alal ning rahalise toetuse strateegia kalandussektori töötajatele ning mõlemat tuleb rakendada piirkondlikul tasandil.

Ühise kalanduspoliitika reform on uus etapp sektori arengus, milles nii riiklikul, piirkondlikul kui ka tööstuse tasandil osalejad saavad palju aktiivsemalt kaasa lüüa.

5. Raudteede ohutus, sealhulgas Euroopa signalisatsioonisüsteem (arutelu)

Juhataja. – Järgmiseks punktiks on komisjoni avaldus seoses raudteede ohutusega, sealhulgas Euroopa signalisatsioonisüsteemiga.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Esmaspäeval, 15. veebruaril 2010. Buizingenis aset leidnud rongiõnnetus oli šokeeriv tragöödia. Mõistan, et selle tõsise õnnetuse järel võib seoses raudteeohutusega esitada mitmeid tehnilisi ja poliitilisi küsimusi.

Esmalt tahan öelda, et olen oma mõtetes selle tragöödia ohvrite ja nende sugulastega. Sellistel kurbadel juhtudel on alati raske leida lohutussõnu ning tihti ütleb vaikimine palju enam. Õnnetuse põhjused ei ole veel täielikult selgunud ja vastavalt ELi raudteede ohutuse direktiivi sätetele algatati tehniline juurdlus.

Juurdluse eest vastutab Belgia uurimisasutus ning see teostatakse sõltumatult õiguslikest juurdlustest. Tehnilise juurdluse eesmärgiks ei ole süüdlaste ja vastutajate otsimine, vaid õnnetuse põhjuste tuvastamine raudteeohutuse parandamiseks ja õnnetuste ärahoidmiseks.

Belgia uurimisasutus palus juurdluse teostamisel Euroopa Raudteeagentuuri abi. Juba paar tundi pärast õnnetust ühinesid kaks agentuuri uurijat juurdlust juhtiva Belgia meeskonnaga.

Tahan rõhutada, et kuna õnnetuse põhjused ei ole veel teada, oleks praegu igasuguste järelduste tegemine ebasobiv. Loomulikult olen valmis selgitama mõningaid küsimusi, mis seoses kõne all oleva tragöödiaga esitati, ning jagama teiega oma teadmisi olukorrast.

Nagu tihti raudteeõnnetuste puhul kombeks, nii tehti ka sel juhul kohe märkusi väidetava seose kohta Euroopa eeskirjade või määruste ja kõne all oleva õnnetuse vahel. Esmalt tahan selgitada olukorda seoses turu avamisega. Lisaks raudteetranspordi sektori avamisele konkureerivatele ettevõtetele ning nõuete kehtestamisele infrastruktuuri haldajate ja raudtee-ettevõtete eraldamiseks võeti kasutusele range õiguslik raamistik seoses raudteeohutuse ja koostalitlusvõimega. Tahame kanda hoolet selle eest, et säiliks raudteeohutuse kõrge tase ning et samas peetaks kinni ka iga liikmesriigi jaoks omastest menetlustest ja meetoditest.

Euroopa Raudteeagentuur esitab korrapäraseid aruandeid Euroopa raudteevõrgustiku ohutuse kohta ning hoiab silma peal olukorra arenemisel liikmesriikides.

Näitajatest lähtudes ei ole raudteesektori avamine konkurentidele avaldanud mingisugust negatiivset mõju raudteeohutusele. Võite olla kindlad, et igasugused väited, mis seovad raudteeohutuse tasemed raudteeturgude avamisega, on minu arvates lihtsalt vabanduseks, et juhtida arutelu eemale õnnetuse tegelikelt põhjustest.

Riiklike ja Euroopa signalisatsioonisüsteemide omavahelise toimimise küsimusele võib vastata järgmiselt. Tänapäeval on Euroopas kasutuses üle 20 riikliku süsteemi ohutu rongiliikluse tagamiseks. Need riiklikul tasandil väljatöötatud süsteemid koosnevad raudteeäärsest komponendist ja rongis olevast komponendist. Raudtee ääres olev komponent saadab teavet rongis olevasse arvutisse, mis ohtliku olukorra tuvastamisel rakendab rongi pidurid.

Selleks et süsteem töötaks, peavad rongid ja raudteed olema varustatud ühilduva süsteemiga. Eri riiklike rongide automaatsblokeerimissüsteemide ohutustasemed ja jõudlus on erinevad ning erinevad on ka nende riiklike süsteemide eeskirjad seoses raudteede ja veduritega.

Erinevate riiklike süsteemide kokkusobimatus on suureks probleemiks rahvusvahelistele rongidele, sest igat vedurit tuleb iga piiri ületamisel vahetada või peab siis veduris olema nii palju erinevaid süsteeme, kui neid on raudteedel, mida vedur oma teel kasutab. On isegi juhtumeid, kus ühes riigis on kasutusel erinevad riiklikud süsteemid. Thalys näiteks peab olema varustatud seitsme erineva riikliku süsteemiga, et sõita neljas eri riigis.

Sel põhjusel töötatigi välja ühtne Euroopa süsteem, mida paigaldatakse hetkel Euroopa suurematele rahvusvahelistele rongiliinidele ja rongidele. Süsteemi nimi on Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem (ERTMS).

Mis ajakavasse puutub, siis võime öelda, et suurem osa riiklikest süsteemidest töötati välja 1980ndate alguses, kuid nende kasutuselevõtmine on pikaajaline ja kulukas protsess. Enamikus riikides on nüüdseks varustatud ainult osa riiklikest raudteevõrgustikest ja veduritest ning see osaline varustamine kestis umbes 20 aastat.

Süsteemi ERTMS spetsifikatsioonid on olnud saadaval 2000. aastast. Vahemikus 2000 kuni 2005 tehti mitmeid katseprojekte. Alates 2005. aastast töötab mitu ERTMSi kasutatavat raudteeliini. Hetkel kasutavad ERTMSi kümne liikmesriigi raudteeliinid ning lisaks sellele tegelevad peaaegu kõik liikmesriigid süsteemi rakendamise projektidega. Belgias kasutatakse ERTMSi näiteks raudteeliinil Acheni ja Liège vahel, kus sõitvad ICT-rongid.

ERTMS loodi peamiselt koostalitlusvõime parandamiseks, et anda rongidele võimalus piiride ületamiseks, kuid samas tunnistati, et süsteem suurendab oluliselt ohutust. Tänapäeval on süsteem täielikult töövalmis, kuid pika aja tõttu, mis kulub selle paigaldamiseks rongidesse ja raudteedele, kasutatakse ERTMSi veel edasi koos riiklike süsteemidega.

Kolmandad riigid, nagu Taiwan, on samuti otsustanud ERTMSi kasutada ning selle põhjuseks ei ole ainult koostalitlusvõime. Taiwan investeeris meie ERTMSi, kuna see on parim tänapäeval saadaval olev süsteem.

Mitmeid küsimusi esitati seoses olukorra võrdlemisega liikmesriikide vahel. Liikmesriikide paremusjärjestus koostamine ja mõttekate võrdluste tegemine on üpris keeruline ning üldsegi mitte kasulik. Kõik sõltub näitajate valimisest, võrdluse aluseks võetud perioodist ja esitatud andmete kvaliteedist. Samuti võivad avaldada paremusjärjestusele mõju paar tõsisemat õnnetust.

Üldiselt näitavad andmed, et Belgia jääb keskmise piiresse. Sellegipoolest on Belgia seoses rongide automaatblokeerimissüsteemidega varustatud raudteedega maas Euroopa keskmisest, olenemata sellest, kas tegemist on riikliku või Euroopa süsteemiga.

Mathieu Grosch, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, volinik Kallas! Täna teid selgituste eest! Buizingenis toimunud õnnetuse taustal on muidugi väga tähtis näidata üles austust ohvrite ning samuti toimuva juurdluse vastu. Seetõttu ei tohi me seoses õnnetusega teha liiga kiireid järeldusi ning, mis veel tähtsam, me ei tohi hakata süüdlasi otsima.

Minu arust toimis komisjon õigesti, kui lükkas kindlalt tagasi Belgia riikliku raudtee süüdistuse, et Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi väljatöötamine on liiga kaua kestnud. Teame, et ohutuse tagamine on riiklik prioriteet ja et see ei muutu. Euroopa tasandil on meil – see tähendab komisjonil ja parlamendil – alati kahju olnud, et raudtee-ettevõtted ei hooli rohkem ohutusest ja koostalitlusvõimest erinevate Euroopa süsteemide vahel.

Pärast õnnetusi tehakse tihti ettepanekuid poliitilises kontekstis. Pean aga tunnistama, et antud juhul olid olemas nii õigusaktid kui ka tehnoloogia. Ainus asi, millest võis puudu olla, oli tahe see tehnoloogia prioriteetseks muuta. Juba 1990ndate keskpaigast alates on olnud saadaval tehnoloogia ohutu ülemineku tagamiseks Euroopa süsteemi ja täiustatud Belgia süsteemi vahel, see on nn TBL 1+ süsteem. Kindlasti ei ole tulnud puudu ajast ega esinenud tehnilisi probleeme.

Minu jaoks on tähtis tulevik ning seoses sellega tahan ma rõhutada järgmisi punkte. Esiteks ei tohi me mingil juhul vähendada väljaõppe tähtsust rongitööstuses. See ei ole olnud ega saa ka olema ELi kohustus. Raudteetöötajad on väga hea kvalifikatsiooniga ning see ei tohi muutuda.

Teiseks vajame raudtee-ettevõtetele ja riikidele kindlaid siduvaid kavasid seoses süsteemide kasutuselevõtmisega. Sellest ei piisa, kui me kõik hea tahte hooleks jätame. Vajame täpseid ajakavasid ning varsti on meil parlamendis võimalus ka kindlate eesmärkide kohta rohkem teada saada.

Minu kolmas ettepanek on, et reisijatel peab olema õigus teada, kas raudteelõik ja veerem, millel nad sõidavad, vastavad kõige kõrgematele ohutusstandarditele. See on minimaalne teave, mis peab reisijate jaoks edaspidi saadaval olema. Peame ka uurima, kuidas oleks võimalik võtta kasutusele sellekohased kohustuslikud nõuded.

Saïd El Khadraoui, *fraktsiooni S&D nimel.* – (NL) Kõigepealt tahan ma, esindades Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis, avaldada siirast kaastunnet Buizingeni rongiõnnetuse ohvritele ning nende peredele ja sõpradele.

Enne tõeliste ja täpsete järelduste tegemist peame ootama loomulikult ära juurdلuse tulemused, kuid see ei muuda tõsiasja, et raudteede ohutus nõuab alati tähelepanu, kaasa arvatud Euroopa tasandil, ja et me peame ohutust käsitlevaid poliitikaid korrapäraselt hindama, täiendama ja kohandama. Soovin koos oma kolleegi ning samuti teiega, lugupeetud volinik, väljendada oma kahetsust seoses asjaoluga, et mitmed suurt vastutust kandvad Belgia ametiisikud on üritanud lükata vastutust õnnetuse eest Euroopa kaela või vähemalt sellise mulje jätnud. Peamiseks põhjuseks, miks nüüd, 2010. aastal, on Belgias ainult käputäis vedureid varustatud rongide automaatblokeerimissüsteemiga, toodi viivitused seoses Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi (ERTMS) väljatöötamisega.

Kuid kui aus olla, lugupeetud kolleegid, siis tuleb tunnistada, et selle suurepärase ühtse signalisatsioonisüsteemi, mis asendaks olemasolevat 20 eri süsteemi, väljatöötamine on tõesti võtnud kauem aega, kui loodeti või oodati. Selle põhjuseks on loomulikult tehniline keerukus ning asjaolu, et paljud riigid peavad veel jõudma kokkuleppele seoses standardiga. Neid riike on 27, olgugi et tol ajal oli neid veidi vähem. Loomulikult kaasnevad sellega ka tagajärjed eelarvele. Nagu te aga väga õigesti ütlesite, ei ole see takistanud ühtegi liikmesriiki enda süsteemi väljatöötamisel või varakult algelise ERTMSi versiooni kasutuselevõtmisel.

Olen arvamusel, et me ei pea vaatama tuleviku poole ja küsima endalt, kuidas aidata kaasa raudteede ohutumaks muutmisele. Arvan, et me saame aidata kaasa ka mitmes kohas Euroopa tasandil. Esmalt saame teha seda ERTMSi edasiarendamisega. Selline arengukava on olemas. 2009. aastal eraldasime eelarvest sihtotstarbeliselt 240 miljonit eurot üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) jaoks, et aidata liikmesriikidel süsteemi rakendada.

Teiseks, ja ma arvan, et see on komisjoni ja Euroopa Raudteeagentuuri jaoks väga tähtis ülesanne, peame jälgima, kas olemasolevaid Euroopa ohutusmäärusi ka realselt rakendatakse. Tooksin näiteks direktiivi 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta. Nimetatud direktiivis on muu hulgas sätestatud, et igas liikmesriigis tuleb luua ohutusamet, mis peab olema sõltumatu kõigist raudtee-ettevõtetest ja infrastruktuuride haldajast ning mille ülesannete hulka kuulub raudteede ohutuse jälgimine ja jõustamine ning õigusliku raamistiku väljatöötamine. Mul on tunne, lugupeetud kolleegid, et Belgias ei toimi see eriti hästi, ning ma arvan, et peaksime korraldama auditi, et vaadata, kas liikmesriikidel on tõepoolest võimalused, et tagada raudteede ohutust oma riiklikes raudteevõrgustikes. Palun teid see ülesande enda peale võtta!

Dirk Sterckx, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Soovin samuti oma fraktsiooni nimel avaldada ohvritele kaastunnet ning loomulikult tahan oodata ära juurdلuse tulemused. Loodan, et juurdلus lõpetatakse võimalikult kiiresti, kuid ka võimalikult põhjalikult.

Minu riigis on seoses Euroopa lähenemisega raudteedele esitatud mitmeid küsimusi. Pean ausalt ütlema, et mind šokeerib asjaolu, et mõned inimesed süüdistasid meid ohutuse hooletusse jätmises. Mina olin parlamendi raportööriks raudteede ohutuse direktiivi koostamisel, millele Saïd El Khadraoui viitas, ja ma olen tehtud töö üle uhke. Ütlesime endale, et peame jõuliselt nõudma ohutust kõikides liikmesriikides ja looma vastava Euroopa raamistiku ning vajadused. Saime sellele liikmesriikide heakskiidu väga suurte raskustega. Pean tunnistama, ja siinkohal Saïd El Khadraoui tegi väga õige tähelepaneku, et mõnedes riikides, kahjuks ka minu riigis, on kõne all oleva direktiivi rakendamine väga halvasti korraldatud. Loodan, et te vaatate selle uuesti üle, lugupeetud volinik. Võib-olla peaks ka täiskogu direktiivi veel kord läbi vaatama ja selle raamistikku rangemaks muutma, nagu Mathieu Grosch ütles. Ei ole õige, et me oleme ohutuse suhtes hooletud ning seega peab hoopis vastupidine paika.

Teiseks on reisijate õigusi käsitlevas määruses lõige, mida me lootsime, et kunagi vaja ei lähe. See puudutab ettemakseid surma või kehavigastuste korral raudteeõnnetuste tagajärjel. Tervitan Belgia raudteede riigiettevõtte (SNCB) teadaannet, et nad kavatsevad seda süsteemi kasutada ja ettemakseid teha. Oli aeg, kus see ei oleks olnud võimalik.

Mõned inimesed ütlesid, et turu avamine konkurentsile muutis raudteed ohtlikumaks. Ma olen kategooriliselt sellise väite vastu. See ei vasta tõele ning seda tõestavad ka viimased Euroopa Raudteeagentuuri andmed 2008. aastast. Kõige paremini tulid 2008. aastal toime Ühendkuningriik ja Holland. Mõlemad riigid on oma turud avanud.

Arvan, et tähelepanu tuleb pöörata ka raudteetöötajatele, rongijuhtidele, jaamapersonalile ja administraatoritele. Peaksime vaatama uuesti nende olukorda ning kandma hoolt selle eest, et ohutus oleks peamiseks kaalutluseks nii nende väljaõppes kui ka nende töö korraldamises ja ettevõtte suhtumises. Kokkuvõtteks, austatud juhataja, tahan lisada, et me ei tohi unustada asjaolu, et raudtee on siiski kõige ohutum transpordivahend.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Ma arvan samuti, et möödunud nädalal toimunud õnnetus on kõige hullem Belgias toimunud rongiõnnetus 2001. aastast alates, kui ma veel ise liikuvus- ja transpordiministri ametikohal olin. Taas olen mõtetes meie kolleegi Claudia Candeago'ga ja loomulikult ka kõigi teiste kannatanute, nende lähedaste ning leinavate raudteetöötajatega.

Nagu eelnevad sõnavõtjad, nii ei hakka ka mina veel mingeid järeldusi tegema. Juurdlus on käimas ja ei ole mõtet selle tulemuste üle spekuloida. Sellele vaatamata on arusaadav ja väga kahetsusväärne, et Belgias võttis raudteede ja rongide varustamine rongide automaatblokeerimissüsteemidega nii kaua aega, nagu teisedki sõnavõtjad juba mainisid. Kui ma hiljem kuulsin, et kahtlustati, et õnnetus ei juhtunud eelarvelistel põhjustel, vaid hoopis viivituste tõttu seoses Euroopa koostalitlusstandardite väljatöötamisega, leidsin ma, et see on vastuvõetamatu ning tundsin kohe, et Euroopat süüdistati alusetult.

Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem (ERTMS) pakub ettevõtetele koordineeritud ja koostalitlevat lahendust ohutusse investeerimiseks. Ajal, mil Euroopa signalisatsioonisüsteem (ETCS) edasi areneb, peame loobuma arvututest riiklikest standarditest, mis arengut ja konkurentsivõimet piiravad. Loomulikult süsteem areneb ja see areng ei peatu. See on vajalik kõrge tehnoloogilise taseme säilitamiseks. Lisaks sellele ei kahtle ma üldsegi, et järgmise viie kuni kümne aasta jooksul töötatakse välja uusi lahendusi.

Tuleb siiski tõdeda, et sedalaadi õnnetused, ükskõik kui erakorralised need ka ei ole, tuletavad meile meelde, et seoses ohutusega saab alati midagi paremaks muuta. Tahaksin selles suhtes teha mõned ettepanekud.

Esmalt, nagu te teate, lugupeetud volinik, toimub hetkel arutelu seoses üleeuroopaliste transpordivõrkude, nende seisundi ja kriteeriumide üle. Usun, et Euroopa võrkudest rääkides võiks ERTMSi üleeuroopaline kasutuselevõtmine saada tõepoolest meie prioriteediks. Arvan ka, et selles kontekstis peaksime kehtestama tähtsajad seoses ressurssidega, millega iga riik ja võrk peab varustatud olema.

Viimaks arvan ma, et ohutus on turgude liberaliseerimisest tähtsam. Seoses sellega peame kohustama operaatoreid, kelle rongid sõidavad eri riiklikes võrkudes, jätkama veel mõnda aega oma rongide kohandamist nendes võrkudes kasutuses olevate rongide automaatblokeerimissüsteemidega toimimiseks ja rongide varustamist vastavate vastuvõtjate ja varustusega.

Kokkuvõtteks ütlen, et minu arvates võiks Euroopa Raudteeagentuur omalt poolt toetada tõhusamat riiklike ohutusametite integreerimist. Selline integratsioon võimaldaks näiteks kasutatavate seadmete tüübikinnituse kasutamist.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Derk Jan Eppink, *fraktsiooni ECR nimel.* – (NL) Buizingeni rongiõnnetuse juurdlus ei ole veel lõppenud, mistõttu ma ei saa selle kohta midagi öelda. Sellele vaatamata tegin ma järgmise järelduse. Kui Ühendkuningriigis toimub rongiõnnetus, süüdistatakse selles kohe raudteede erastamist. Belgia raudteede riigiettevõtte (SNCB) saab suhteliselt kõige suuremat toetust Euroopa Liidus. Belgia andis oma raudteele 32 euro senti reisija/kilomeetri kohta. Teisel kohal on Prantsusmaa 24 euro sendiga. Holland annab oma raudteele 15 euro senti ja Ühendkuningriik 4 euro senti. Kogu sellest toetusest hoolimata on SNCB võlg ikka veel 10 miljardit eurot. Kuhu see raha läheb?

Kui ma SNCBi infrastruktuuri vaatan, siis on see hämmastavalt hooletusse jäetud. Kõik on vana ja kulunud. Kas on võimalik, et aeg-ajalt jäetakse ka ohutussüsteem hooletusse? Võib-olla makstakse ametiühingute suure mõjuvõimu tõttu töötajatele liiga palju palka. Belgia raudteed kuuluvad sotsialistide valdusesse ning nende juhtimine on halb. Need on küsimused, millele tuleb vastata, sest SNCB ei saa kohe kindlasti tuua vabanduseks raha puudumist.

Jacky Hénin, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Mul pidi peaaegu hing kinni jääma, kui Brian Simpson novembris siin täiskogul ütles: „Olgugi et ühenduse raudteesüsteem on väga ohutu ja viimastel aastatel on ohutus turu liberaliseerimise tõttu veelgi paranenud”. Siiski lisan ta sellele, et seoses traagiliste õnnetuste tõttu on kerkinud päevakorda ohutuse küsimus.

Buizingeni õnnetus, selle traagilised tagajärjed ning sellest tulenevad tõsised füüsilised ja psühholoogilised kannatused tuletasid meile meelde, et on viimane aeg alustada tõsist arutelu seoses raudteede ohutusega. Unustame kohe idee, et kõik õnnetused on oma loomu poolest ettenägematud. Peamiseks Euroopa raudteevõrgustiku puuduliku ohutuse põhjuseks on meie raudteeinfrastruktuuri haldamise ja veeremi haldamise eraldamine teineteisest. Siinkohal tuleb öelda, et sellise eraldamise sundis meile peale komisjon vastu raudteetöötajate tahtmist, et raudteesektori saaks avada konkurentsile. Eraldamise tulemuseks on

õnnetusjuhtumite tõenäosuse tihenemine ning selle tõttu tuuakse Euroopa raudteevõrgu hooldamine ohvriks suuremale kasumile. Võite üritada aja juurde võitmiseks teha ettepaneku, et ainus võimalus probleemi lahendamiseks on kõige paremate ja kaasaegsemate tehnoloogiate kasutamine, kuid tegelikult vajab Euroopa lihtsalt teistsugust raudteepoliitikat. Kui igal aastal väheneb raudteetöötajate, hooldustööde, investeeringute ja erialakoolituste hulk, siis on õnnetuste teema juurde tagasipöördumine ja järjekordsed kaastundeavaldused vältimatud. Tõelise raudteeohutuse tagamiseks peab EL sulgema konkurentsipeatüki ning avama koostööpeatüki.

Kokkuvõtteks ütlen ma teile, lugupeetud kolleegid, et kui arutelu lõppeb ja me siit ära läheme, siis ei saa me oma vastutusi unustada. Mina omalt poolt ei kavatse sellises kuritahtlikus tegevuses osaleda. Ilma muutusteta...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Philip Claeys (NI). – (NL) Alustan oma sõnavõttu märkusega, et Belgia maksukoorem on üks maailma kõrgemaid, kuid vaatamata sellele saavad maksumaksjad selles valitsematus riigis – eriti Flandrias – oma raha eest väga vähe vastu. Raudteesüsteem on väga hea näide. Raudteesüsteem on lootusetult aegunud ning seda iseloomustavad pikad viivitused tiptundidel ja inimesi täis topitud vagunid.

Belgia raudteesid haldav riigiettevõtte SNCB on väga poliitiline ja ebatõhus. Belgia poliitika üheks omapäraks on, et kui midagi läheb valesti, ei ole mitte keegi kunagi mitte millegi eest vastutav. Pécrot's toimus 2001. aastal rongiõnnetus, mis sarnanes väga möödunud nädalal Buizingenis toimunud rongiõnnetusega. Üheksa aasta eest arvasid kõik, et ohutussüsteemi täiustamine võetakse tõsiselt käsile, kuid seda ei juhtunud. Enne Euroopa signalisatsioonisüsteemi (ETCS) kasutuselevõtmist töötas Belgia välja oma enda süsteemi, kuid sellega jäadi liiga hiljaks ning süsteem oli väga ebapiisav.

Peame sellest õppima, et ohutus nõuab suuremaid investeeringuid ja et olemasolevad süsteemid tuleb paremini omavahel toimima panna. Kui tõhusa süsteemide koostalitluse saavutamine osutub ikkagi võimalikuks, tuleb edendada igati üleminekut Euroopa ETCSile, sest see ei ole lihtsalt hea, kui näiteks Pariisi ja Amsterdamiga vahet sõitvas Thalys rongis on korraga kasutusel üheksa erinevat süsteemi.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Kahe reisirongi kokkupõrge Brüsselis, mis kõne all oleva tragöödia põhjustas, šokeeris meid kõiki. Oleme oma mõtetes kannatanute perede ja sõpradega.

Selliste katastroofide järel tahavad inimesed alati kõigepealt süüdlase leida. Antud juhul aga ei tohi teha patuoinast Euroopa Liidust, komisjonist ega ohutust käsitlevatest sätetest, mis võeti vastu direktiiviga 2004/49/EÜ. Teisest küljest on loomulikult tähtsaks küsimuseks, kas peaksime ohutust käsitlevaid sätteid rangemaks muutma? Juurdlus seoses kõne all oleva raudteeõnnetusega ei ole veel lõppenud ning seetõttu ei saa me ka selgeid tulemusi oodata. Kõige tähtsam küsimus, mida endale esitama peame, on kas selle õnnetuse oleks saanud ära hoida? Me ei saa välistada inimlikke vigu või tehnilisi tõrkeid ning seetõttu mängivad mõlemad raudteeohutuses tähtsat rolli. Nii riigi- kui ka eraomandis olevad raudteeoperaatorid peavad tagama vajaliku ohutuse. Riiklikud raudtee-ettevõtted peavad kandma hoolt selle eest, et nad peavad kinni asjaomastest ohutusstandarditest.

Ma ei taha pidada antud juhul mingit loengut Saksamaa vaatenurgast. Tahan lihtsalt öelda, et Saksamaal tegime kõik, et direktiivi kogu ulatuses rakendada. Igal pool, kus on inimliku vea tegemise oht, peab olema tehniliste süsteemide sekkumise võimalus. Mäletan nn surnud mehe lüliti, mis rakendas automaatselt pidurid, kui seda minut aega ei vajutatud. Pidurid rakendusid automaatselt ka siis, kui rong peatumist tähistavast punasest signaaltulest mööda sõitis. Selliseid süsteeme tuleb kasutada. Euroopa signalisatsioonisüsteem tuleb rakendada, et meil oleks nende asjade kulgemise üle mõningatki mõju väljastpoolt.

Transpordi- ja turismikomisjoni liikmed teevad koostööd vajalike hinnangute koostamise nimel ning teevad ka vajalikud järeldused seoses ohutust käsitlevate sätetega.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Brüsseli lähedal Buizingenis aset leidnud rongiõnnetuses hukkus 18 ja vigu sai 160 inimest. Loomulikult mõtleme ennekõike kannatanute peredele. Õnnetuse põhjused ei ole veel teada, juurdlus on aga juba algatatud. Me peame mõtlema raudteeohutuse hindamisele Euroopas ning seda iga liikmesriigi puhul eraldi.

Hinnangus tuleb pöörata kõige enam tähelepanu ohutussüsteemidele, nende rakendamisele, koostalitlusele ja tõhususele. Nimetatud Euroopa raudteevõrkude ohutuse taseme hindamine peab toimuma väga laias ulatuses. Ennekõike peab selle juurde kuuluma raudteetöötajate töötingimuste hindamine, kuna just nemad suudavad kõige paremini tagada raudteevõrkude ohutuse.

Seoses sellega palun komisjonil teostada Euroopa raudteevõrkude hindamine kõikehõlmavat lähenemist kasutades, mille aluseks võetakse raudteede liberaliseerimise protsess. Üks asi on selge: on aeg anda tabudeta hinnang selliste poliitike praktilistele tulemustele, mille eesmärgiks on avalike teenuste liberaliseerimine ja lammutamine. Millist lisaväärtust on need andnud? Kes on neist kasu saanud? Kes on nende tõttu kannatanud?

Eesmärgiks on võrrelda Euroopa ohutus- ja signalisatsioonistandardite rakendamist töötingimustega alates hetkest, mil raudteesektori liberaliseerimine igas liikmesriigis algas. Seega peab komisjon käsitlema avalike teenuste rolli palju üldisemas mõttes. Minu erakond Parti Socialiste on juba mõnda aega nõudnud Euroopa Liidult positiivset tegutsemist seoses avalike teenuste kaitsmise ja arendamisega. See on ka mõtteks üldhuvi pakkuvaid teenuseid käsitleva raamdirektiivi kasutuselevõtmise taga, millega oleks avalikele teenustele loodud kindel stabiilne raamistik ning tagatud piisav rahastamine kõikehõlmavuse ja võrdse juurdepääsu põhimõtetest lähtudes.

ISTUNGI JUHATAJA: Stavros LAMBRINIDIS

asepresident

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Mul on küsimus Marc Tarabellale, kellest ma muidu väga lugu pean. Ta ei saa ometi eirata tõsiasja, et Belgia raudteede riigiettevõtte (SNCB) saab kõige suuremat toetust Euroopas? Seega ei saa ta süüdistada liberaliseerimist, sest reisirajatevedu ei ole liberaliseeritud, ega otsida ka teisi vabandusi.

Tahan juhtida tähelepanu ka sellele, et ta räägib Belgia prantsusekeelse erakonna Parti Socialiste nimel, mille tugeva mõju all SNCB ametiühingute tõttu on. Kui poliitiline raudteesüsteem raudteede juhtimisega paremini toime tuleks, siis selliseid asju ei juhtuks.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Ütlen Derk Jan Eppinkile vastuseks vaid seda, et siin ei ole tegemist valimisplatvormiga. On juhtunud õnnetus, mis nõudis ka inimohvreid – õnnetusi on varemgi juhtunud –, ning selle põhjustes kahtlemine on igati loomulik. Juurdlus käib ja me peame laskma sellel segamata lõpuni jõuda.

Sellegipoolest ei tohi jätta tähelepanuta ühte tegurit – inimtegurit. Inimtegur jäetakse kahe silma vahele iga liberaliseerimise puhul. Ma tean, et te pooldate liberaliseerimist, mina pooldan seda palju vähem, kui tegemist on avalike teenustega. Personalile avaldatakse suurt survet – töötama peab pikka aega järjest või, vähemalt, pikemat aega ja puhkamata. Rongijuht vastutab reisirajate ohutuse eest. Seepärast ongi minu arvates väga oluline esitada küsimusi töötingimuste ja nende muutmise kohta. Minu arvates on see väga tähtis punkt.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Halle' lähedal aset leidnud kohutav rongiõnnetus oli hirmus tragöödia ohvritele, nende peredele, kolleegidele ja sõpradele. Kõige tähtsam on nüüd sellest tragöödiast midagi õppida, et tulevikus selliseid kaotusi ära hoida. Antud juhul on väga oluline pöörata tähelepanu raudteetöötajate soovitudele seoses raudteeliikluse ohutusega nii reisirajatele kui ka töötajatele endale.

Oli tõepoolest ennekuulmatu, kuidas Briti tooride partei liige, Euroopa Parlamendi liige, Belgia raudteetöötajaid oma sõnavõtus mustas ja laimas, kui on täiesti selge, et neoliberaalne poliitika ja dereguleerimine on kahjustanud tõsiselt meie raudteesüsteemi avaliku teenusena. Belgia raudteetöötajate seas valitseb tegelikult suur rahulolematus, mis väljendus väga hästi spontaansetes streikides, mis õnnetuse järel korraldati. See on viimase üheksa kuu jooksul kolmas suur õnnetus Belgias.

Pärast 2001. aasta tragöödiat lubati Belgias võtta kasutusele põhjalikud ohutusmeetmed, mida ei ole aga siiani rakendatud. Tegelikult sunnitakse Belgia raudteetöötajaid töötama kauem, sõitused pikendatakse ja puhkeaegasid lühendatakse, mis omakorda vähendab ohutust. Loomulikult ohustab ohutust veelgi Euroopa Komisjoni truudusetu liberaliseerimise ja erastamise poliitika. See tähendab, et suurte transpordiettevõtete kasumid on esmatähtsad. Täiesti arusaadav on, et parim lahendus ohutuse tagamiseks on hoida raudteeinfrastruktuuri riigi kontrolli all, kus on tagatud demokraatlik kontroll ja vajalikud investeeringud.

Georges Bach (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Soovin samuti avaldada oma kaastunnet kõikidele kannatanud peredele! Leinavad pered ja tõsiselt kannatada saanud inimesed leiaksid aga vähe lohutust sellest, kui me jätkuvalt rõhutame, et raudtee on kõige ohutum liikumisvahend ja et õnnetuste arv on võrreldes autoliiklusega palju väiksem.

Loomulikult on küsimusi seoses tingimustega. Kuidas sai selline õnnetus juhtuda? Nagu aga juba öeldi, peavad selle küsimusega tegelema tehnilised eksperdid ning seejärel kohtud. Meie peame vastama järgmisele

küsimusele: mis läks valesti ühise Euroopa raudteeturu loomise protsessi käigus? Teine küsimus on, kuidas saame hoida ära tulevase õnnetusi kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid kasutades? Iga õnnetus on liiast.

Endise raudteetöötajana olen ma neid muutusi ise pealt näinud. Tahan mainida mõningaid probleeme, mis teatud määral ohutusele mõju avaldavad. 1990ndate alguses oleksime pidanud enne raudteede avamist konkurentsile alustama tehnilise ühtlustamisega. Oleksime pidanud lahendama kõik probleemid, millest volinik Kallas rääkis juba 1990ndatel. Turud oleks tohtinud avada konkurentsile ainult tehnilise ühtlustamise alusel. Ettevõtete killustumise tõttu on raudteesüsteemis nüüd palju osapooli, kuid raudteesüsteem toimib korralikult ainult siis, kui seda juhitakse ühtse üksusena. Seepärast vastutavad minu arvates viimaste õnnetuste eest nii liikmesriigid, raudtee-ettevõtted, infrastruktuuride haldajad kui ka komisjon, mis, nagu juba öeldud, kehtestas direktiivid ja määrused ilma vahepealset hinnangut koostamata. Hinnang koostati alles natuke aega tagasi. Raudtee-ettevõtete viga seisnes selles, et need valisid vale strateegia ning ootasid liiga kaua Euroopa süsteemi väljatöötamist. Ettevõtte on üritanud pidevalt kulusid vähendada, võtnud tööle vajalike oskusteta töötajaid, nagu juba mainiti, ning liiga vähe investeerinud.

Tahaksin rõhutada kolme punkti. Rahastamise taset tuleb viivitamatult suurendada, et kiirendada kavandatud uuendamisprogrammi elluviimist.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Üldiselt on raudteetransport maanteetranspordist ohutum, kiirem ja keskkonnasõbralikum. Sellegipoolest sai 2007. aastal raudteeõnnetustes kannatada 2600 inimest ning möödunud aastal toimus rohkem õnnetusi seoses reisi- ja kaubarongidega.

Hiljuti Belgias aset leidnud rongiõnnetus, milles hukkus 20 ja sai kannatada 120 inimest, toob raudteetranspordi ohutuse taas väga šokeerival viisil meie päevakorda. Kahjuks on majandus- ja finantskriisi halvendanud nii raudteetranspordi infrastruktuuri operaatorite kui ka haldajate rahalisi raskusi. Suurt muret valmistab asjaolu, et töötajate ja rahaliste vahendite puudus seoses ERTMSi kasutuselevõtmisega võib olla üheks õnnetuse põhjuseks ajal, kui tuhanded raudteetöötajad tööst ilma jäävad. Kutsun liikmesriike ja komisjoni üles võtma kasutusele vajalikke meetmeid, millega oleks võimalik:

1. raudteenfrastruktuuri ja olemasoleva veeremi uuendamine, et tagada tõhus ja ohutu raudteetransport,
2. anda suurem tähtsus raudteetranspordi ohutuse ja turvalisuse tagamiseks vajalikele investeeringutele ja
3. töötada välja uusi raudteetranspordi infrastruktuure ning rakendada süsteem ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Viimased Euroopat vapustanud rongiõnnetused – täna Belgias ja enne seda Itaalias – nõuavad, et pööraksime tähelepanu süsteemis olevatele vigadele ja otsiksime meetmeid, mis on vajalikud teenuste ohutuse tõstmiseks.

Väga hämmastav on mõelda näiteks, et Euroopa Liit võttis juba 2000. aastal kasutusele raudteeliikluse juhtimissüsteemi ERTMS, kuid nüüd 10 aastat hiljem kasutab seda süsteemi ikka ainult paar liikmesriiki.

Isegi praegu on ELis kasutusel üle 20 erineva raudteeliikluse ohutussüsteemi ja on täiesti arusaadav, et see tekitab probleeme just rahvusvahelistel raudteeliinidel.

Raudteenfrastruktuuri ja veeremi kohandamine tööks Euroopa süsteemis nõuab tõepoolest tehniliste ja majanduslike hinnangute koostamist ning tegevusi, mille eest vastutavad lõpuks siiski raudtee-ettevõtted. Sellele vaatamata peame märkima, et Euroopa õigusaktides ei ole sätestatud tähtaega, milleks riiklikud raudteeliinid peavad olema süsteemis ERTMS töötamiseks kohandatud, ning tänu sellele saavad liikmesriigid määrata ise oma veeremi varustamise vajaduse.

Palju parem oleks näiteks kehtestada ja nõuda kinnipidamist kindlatest tähtaegadest, anda investeeringutega stiimuleid või, veel parem, võtta ära investeeringud neilt, kes infrastruktuuriprojektidest ei lähtu või kes soetavad veeremit, mis ei kasuta vajalikke süsteeme.

Teine argument on, et koostalitlust ja siseturu valmimist ei tohi aeglustada. Meil on olemas sõltumatu riiklik ohutusasutus, mis peab veenduma vajalike ohutussüsteemide kasutuselevõtmises. Tuleb ka sätestada, et enne kasutusloa saamist peab ettevõtte saama ohutust kinnitava sertifikaadi.

Lisaks tahan rõhutada, et seoses vaba ühise raudteeturu loomisega tuleb kesksel tasandil tugevdada Euroopa Raudteeagentuuri volitusi.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Pärast hiljutist Brüsselis aset leidnud raudteeõnnetust, millest paljud kolleegid juba rääkisid, on raudteede ohutus taas tähelepanu keskpunktis.

Üldist raudteede ohutust käsitleva direktiivi 2004/49/EÜ kohaselt vastutavad raudtee-ettevõtted ja infrastruktuuride haldajad täielikult oma süsteemide ohutuse eest.

Belgias aset leidnud õnnetuse põhjuseks näis olevat inimlik viga. Loomulikult peame ootama ära juurdluse tulemused. Tundub siiski, et rongile ei olnud paigaldatud automaatblokeerimissüsteemi.

Kas komisjon teab, millised võrgud ja millised rongid liikmesriikides ei ole selliste ohutusüsteemiga varustatud? Kas komisjon kavatseb esitada õigusloomega seotud ettepaneku, mille kohaselt tuleb kogu Euroopa Liidu raudteevõrk nimetatud süsteemiga varustada?

Slawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Soovin kõigepealt avaldada oma kaastunnet ohvrite peredele. Tahan rääkida millestki, mis on minu jaoks väga tähtis ja mida seni veel mainitud ei ole. Meil toimub siin mitmes mõttes väga õigustatud arutelu ning mul on samuti omad selged seisukohad seoses kõne all oleva teemaga. Minu arvates on dereguleeritud turg palju parem kui turg, kus valitsevad riigi omandis olevad ettevõtted, kuid ma tahaksin rääkida millestki, mis on arutelu seisukohalt väga tähtis.

Me ei vaidle mitte ainult selle üle, kas ettevõtte on riigi- või eraomandis, oluline on ka see, kas turg on vaba või piiratud ja reguleeritud, mis tähendab tihti, et paljudes liikmesriikides on monopol, mis on ühe ainsa riigi omandis oleva ettevõtte kontrolli all. Raudteesüsteeme on palju ning need ei ole erinevad ainult eri liikmesriikide vahel, vaid tihti on ühes liikmesriigis kasutusel erinevad süsteemid ning need süsteemid moodustavad sageli proteksionistliku administratiivse piiri, mille ainsaks eesmärgiks on monopoolse ettevõtte kaitsmine riiklikul turul. Paljudel juhtudel on teatud seadmed ja vedurid keelatud ainult selleks, et piirata teise riigi konkurenti või konkureeriva eraettevõtte turule sisemise võimalusi. Selle tagajärjeks on paljude erinevate süsteemide kasutuselevõtmine ja ohutusega seotud probleemide esinemine.

Kui vaadata struktuurifondide vahendite eraldamist uute liikmesriikide infrastruktuuriprojektidele, siis on näha, et nendes riikides ei ole raudteeinfrastruktuuride jaoks peaaegu mingeid vahendeid. Haldurid, kes peaksid täitma avaldusi ja taotlemata rahalisi vahendeid, ei ole sellest üldse huvitatud. Meil on tegemist mudeliga, milles liikmesriigid ei taha, et nende raudteede juures midagi muutuks, et näiteks teistest riikidest või ettevõtetest tulevatel konkurentidel oleks halb positsioon. Selle tõttu kannatavad lõpuks ohutus ja konkurentsivõime.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Traagiline rongiõnnetus Buizingenis nõuab meilt kõigilt, kaasa arvatud Euroopalt, juurdluse algatamist. See tragöödia nõudis 18 inimelu ja nende nimel peame oma vigadest kiireimas korras õppima ning kandma hoolt selle eest, et Belgia ja Euroopa raudteed oleksid ohutud.

Nagu me teame ja nagu juba öeldi, ei ole Euroopa süüdi selles, et Belgia ei ole automaatblokeerimissüsteemi veel täielikult kasutusele võtnud. See aga ei tähenda, et Euroopa ei peaks midagi tegema, hoopis vastupidi. Nõuame, et Euroopa Komisjon valmistaks ette hinnangu, mis annaks vastused mitmele spetsiifilisele küsimusele. Nagu teate, on näiteks raudtee-ettevõtted, kaasa arvatud eraettevõtted, kohustatud varustama oma rongid 2013. aastaks täielikult uue Euroopa signalisatsioonisüsteemiga (ETCS), kuid me teame juba, et Euroopa raudteeliinid ei ole selleks ajaks nimetatud süsteemiga varustatud.

Toon näiteks kaks arvu. Hetkel, lugupeetud volinik, on varustatud uue Euroopa signalisatsioonisüsteemiga ainult 2800 kilomeetrit raudteed kogu Euroopas. Ainuüksi Belgia raudteevõrk on oma 3400 kilomeetriga sellest suurem. Seetõttu on selge, et Euroopa ei ole veel valmis ja seetõttu ei suuda meie rongid üldse või siis piisaval määral nende uute signalisatsioonisüsteemidega koos töötada. Seetõttu on vaja põhjalikku hinnangut.

Lugupeetud volinik, tuleb uurida ka seda, kas eelseisev konkurentsi kasv raudtee-ettevõtete vahel võib olla suurendanud survet töötajatele. Kas peaksime äkki kaaluma Euroopa tasandil uute töötundide ja puhkeaegade kehtestamist rongijuhtidele, nagu me seda juba veoautojuhtide puhul tegime? Kokkuvõtteks ütlen, et kõne all olev õnnetus annab Euroopa Liidule kohustuse eneseanalüüsi ja hindamise tegemiseks ning peab olema ka valmidust ja poliitilist tahet vajadusel muudatuste tegemiseks.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Kõne all olevasse kohutavas õnnetusse oli segatud kaks Belgia raudteede riigiettevõtte SNCB vedurit, mis sõitsid riigi raudteevõrgus. Belgias puudub raudtee reisijateveo turul konkurent. Seega ei ole asjal mingit seost konkurentsi või võrgu avamisega, vaid ainult mitterahuldavate ohutusstandarditega. Mathieu Grosch mainis juba, et tehnoloogia, millega saab rongi automaatselt pidurdada, kui see punasest signaaltulest mööda sõidab, on juba 20 aastat kasutuses. Küsimus seisneb selles, miks see paigaldatud ei olnud?

Samuti ei ole juhtum üldsegi seotud Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemiga (ERTMS). Ma olin isiklikult ERTMSi käsitleva raporti koostaja. Süsteem annab hea väljavaate tulevikuks, kuid see ei vabasta liikmesriike veel vastutusest võtta kasutusele ohutusmeetmeid, mis on juba olemas riiklikul tasandil. See on iga riigi oma vastutus.

Seetõttu peame küsima, miks ei investeerinud Belgia sellesse ohutussüsteemi viimase 20 aasta jooksul? Kui nad oleksid ehitanud vaid üheainsama kahe või kolme kilomeetri jagu lühema autotee, siis oleks neil olnud juba olemas kaks või kolm korda nii palju raha, kui nende ohutussüsteemide paigaldamiseks kulunud oleks. See ei olnud esimene kord, kus rong punasest tulest mööda sõitis. See oli lihtsalt esimene kord, kus see kohutava õnnetusega lõppes.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Loomulikult moodustab arutelu seoses traagilise rongiõnnetusega Belgias osa meie üldistest aruteludest seoses raudteede ohutusega ja transpordi arendamisega Euroopas. Komisjon valmistab ette valget raamatut transpordi tuleviku kohta, milles kaalutakse põhjalikult ohutuse ja turvalisusega seotud aspekte kõikide transpordiliikide ulatuses, mille sekka kuulub ka raudteetransport, mis on siiani kõige ohutum transpordiviis, nagu seda ka mitmes sõnavõtus mainiti.

Väga tähtis on nüüd arutleda ka raudteepaketi teemal – selle esimese ümbersõnastamise teemal – ning kindlasti me tegeleme selle küsimusega ja kaalume seda.

Tahaksin teha nüüd mõned faktilised märkused. Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem (ERTMS) töötati välja meie raudteede koostalitlemise võimaldamiseks. Loomulikult on tegemist väga hea süsteemiga, milles on mitmeid tõsisemaid ohutuselemente. Sellele vaatamata on ohutuse tagamine liikmesriikide kohustus, olenemata sellest, millist süsteemi kasutatakse. ERTMS aga areneb väga hästi.

Ka üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) teemal toimub varsti arutelu. See projekt käsitleb raudteeliikluse juhtimissüsteemi rakendamist. 2020. aastaks on süsteem kasutuses 20 000 kilomeetril Euroopa raudteedest, kaasa arvatud Belgias.

Projektiga tegeletakse pidevalt, kuid raudteede puhul võtavad asjad kauem aega ja investeeringud on suured ning 85% võrgustiku TEN-T rahast kasutatakse just nimelt raudteede täiustamiseks, mille hulka kuulub ka ERTMS. Loomulikult oleks mul hea meel, kui saaksime Euroopa Parlamendi toetusega suurendada investeeringuid transpordivõrkudesse. See oleks väga oluline.

Alati on oluline ka muidugi inimtegur. Ohutusstandarditest rääkides on üks kindel standard, nimelt punane tuli, mis tähendab, et tuleb peatuda. See standard on olnud kasutusel juba alates 19. sajandist. Kui me nüüd ütleme, et võtame kasutusele 100% kindla pidurdussüsteemi, mis inimlikud vead välistab, siis see ei ole tõsi. Alati on väike võimalus, et esineb mõni inimlik viga. Inimeste vastutus on väga tähtis.

Tahan teha veel ühe märkuse seoses liberaliseerimise ja avalike teenustega: need on kaks eri asja. Isegi liberaliseerimise raames ei keela mitte keegi riigil heade avalike teenuste pakkumist. Euroopa eeskirjad lubavad anda toetust ja seda lubab ka riik ning liberaliseerimine ei välista hea kvaliteediga avalike teenuste pakkumist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Herbert Dorfmann (PPE), kirjalikult. – (DE) Traagiline rongiõnnetus Belgias juhtis avalikkuse tähelepanu raudteede ohutusele. Veeremi ohutust on vaja parandada ning täiustamist vajab ka signalisatsioonisüsteemi ohutus. Euroopa raudteedel sõidab näiteks eriti palju vananenud kaubavaguneid. Selle võimalikke tagajärgi näitas eriti hästi möödunud aastal Itaalias juhtunud õnnetus. Kahjuks ei ole EL teinud siiani eriti palju, et kohustada kaubarongide operaatoreid viima oma veeremit vastavusse vastuvõetava ohutusstandardiga. Tähtis on pidada meeles, et raudteel transporditakse ka ohtlikke kaupu, millel võivad olla õnnetuse korral katastroofilised tagajärjed. Selle taustal nõuan ma raudteede jaoks rangemaid ohutusstandardeid!

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Belgias toimunud kahetsusväärse tragöödia põhjuseks on kahtlemata selle riigi omapärad, nagu paljud flaami päritolu kaaspametlikud mehed täna juba rõhutasid. Juurduse käigus tuleb nüüd tuvastada, millisel määral need omapärad tragöödia eest vastutavad olid.

Sellegipoolest oli õnnetusel üks kindel peamine põhjus: raudteetranspordi liberaliseerimine ja raudteevõrgustiku haldamise eraldamine raudteetranspordi haldamisest. Seetõttu toodi raudteevõrk ning selle kvaliteet ja ohutus ohvriks transpordiettevõtete kasumi nimel, mille arvates on neile kehtestatud maksud liiga kõrged. Samamoodi tuuakse ohvriks ka rongide väljavahetamine ja uuendamine. Tänapäeval lähtuvad

teenuste ajakavad ja nende osutamise tihedus kasumi saamise põhimõtetest, mitte tarbijate vajadustest. Vaatamata sellele, et inimesed neid tihti kasutatavad, lõpetatakse mõnede liinide kasutamine, sest need ei anna piisavalt suur kasumit. Samas kasutatakse ikka veel liine, mida terve mõistuse kohaselt enam kasutada ei tohiks. Viivitused on juba igapäevane nähtus, seda isegi TGV-teenuste puhul.

Teie liberaalses süsteemis ei hinnata eriti rongi kasutavaid kliente. Nad on kasutajad ja maksumaksjad, keda võib kohelda nagu kariloomi. Nagu kõigi teiste tegevusvaldkondadega, mida te liberaliseerinud olete, nii maksame me ka raudteetranspordi puhul üha enam teenuse eest, mille kvaliteet pidevalt langeb ning mis kahjuks ka üha ohtlikumaks muutub.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Brüsselis aset leidnud traagilise rongiõnnetuse taustal oleme taas sunnitud tegelema probleemiga, et liikmesriigid ei ole ikka veel oma raudteede ohutuse süsteeme harmoniseerinud, olgugi et direktiiviga 2004/49/EÜ on sätestatud ühised standardid ohutusnäitajate jaoks ning et direktiiv täidab ka üldiselt kõik ohutusnõuded, kaasa arvatud nõuded seoses infrastruktuuri ja liikluse haldamisega. Suurim probleem on tegelikult seotud ainult rahaga, kuna raudteeinfrastruktuuri ja veeremi, kaasa arvatud signalisatsioonisüsteemi, kasutamisega on väga pikk, siis oleks nendes tingimustes liikmesriikide jaoks hea vaadata kriisist hoolimata kaugemale raha küsimusest ning kaaluda koostalitlevate süsteemide kasutuselevõtmise kiirendamist ja investeerida rohkem raudteeinfrastruktuuri ning infrastruktuuri ja veeremi jaoks ette nähtud signalisatsioonisüsteemidesse.

Veeremi ning raudteeinfrastruktuuri saneerimise ja uuendamise arvelt kokkuhoidmine, nagu antud juhulgi, viib kahjuks traagiliste õnnetusteni, mille kaotused ei ole ainult majanduslikud ja rahalised, vaid mille hind on ka inimeludes väga kõrge. See on vastuvõetamatu! Soovin avaldada oma südamlikku kaastunnet kannatanute peredele praegusel raskel ajal ning loodan, et selline tragöödia ei kordu enam kunagi!

(Istung katkestati kell 11.25 ja jätkus kell 11.30)

ISTUNGI JUHATAJA: Stavros LAMBRINIDIS

asepresident

6. Eelmise istungi protokollu kinnitamine

(Kinnitati eelmise istungi protokoll)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Ma ei hakka uuesti rääkima eile siin täiskogul aset leidnud kahetsusväärsest ja parlamendile mitteväärilisest vahejuhtumist, kus Herman van Rompuyd solvati. Euroopa Ülemkogu alaline eesistuja suudab väga hästi enda eest seista, kuid ma ei kannata, et keegi siin täiskogul minu riigi kohta ütleb, et see ei ole riik. Minu riik on Euroopa Liidu asutajariik ning võtab peagi enda kanda eesistujariigi kohustused. Ma ei mõista, kuidas võib keegi siin täiskogul nii madalale langeda ja selliseid asju öelda ning ma nõuan vabandust, austatud juhataja!

(Aplaus)

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Soovin teha kodukorda puudutava märkuse lähtudes samast kodukorrapunktist, millest ka eelmine sõnavõtja lähtus, kui ta mu kolleegist Nigel Farage'ist rääkis.

Seda nimetatakse poliitikaks. Te määrisite meie riikidele pähe Lissaboni lepingu ilma inimestelt nõu küsimata ja kui mu kolleeg ütleb selle kohta siis midagi ja see inimestele ei meeldi, siis nad kaebavad. Seda nimetatakse poliitikaks. See oli meie riigis enne seda, kui Euroopa Liit meie demokraatia hävitas, nii et harjuge sellega, et peate kuulma siin vastumeelseid seisukohti.

Juhataja. – Gerard Batten! Eelmine avaldus oli vastus eile parlamendis öeldule ning see esitati vastava kodukorra artikli kohaselt. Tegemist ei olnud kodukorda puudutava märkusega. Seega oli teie kodukorda puudutav märkus kohatu.

7. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletustulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

7.1. Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektid (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Olukord Ukrainas (B7-0116/2010)

– Enne hääletust lõike 4a üle

Cristian Dan Preda, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud juhataja! Soovin esitada järgmise muudatusettepaneku: „kutsub Ukraina ametivõime üles, pidades silmas, et Ukraina on ratifitseerinud Euroopa Nõukogu vähemusrahvuste kaitse raamkonventsiooni ning Euroopa regionaal- või vähemuskeelte harta, püüdma rohkem abistada vähemusrahvusi Ukrainas, kaasates neid kogukondi enam riigi poliitilistesse arengutesse ning edendades piisavalt nende õigust omandada haridust vähemuskeeltes”.

Põhjus on väga lihtne: peame kasutama valimistejärgset konteksti rõhutamaks, et ELi välispoliitika aluseks on austus inimõiguste, sealhulgas ka vähemuste õiguste vastu.

(Parlament otsustas suulise muudatusettepaneku vastu võtta)

– Enne hääletust lõike 14 üle

Michael Gahler, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Austatud juhataja! Kui minu suuline muudatusettepanek vastu võetakse, ei ole vaja osade kaupa hääletada. Muudatusettepanek on järgmine.

„kutsub komisjoni üles põhjalikult ühtlustama riiklikku näidisprogrammi ajavahemikuks 2011–2013 assotsieerimiskavaga”.

(DE) Originaaltekstis on sõnastus täpselt vastupidine, mis on vale.

(Parlament otsustas suulise muudatusettepaneku vastu võtta)

– Enne hääletust lõike 15 üle

Michael Gahler, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Austatud juhataja! Teen kõigest faktilise paranduse. Uus sõnastus on õige. Originaaltekstis on aga vale viide. Ma ei pea seda ette lugema, sest muudatusettepanek on teil kirjalikul kujul olemas.

(Parlament otsustas suulise muudatusettepaneku vastu võtta)

7.3. Parlamendi prioriteedid ÜRO Inimõiguste Nõukogu istungjärgul (Genf, 1.–26. märts 2010) (B7-0119/2010)

– Enne hääletust:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Eilsel arutelul seoses resolutsiooni ettepanekuga, mille üle me nüüd hääletame, väljendasime oma kurbust Orlando Zapata Tamayo surma pärast. 42-aastane Zapata Tamayo oli ehitaja ja Kuuba poliitvang, kes suri pärast näljastreiki ning aastatepikkust meelevaldset, ebaõiglast, ebainimlikku ja julma vangistust.

Eile mõistis volinik Georgieva siin täiskogul selle juhtumi väga jõuliselt hukka. Kutsun teid, austatud juhataja, parlamendi nimel üles saatma oma kaastundeavaldused Orlando Zapata Tamayo perele, keda isegi Orlando Zapata matustel taga kiusatakse.

Palun teil väljendada Kuuba ametivõimudele oma ranget hukkamõistmist seoses surmajuhtumiga, mida oleks saanud ära hoida ja mida Kuuba Inimõiguste ja Rahvusliku Lepituskomisjoni juht Elizardo Sánchez õigluseks maskeeritud mõrvaks nimetas. Ma loodan, austatud juhataja, et selle surma tõttu hakkavad mõtlema need, kes tahavad heast tahtest või lihtsalt naiivsusest muuta nõukogu ühist ja auväärset seisukohta, millega tahetakse siduda igasugused arengud paremuse poole seoses Kuubaga kohe inimõiguste ja põhivabadustega, mida aga endiselt rikutakse, nagu me nägime.

(Aplaus)

– Pärast muudatusettepaneku 3 hääletust

Elmar Brok (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Teen suulise muudatusettepaneku panna osade kaupa hääletusele järgmine teksti osa lõikes 10: „peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll”. See väga oluline osa nõuab osade kaupa hääletust, sest ma ei mõista, miks me need asjad omavahel seome ja ei ütle selgelt välja, et peame võitlema usuvähemuste diskrimineerimise vastu sama innukalt kui kõikide teiste diskrimineerimise liikide vastu. See, et meetmed usuvähemuste diskrimineerimise vastu võitlemiseks on vähem rangemad, on vastuvõetamatu. Seepärast peaks meil olema võimalus selle üle osade kaupa hääletada.

Parlament lükkas taotluse seoses osade kaupa hääletusega tagasi)

– Enne hääletust lõike 20 üle

Elmar Brok (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Soovin osade kaupa hääletust ka seoses sõnade „ELi seisukohtadesse” kustutamisega viimasest lausest. Tekst kõlaks siis järgmiselt: „nõuab, et soovitusel ja sellega seotud märkused kaasataks ELi dialoogidesse mõlema osapoollega, samuti mitmepoolsetel foorumitel”. Sõnad „ELi seisukohtadesse” oleksid kustutatud. Palun panna antud punkt osade kaupa hääletusele.

(Parlament lükkas taotluse seoses osade kaupa hääletusega tagasi)

7.4. Peking +15 – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusplatvorm

7.5. Paranduseelarve 1/2010 tulude ja kulude eelarvestus (I jagu, Euroopa Parlament) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Roheline raamat ühise kalanduspoliitika reformi kohta (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Nõukogu ühiste seisukohtade teatavakstegemine (vt protokoll)

9. Selgitused hääletuse kohta

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on suulised selgitused hääletuse kohta.

Zoltán Balczó (NI). – Austatud juhataja! Kas saaksime teha kaheminutilise pausi sel ajal, kui inimesed istungisaalist lahkuvad? Või siis üheminutilise pausi?

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Määruse eesmärk on positiivne: koguda liikmesriikidelt teavet seoses energeetika infrastruktuuriga, organiseerida andmed ning teha need ühenduse tasandil majandusjõududele kättesaadavaks. Sellega sekkub määrus turu toimimisse, mis on väga hea. Parlament aga võttis vastu sellega vastandliku algatuse ning läheb isegi nii kaugele, et suhtub sellesse kui määruse poliitilisse eesmärki. Tsiteerin: „Kõik liidu tasandil kavandavad või võetavad meetmed peaksid olema neutraalsed ega tohiks segada turu toimimist”. Suurem osa parlamendiliikmetest ei ole õppinud midagi ülemaailmsest finants- ja majanduskriisist. Parlament kaitseb neoliberaalseid dogmasid ning isegi antud strateegilises valdkonnas usaldab parlament turu enesekontrollisüsteemi. See on vastuvõetamatu ning seepärast hääletasin ma resolutsiooni vastu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Toimiv infrastruktuur Euroopa Liidus on otsustav tegur jõukuse mõistliku kasvu tagamiseks. Toiduainetega kindlustatuse ning ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrval mängib väga tähtsat rolli ka energiapoliitika. Ainuüksi sel põhjusel peab Euroopa Parlament osalema kindlasti siin arutusel ning kasutama ka oma kaasotsustamisõigust. Seetõttu kutsun ma komisjoni üles lõpetama oma poliitilist blokaadi ning andma parlamendile kaasotsustamisõigust.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Minu sõnavõtt tuleb lühike. Kogu idee on üpris hea. Eriti meeldib mulle ökoloogilise aspekti rõhutamine. Sellest rääkides peame olema järjepidevad. Ökoloogilised ja keskkonnakaitse küsimused moodustasidki kõige olulisemad faktilised argumendid, millele tugines vastuseis Põhja-Euroopa gaasijuhtme ideele. Need igati õigustatud, praktilised ja teaduslikult põhjendatud argumendid lükati aga kõrvale, sest poliitilised põhjused võitsid. Arvan, et kõne all olevat projekti toetades

ei tohi me olla poliitikas silmakirjalikud. Põhja-Euroopa gaasijuhtme puhul unustasid selle aga paljud Euroopa Liidu liikmesriigid ja paljud fraktsioonid.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) 2009. aasta alguses sai selgeks, et Euroopa Liit ja liikmesriigid ei suuda aidata üksteist elektri või gaasiga varustamise katkemise korral. Oli selge, et elektrivõrgud läänes ja idas ei ole omavahel seotud, neil on erinevad parameetrid ja need ei ühildu omavahel.

Seepärast on väga hea, et riigid ja võrkude operaatorid peavad esitama Euroopa Komisjonile olulist teavet oma energiaga varustamise võimete kohta. Komisjon saab siis nende andmete alusel hinnata võrkude ja ELi energia varustuskindluse poliitika kitsaskohti ning teavitada üksikuid riike nende energiasüsteemide reservvõimsusest. Sellest seisukohast lähtudes arvan ma, et me peame toetama nõukogu ja komisjoni algatust seoses teabe esitamise ja kogumisega energiavaldkonnas Euroopa Liidu kasuks.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Tahan ennekõike rõhutada oma toetust Ukrainale seoses demokraatlike valimiste korraldamisega ning inimestele võimaluse andmisega oma vaba tahet väljendada. Tunnan Ukrainat hästi ja näen seetõttu, et mitte ainult valitsus, vaid ka riigi ühiskond on aktiivselt liikumas demokraatia ja demokraatlike institutsioonide asutamise poole. Loodan ka, et need valimised toovad Ukraina lähemale Euroopa Liidule ning aitavad ehk kaasa ka ELi ja Venemaa koostöö tugevdamisele. Mul on samuti hea meel selle üle, et varsti võib isegi üks Nõukogude Liidu järgne riik saada viisavabaduse Euroopa Liitu reisimiseks.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Resolutsioon seoses olukorraga Ukrainas on tasakaalustatud ning annab objektiivse ülevaate sealsest reaalsest olukorrast. Saame nüüd vaid soovida Ukrainale edu seoses majandusprobleemidest ning samuti Ukraina geopoliitilistest läbikukkumisest tingitud ühiskondlikust lõhest ülesaamisel.

Tahan juhtida ka tähelepanu ametist lahkuva Ukraina presidendi Viktor Juštšenko otsusele anda Stefan Banderale Ukraina rahvuskangelase tiitel ning tema määrusele, millega ta tunnustab kahe natsionalistliku organisatsiooni, Ukraina Natsionalistide Organisatsiooni ja Ukraina Vastupanuarmee, osalemist võitluses Ukraina vabaduse eest. Nii Stefan Bandera kui ka nimetatud organisatsioonid on vastutavad etnilise puhastuse ja muude jõleduste eest, mida 1940ndatel tänapäeva Lääne-Ukrainas poola rahvusest elanikkonna vastu toime pandi. Natsionalistid mõrvasid 120 000 poolakat. Soovides Ukrainale kõike head, loodan ma siiski, et ekstreemse ja kuritegeliku natsionalismi ülistamist mõistetakse hukka.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Mul oli meeldiv võimalus osaleda Euroopa Parlamendi vaatejana Ukraina presidendivalimiste esimesel voorul. Pean tunnistama, et ukrainlased said sellest katsumusest üle. Vaatamata viimasel hetkel tehtud muudatustele valimisharjumistes toimusid valimised väga läbipaistvalt ja demokraatlikult.

Täna vajab Ukraina poliitilist, administratiivset ja majanduslikku stabiilsust. Seepärast peaksime ukrainlaste demokraatlikku valikut austama ning toetama ja kiirendama meetmeid, mis aitavad Ukrainal olemasolevaid probleeme lahendada. Euroopa Liit peab andma selgesti mõista, et üks Ukraina ühinemisele Euroopa Liiduga on avatud. Kui Euroopa Liit on Ukrainast tõepoolest huvitatud, siis peaks olema esimeseks sammuks viisavabaduse kehtestamine ukrainlastele. Loodan, et tänase resolutsiooni vastuvõtmine aitab kiirendada nende ideede teostegemist. Sel põhjusel hääletasin ma resolutsiooni vastuvõtmise poolt.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Mul oli suurepärane võimalus osaleda vaatejana Ukraina presidendivalimiste esimesel ja teisel voorul, nagu juba mitu aastat varemgi. Ma leian, et me peame kohtlema Ukrainat partnerina, sekkumata Ukraina valijate poolehoidu. Minu arvates oli eile siin täiskogul Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni ühe juhi, liberaali tehtud märkus, et uus president on moskvameelne, täiesti tarbetu. Oma esimesel ametlikul visiidil tuleb Ukraina uus president Brüsselisse. Peaksime hindama Ukraina poliitiku selle alusel, mida nad teevad, mitte selle alusel, milliseid avaldusi nad teha võisid. Ukraina peaks olema meie poliitiline partner ja me peksime andma Ukrainale võimaluse Euroopa Liiduga ühinemiseks. Mul on hea meel uue presidendi teadaande üle, et ta kavatseb tühistada skandaalse määruse, millest Jarosław Kalinowski juba rääkis, millega tunnistatakse riigikangelasena ukrainlast, kelle kätel on tuhandete poolakate veri.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Hääletasin resolutsiooni ettepaneku vastu. Esiteks leian ma, et antud juhul on tegu katsega sekkuda Ukraina siseasjadesse ning ettepanekus on ka vastuolulisi viiteid. Minu jaoks on see vastuvõetamatu.

Teiseks arvan ma, et Ukraina inimesed ainult kannataksid Euroopa Liiduga ühinemise tagajärjel. Kõne all olev resolutsiooni ettepanek sillutab teed nendele väljavaadetele ning loomulikult tehakse protsessi käigus ka ümberkorraldusi, nagu on olnud näha paljude teiste riikide puhul.

Kolmas põhjus, miks ma ettepaneku vastu hääletasin, on viide Stefan Banderale. Temale viitamine resolutsioonis on küll õigustatud, kuid täiskogul ja Euroopa Liidul on seoses selliste fenomenide käsitlemisega väga suur vastutus nii Ukraina kui ka teiste riikide, nagu Balti riigid, ees ning Euroopa Liit ja Euroopa Parlament kannavad suurt vastutust just sel põhjusel, et oleme jõudnud aega, kus sõjakuritegusid hakatakse heaks kiitma.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ukrainas vahetus küll poliitiline juhtkond, kuid riigi lihtrahva jaoks ei ole midagi muutunud. Ukrainlased võivad küll elada suures vaesuses, kuid sellele vaatamata on Ukraina väga rikas ja suure potentsiaaliga riik.

Sellest vaatenurgast lähtudes usun ma, et Euroopa Liit peaks jätkama läbirääkimisi Ukrainaga ning keskenduma veelgi intensiivsematele ja tõhusamatele läbirääkimistele. Üldiselt vajab Ukraina ELi abi ning seda vajab ennekõike riigi rahvas, mitte poliitikud, vaid Ukraina kodanikud ning Ukraina ja ELi koostöö võib kujuneda väga tugevaks partnerluseks ning samuti veelgi tugevamaks koostööks ja tõukeks majandusele. Soovin, et me selles valdkonnas palju algatusvalmimad oleksime.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Nõukogude Liidu kommunistlik režiim oli kõige roimarlikum ideoloogia, mille inimrass on välja mõelnud. Empiirilisel lähenedes mõrvati selle režiimi all rohkem inimesi kui ühegi teise poliitilise süsteemi all ning ebaloomulikult palju nendest roimadest pandi toime Ukrainas.

See tragöödia jätkub ikka veel. Nagu ma aru saan, tähendab nimi Ukraina piiri või äärt ja siinkohal on tegemist piiriga kahe suure bloki vahel. Seda Ukraina slavofiilide ja läänemeelsete vastasseisu kajastavad ka riigi naabervõimude rivaalitsevad eesmärgid.

Mis oleks kõige parem, mida me Ukraina kasuks teha saaksime? Võiksime pakkuda oma turgude avamist. Ukrainlased on haritud ja töökas rahvas, nende hinnad on suhteliselt madalad ja nende eksportkaubad suhteliselt konkurentsivõimelised. Kui annaksime neile lihtsalt täieliku juurdepääsu Euroopa tolliliidule, saaksime nende elatustaset oluliselt parandada.

Selle asemel me aga surume neile peale veel rohkem bürokraatiat ja arenemisvõimet ning üritame tõmmata neid Euroopa Liidu konkurentsistruktuuridesse. Ukrainlased ei taha seda. Nad ei taha meie annetusi. Nad tahavad kõigest võimalust oma kaupade ja teenuste müümiseks.

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Kui midagi juhtub, siis on juba inimloomuses see, et üritame fakte oma maailmavaatega kooskõlla viia. Psühhiaatritel on selle jaoks veel parem nimetus kui maailmavaade, nad nimetavad seda kognitiivseks dissonantsiks. Seega, kui rahvahääletuses öeldaks „ei”, on selle täiskogu reaktsioon öelda, et inimesed tahtsid rohkem Euroopat. Nad ütlesid hääletusel „ei”, sest nende jaoks ei olnud liikumissuund piisavalt föderalistlik.

Samad on lood ka praeguse majanduskriisiga. Meil on kriis, sest meil on raha otsas. Oleme kõik ära kulutanud, oma riigikassad tühjaks teinud, oma laenu ammendanud ja nüüd ütleb täiskogu, et me peame veel rohkem kulutama. Vajame rohkem Euroopa infrastruktuuriprojekte, vajame suuremat eelarvet.

Austatud juhataja! See oleks lihtsalt järjekordne annus sama ravimit, mis haiguse esmajoonel üldse põhjustas. Oleme juba 1970ndatest näinud, kuhu see protsess meid viib. Selle tulemuseks on SKT vähenemine, töötus ja stagnatsioon, mille tõttu meie kontinent veelgi rohkem meie rivaalidest maha jääb.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Toetasin resolutsiooni ning nimetatud dokumendi ühe koostajana tahaksin öelda paar sõna Goldstone'i aruande kohta, mida resolutsioonis käsitletakse.

Goldstone'i aruanne näitas taas, et juurdlsused, mida teostavad üksteise vastu võitlevad osapooled ise, on harva erapooletud ja objektiivsed. Raportis on üpris selgesõnaliselt öeldud, et kumbki osapool ei ole teinud piisavalt põhjalikku ja tõhusat juurdlust seoses oma jõudude toimepandud väidetavate sõjaõiguse rikkumistega.

Peaksime samuti tervitama asjaolu, et aruanne hiljuti läbi vaadati ja vähem vastuoluliseks muudeti ning selle sõnastus vähem lõikavaks ning seega palju vastuvõetavamaks tehti.

Peamine, mida me sellest õppima peaksime, on see, et oleksime pidanud suurendama oma jõupingutusi seoses Euroopa Liidu kaasamisega antud protsessis, mitte ainult seoses väidetavate sõjakurjategude uurimisega, vaid võtma ka ennetava hoiaku Lähis-Ida kvartetis osaledes.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Tahaksin öelda mõnede Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esindajate nimel ning ennekõike oma kolleegi Elmar Broki nimel, et meid šokeeris asjaolu, et täiskogu lükkas täna tagasi muudatusettepaneku, millega oleks raportisse kaasatud kristlased ja teised usuvähemused. Minu arvates on ennekuulmatu, et vaatamata sellele, et me pidevalt inimõiguste probleemide kohta avaldusi teeme, ei tasu meie arvates kaitsta seda osa elanikkonnast, keda kiustatakse taga nende usulise tausta tõttu. Mul on väga kahju, et me ei saanud võtta vastu muudatusettepanekut, mis käsitleb maailma tuleviku seisukohalt väga olulist teemat. Kui me ei suuda kaitsta vähemusi ükskõik mis põhjusel, siis ei ole meil ka õigust väita, et Euroopa Parlament seisab inimõiguste ja põhiõiguste ning nende nimel peetava võitluse eest kogu maailmas. Hääletasin resolutsiooni ettepaneku vastu, sest usuvähemusi ei tohi sellest välja jätta.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Nagu Martin Kastler ennist ütles, oleks meie fraktsioon soovinud seoses usuvähemusi käsitleva lõikega osade kaupa hääletada, kuid kahjuks ei olnud suurem osa parlamendiliikmetest sellega nõus.

Peame mõistma, et usuvähemuste õiguste kaitsmine on sama tähtis kui iga teise vähemuse õiguste kaitsmine.

EL peaks sekkuma ÜRO inimõiguste komisjoni töösse, mis on hetkel täielikult halvatud ja erapoolik ning paljudel inimestel ei ole sellesse enam usku.

Goldstone'i aruanne on vaid üks näide sellest, kuidas ÜRO inimõiguste kohus on pandud teenima eri antisemiitlike elementide huvisid. Hetkel on kohtu 25st aruandest 21 seotud Iisraeliga, nagu oleks Iisrael maailmas kõige enam inimõigusi rikkuvam riik. Euroopa Liit peab ÜRO inimõiguste nõukogu töösse sekkuma.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhtaja! Külma sõja lõpust saati on ÜRO 200 liikmesriigile sundinud end peale uus revolutsiooniline doktriin. On tärnanud idee, et seadusi ei peaks tegema riiklikud seaduseandjad, mis on mingil viisil oma rahvaga seotud, vaid neid peaks sundima peale rahvusvaheline tehnokraatia, mis koosneb juristidest, kes vastutavad ainult oma enda südametunnistuse eest.

Oleme muutmas 300 aastat kestnud demokraatlikku arengut. Oleme eemaldumas ideest, et seadusi andvad inimesed peavad andma ülejäänud rahvale mingil viisil vastust hääletustel ning lähenemas eeluusaegsele ideele, et seaduseandjad peavad vastutama kõigest oma looja ning iseenda ees.

Selliste inimõiguste eeskirjade kujul antud vahenditega saavad need rahvusvahelised bürokraatiad tegutseda ka väljaspool liikmesriikide piire ning sundida oma vasturääkivaid tahtmisi kohalikule elanikkonnale peale.

Tahaksin lõpetada president Reagani esitatud, kuid tagasilükatud Ameerika Ühendriikide ülemkohtu kohtunikukandidaadi Robert Borki mõtteavaldusega, kes tegi oma nimest ingliskeelse sõna, kui ütles, et oleme seistanud riigipöörde, see võib olla küll aeglane ja suursugune, kuid on sellegipoolest riigipööre.

Resolutsiooni ettepanek B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Soolise võrdsuslikkuse küsimus seisab praegusel etapil taas uue väljakutse ees. Praegune majanduslangus tekitab ohu, et viimastel aastatel soolise võrdsuslikkuse valdkonnas saavutatud edusammud Euroopa Liidus hakkavad aeglustuma või isegi ümber pöörduma.

Tõhusad soolise võrdsuslikkuse poliitikad võivad aga olla lahenduseks küsimusele, kuidas praegusest kriisist välja tulla ning kuidas toetada taastumist ja tugevdada majandust. Seetõttu peame keskenduma eeskätt investeringutele sellistesse poliitikatesse, mille eesmärgiks on edendada meeste ja naiste võrdsuslikkust ning praeguses majandusõhkkonnas peame neid veelgi kindlamini toetama.

Raport: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Minu arvates peaks parlament tundma natuke häbi raportis vastuvõetud *de facto* eelarve muudatuse pärast. Enam-vähem kõik Euroopa riigid kannatavad suure finants- ja majanduskriisi all ning tohutul hulgal inimesi kaotab oma töökohti ja parim, mida me sel ajal siin taha saame, on eraldada enda tarvis veel rohkem vahendeid, personali ja kulusid maksumaksjate arvelt. Igauks teab, et nende täiendavate vahendite ja personali eesmärk on tegelikult kanda hoolt selle eest, et kõik sotsialistid, kes viimastel valimistel oma mandaadi kaotasid, saaksid hea rahalise kindluse. Minevikus tõi see samuti kaasa oluliselt suuremaid

toetusi, kaasa arvatud toetusi Euroopa fraktsioonidele ja Euroopa poliitilistele sihtasutustele. Hämmastav, et me leiame alati kenasid argumente, et kaevuda veel sügavamale oma institutsiooni maksukohvritesse. Praeguse kriisi ajal on see aga vastuvõetamatu tava.

Miguel Portas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Tahan öelda, et äsja heaks kiidetud 13 400 000 euro suurune paranduseelarve, mis hakkab kehtima 1. maist ning katab seega poolt aastat, ei ole eriti tark tegu.

Paranduseelarve osa, mis on seotud parlamendi komisjonide ja fraktsioonide personali suurendamisega 4 miljoni euro suuruse summa ulatuses, on õigustatav sellega, et seoses Lissaboni lepinguga on parlamendil uusi õigusloomega seotud nõudmisi. Assistentide palkamisega seotud Euroopa Parlamendi liikmete vahendite suurendamine 8 miljonit eurot tähendab aga seda, et järgmisel aastal on see juba 16 miljonit eurot, mis on juba liig, sest tuleval aastal on kavandatud eraldada Euroopa Parlamendi liikmetele veel lisaks 1500 eurot kuus, mis ei oleks enam 16, vaid 32 miljonit eurot. Ajal, mil kõik meie riigid kannatavad massilise töötuse ja sotsiaalkriisi all, ei ole parlamendiliikmete käsutuses olevate rahaliste vahendite suurendamine sobiv, kui me just ei kärbi samal ajal kulusid ja elatusrahasid, millele meil parlamendiliikmetena õigus on ja mis kõik kindlasti mitte õigustatud ei ole.

Ma ei mõista, kuidas saab Euroopa Parlamendi liige ühe päeva reisimise eest 300 eurot elatusraha, millele lisandub toetus reisi pikkuse ja kulunud aja eest ning et need assigneeringud on ka veel täiesti maksuvabad. Võime kärpida mittevajalikke kulusid ning alles siis arutleda selle üle, kuidas suurendada vahendeid, mida me seoses õigusloomega vajame. Kui me seda samaaegselt ei tee, näitame sellega ainult oma hoolimatust meie valijate probleemide suhtes. Meie kohuseks on olla heaks eeskujuks, kuid täna anname hoopis halba eeskju.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Mul on hea meel nõustuda antud juhul Miguel Portase ja tema kolleegidega parlamendi vasakust tiivast. Üle kogu Euroopa alates Iirimast kuni Lätini näevad valitsused palju vaeva, et tulla toime finantskriisiga, laenuraha vähenemisega. Selleks vähendavad nad oma kulusid, aga meie siin täiskogul suurendame erandina tohutul määral oma kulusid nii suhtelises kui ka absoluutses mõttes. Suurendame parlamendiliikmete ja personali ametihüvesid ja eelarveid.

Raportis antakse sellele väga huvitav õigustus, sest meile öeldakse, et vajame kõiki neid lisakulutusi Lissaboni lepinguga loodud uute vastutuste tõttu. Mõnes mõttes on see ju õige, aga ma arvan, et raporti koostajad ei pidanud seda silmas. Näeme, et bürokraatiat suurendatakse, et täita kõigest bürokraatia vajadusi. Lissaboni lepingu peamine ülesanne on anda lisatööd ja lisisissetulekut kümnetele tuhandetele inimestele, kelle elatis sõltub nüüd otseselt või kaudselt Euroopa Liidust. Ainsad, kellega me ei ole seoses sellega nõu pidanud, on meie valijad. Tahan tõepoolest, et sellised küsimused antakse meie valijatele otsustamiseks, et näha, kas nad kiidavad heaks, et me hääletame iseendale täiendavate vahendite eraldamise poolt sel ajal, kui kõik nemad peavad oma võõsid rohkem kokku tõmbama.

Raport: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Tervitan väga otsust seoses uute eeskirjade vastuvõtmisega kalandussektori jaoks! Kala, nagu ka loomi, ei saa piirata teatud territooriumitega ning seega peaksime arutlema lõpmatuseni, et leida, kas üks riik hoolib rohkem kui mõni teine.

Kui võtame arvesse uusi teadusuuringute tulemusi, mille kohaselt on paljud kalaliigid nüüdseks väljasuremise äärel, siis on veel eriti oluline võtta vastu ühine seisukoht, mitte ainult ELi, vaid ülemaailmsel tasandil. Seepärast on see Euroopa Liidu samm väga teretulnud ning see on ka heaks näiteks kolmandatele riikidele.

Loodan, et otsus, mille raames tehakse ka ühine analüüs, aitab nii ettevõtteid kui ka riike, kus kalandussektor tähtsat rolli mängib, olenemata nende suurusest. Loodan samuti, et otsus aitab meil kaitsta väljasuremisohus olevaid kalaliike. Toetan raportit täielikult.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Ma ei hääletanud täna sugugi mitte hea meelega raporti vastu, milles on paljusid potentsiaalselt positiivseid aspekte meie kalanduse tuleviku jaoks.

Sellest hoolimata ei muutu midagi asjaolus, et ühine kalanduspoliitika minu riigis jätkuvalt kaost tekitab.

Haagi Eelistustega diskrimineeritakse igal aastal Põhja-Iirimaa kalureid, lahutades kvoote neile eraldatud mahtudest. Üksteist aastat ajutist püügikeeldu Iiri meres on vähendanud meie siapiüügi laevastiku 40 traallaevalt kuuele ja ikka räägitakse veel liigsest püügivõimsusest.

Siis räägitakse veel Põhjamere püügikohtade jaoks väljatöötatud eeskirjade kohaldamisest Iiri meres. Selline järjekindel ja ühine lähenemine ei ole aga üldsegi seotud reaalsete oludega. Võtame näiteks mõõtekiilud, mille kasutamine lepitati kokku väga imetlusväärsetel põhjustel, kuid mille kasutamise Euroopa oma kalandussektorile peale surus ilma, et oleks uue meetodi kasutuselevõtmisest tulenevat täpsustanud.

Sel põhjusel hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku vastu, olgugi et mõned selle aspektid väga julgustekitavad olid.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Hääletasin ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva roheline raamatu kohta esitatud resolutsiooni poolt. Loodan, et tänase hääletusega annab Euroopa Parlament vähemalt väikese panuse kalavarude ja terve merekeskkonna kaitsmisele ning samuti ühise kalanduspoliitika reformile.

Nagu me teame, on 27% kalaliikidest väljasuremise äärel ja kui kalapüüki ei piirata, siis nad kaovad. Teame ka, et kalavarusid oleks võimalik kasvatada 86%, kui nende püüdmine ei leiaks aset nii äärmuslikul viisil. Samuti teame, et 18% kalaliigi varud on halvas seisundis ning teadlased soovivad nende püüdmise otsekohe lõpetada.

Loodan ja palvetan, et Euroopa Liidul on piisavalt poliitilist tahet nii reformi koostamiseks kui ka selle rakendamiseks.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Soovin kõigepealt öelda, et hääletasin ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva roheline raamatu poolt, mida soovitas meie fraktsioonile meie variraportöör Carl Haglund.

Sellegipoolest tahan ma öelda, et Euroopa Liidu kalandus ja meie veekogude olukord vajab palju rohkem tähelepanu. Hetkel on see suur väljakutse. Eriti valmistab mulle muret asjaolu, et ELis on kontrolli alt väljunud olukord seoses ülepüügiga, mis on tegelikult samaväärne vargusega, ja et kvantiteet on tähtsam kvaliteedist.

Peaksime hakkama mõtlema palju tõsisemalt sellele, kuidas kalavarusid jätkusuutlikult suurendada ning kuidas kanda hoolt selle eest, et kalapüük ka tulevikus võimalik oleks. Siinkohal vajavad kõige enam tähelepanu looduslik lõhe ja muud looduslikud kalavarud. Loodusliku lõhe varude taastamiseks on vaja koostada eriprogramm.

Ma olen pärit Soomest Lapimaalt. Me tahame looduslikku lõhet tagasi oma kudejõgedesse ja vajame programmi, millega oleks tagatud, et loodusliku lõhe varusid on võimaik säilitada ja tugevdada ning et nende jätkusuutlik püük oleks võimalik ka tulevikus.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Olen siin täiskogul juba 11 aastat protesteerinud ühise kalanduspoliitika negatiivsete mõjude pärast minu kodumaale: rahvusvaheliste seaduste kohaselt kattis 65% Ühendkuningriigi kalavarudest Põhjameres ühine kalanduspoliitika, kuid meile eraldati kvoodisüsteemiga 25% mahust või 15% väärtusest.

Argument on muutumas puhtakadeemiliseks, sest kalavarud on juba põhimõtteliselt kadunud. Isegi selle aja jooksul, mis ma siin täiskogul olnud olen, on ressursid, mis oleks pidanud isetaastuv olema, hukatuslikult vähenenud. Teistes riikides, Islandil, Norras, Uus-Meremaal ja Falklandi saartel, kus leiti viis, kuidas anda kalavarude omamise stimuleerimisega kaluritele põhjus kohelda merd kui isetaastuvat ressursi, on suudetud kalavarusid jätkusuutlikul tasemel hoida. Euroopas aga tuli meile see traagiline ühise omandi idee, kui ütlesime, et need on ühised ressursid, millele kõigil laevadel on võrdne juurdepääs.

Te ei saa oodata, et kapten oma laeva sadamas hoiab, kui ta teab, et keegi teine samal ajal merd rüüstab. Nagu ma ütlesin, on argument nüüdseks puhtakadeemiline. Kõik on läbi! Meie laevad on kuivale tõmmatud. Meie sadamad on puhtad. Meie ookeanid tühjad.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõne all oleva raporti poolt, sest sellega lisatakse olemasolevasse süsteemi parandusi, mis toetavad paremat aruandlust seoses ELi energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidega. Vajadus täiustada aruandlussüsteemi tuleneb energiaolukorra muutumisest ajal, mil riikidevaheline energiaalane sõltuvus on kasvanud ja meil ka siseturu võimalused on. Seetõttu vajame nüüd ELi tasandil vahendeid, mis aitaksid meil teha seoses energiasektoriga otsuseid.

Toetan komisjoni ettepanekut seoses õigusliku aluse muutmisega, mille kohaselt oleks määruse õiguslikuks aluseks Lissaboni lepinguga kehtestatud uus artikkel 194. Artikkel tugevdab ELi institutsioonide pädevusi energiapoliitika valdkonnas, eriti seoses energiaturu toimimise ja ressursside turvalisusega, energiatõhususe edendamise ja uute taastuvenergia liikide arendamisega ning seoses vastastikku seotud elektrivõrkude toetamisega.

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Hääletasin energeetika infrastruktuuri investeerimisprojekte käsitleva raporti poolt, mille eesmärgiks on tagada energiaga varustuskindlus ja konkurentsipotentsiaal ning tugevdada võitlust kliimamuutuse vastu. Raport kohustab Euroopa Liidu valitsusi esitama komisjonile teavet seoses investeeringutega energeetika infrastruktuuri uuendamiseks või töhusa energiatootmise arendamiseks, mis aitab kaasa tõhususele, koostööle ja energiaalasele planeerimisele Euroopa Liidus. Euroopa Liidu tähtsaimateks teemadeks on võitlus kliimamuutusega, energia varustuskindluse tagamine ja taastuvenergia kasutamine ning tõhusamate ja paremini suunatud investeeringute tagamiseks on vaja suuremaid jõupingutusi. Samuti on vaja kanda hoolt selle eest, et need jäävad püsivalt Euroopa Liidu energiapoliitika keskseteks teemadeks.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Toetasin kõne all olevat raportit. Euroopa Liit sai Lissaboni lepinguga uusi volitusi ning peab neid nüüd täies ulatuses ja tõhusalt kasutama. ELi pädevused energiapoliitika valdkonnas on tugevamaks muutunud ja ühise energiaturu loomine on üks Euroopa Komisjoni tähtsamaid ülesandeid. Sellele vaatamata ei saa edendada Euroopa energiapoliitikat tõhusalt ilma piisava ja selge teabeta olemasolevate ja kavandatavate energeetika infrastruktuuride ja projektide kohta Euroopa Liidus.

Uus määrus on väga oluline õigusakt ELi energiapoliitika jaoks ning loodan väga, et see ka praktikas toimib. Euroopa energiapoliitikat ei saa aga edendada tõhusalt ilma piisava ja selge teabeta olemasolevate ja kavandatavate energeetika infrastruktuuride kohta Euroopa Liidus.

Nagu me teame, ei pidanud vana määruse raames paljud liikmesriigid kinni aruandluskohustusest ning uue määruse raames ei tohiks seda enam juhtuda. Euroopa Komisjon kui ELi asutamislepingu kaitsja peab kandma hoolt selle eest, et kõik liikmesriigid peavad määruse sätetest kinni ning esitavad aegsasti kogu vajaliku teabe seoses oodatavate arengutega oma energeetika infrastruktuuris.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Sidus ELi energiapoliitika ei saa toimida enne, kui kõik 27 liikmesriiki saavad esitada täpseid ja põhjalikke aruandeid igas riigis tehtud energia investeeringute kohta. Sellegipoolest peab Euroopa Liidu täidesaatev institutsioon pidama meeles, et riigisiseste agentuuride teavet tuleb käsitleda konfidentsiaalsena, kuna tegemist on tundliku teabega väga tähtsa turu kohta.

Euroopa energia varustuskindlus on tähtis teema, kuid komisjon peab olema teadlik, et igalt riigilt saadud teavet ei tohi avalikustada, eriti juhul, kui see on puhtalt kaubanduslikku laadi. Energeetikaalaste investeerimisprojektide kohta aruannete saamine iga kahe aasta järel võimaldab Euroopa Komisjonil koostada korrapäraseid analüüse, millega on võimalik määratleda Euroopa Liidu energiasüsteemi edasist arendamist. Seeläbi on lünkade või probleemide esinemisel võimalik aegsasti sekkuda.

Peame leidma mehhanismi, millega on võimalik tagada vastavus Euroopa Komisjoni aruandlusnõudmistega juhtudel, kus kõik liikmesriigid ei pidanud kinni eelmise määruse sätetest seoses komisjoni teavitamisega Euroopa Ühenduses tehtud energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest.

Antonio Cancian (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletame täna määruse poolt, seoses millega on parlamendil nüüd tänu Lissaboni lepingule energiapoliitika määratlemise valdkonnas palju rohkem volitusi. Kindlasti on palju kasu institutsioonidevahelisest koostööst seoses ELi panustega energeetika infrastruktuuri väljatöötamise ja rakendamise, mis toimub süstemaatiliselt, ratsionaalselt ja ettenägelikult. Mõtlen siinjuures võimalikele eelistele seoses projekti TEN-E ja süsinikdioksiidi säilitamise katseprojektide käikulaskmisega, mis kujutavad endast energiaspektori tulevikku. Määrusega kehtestatud teabe esitamise kohustus võib aga tähendada, et antud poliitika sekkub liiga suurel määral majandusse ja võib projektide kohta teabe levitamisega konkurentsile negatiivset mõju avaldama hakata. Seepärast on väga tähtis kanda hoolt selle eest, et andmete kogumise ja kasutamise puhul oleks tagatud ka nende konfidentsiaalsus ja äritegevuste kaitsmine. Kogutud andmete analüüsimine aitab kindlasti kaasa investeeringute parimale võimalikule kasutamisele. Analüüsides peavad aga kaasnema ka konkreetsed finantsmeetmed tööde toetamiseks ja erasektori investeeringute stimuleerimiseks energiasektoris. Tugevdamist vajab ka Marguerite'i energeetika, kliimamuutuste ja infrastruktuuride fond. Selline algatus on õigustatud ning vajalik, kuid fond vajab palju rohkem ELi vahendeid, mis on juba eelarves olemas ning mis on seotud rahastamisvormidega, mida garanteerivad Euroopa Investeerimispank ja/või muud finantsasutused. Sellega oleks fondil piisav omakapitali osakaal käiku lastud üksikutes avaliku ja erasektori partnerlustes.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni leping andis Euroopa Parlamendile rohkem volitusi energiapoliitika valdkonnas.

Liikmesriikide koostöö tõhusama, turvalisema ja meie kodanikele vähem kulukama energiapoliitika loomisel on hädavajalik. Hädavajalik on samuti vajaliku stabiilsuse loomine, et vähendada uue Ukraina ja Venemaa vahel puhkeva gaasikriisi ohtu. Sellega oleks tagatud energia varustuskindlus, mida ELi liikmesriigid ja tarbijad nõuavad.

Üks ELi tähtsamaid prioriteete on energiaala loomine. Kliima- ja energiapaketi eesmärk on tõsta ELi tööstuse konkurentsivõimet maailmas, kus kehtestatakse üha rangemaid piiranguid süsinikdioksiidi heitkogustele.

See Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojekte käsitlev määrus aitab muuta turgu palju läbipaistvamaks ja etteennustatavamaks, toetab meie ettevõtteid ning loob positiivse konkurentsikeskkonna.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Euroopa energiapoliitikaga seotud ülesannete tõhusaks täitmiseks vajab Euroopa Komisjon igal juhul täpset teavet energiasektori kõikide arengute kohta. See on üks põhjustest, miks ma raporti poolt hääletada otsustasin.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin poolthääle raportile seoses ettepanekuga võtta vastu nõukogu määrus, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96, sest nimetatud määrusega saab komisjon jälgida energeetika infrastruktuuri ning ennetada potentsiaalseid probleeme, ennekõike keskkonnaprobleeme. Seoses sellega tasub rõhutada energeetika infrastruktuuri projektide keskkonnamõjude hindamise olulisust, millega oleks tagatud nende jätkusuutlik ehitamine ja kasutusest kõrvaldamine.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Võttes arvesse integreeritud energiapoliitika tähtsust mitte ainult kliimamuutuse vastu võitlemise ja süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise, vaid ka tõhususe tagamise ja Euroopa väiksema energiasõltuvuse tagamise seisukohalt, on teabe vahetamine ja esitamine investeringute ja energeetika infrastruktuuri projektide kohta äärmiselt oluline.

Euroopa energiapoliitika seisukohalt on kindlasti oluline, et komisjonil oleks ajakohane ülevaade trendidest liikmesriikide energiainvesteringutes, millest lähtudes on võimalik töötada välja integreeritud poliitikaid suurema energiatõhususe ja keskkonnasõbralikesse tehnoloogiatesse tehtavate investeringute edendamiseks ning tagada seeläbi üha kasvav energiasõltumatus välistarnijatest ja fossiilsetest kütustest.

Sellest lähtuvalt toetan ma ettepanekut seoses kõne all oleva määrusega, eriti kui arvestada määruse rakendamise vajalikkust, millest ei peetud kinni olemasoleva määruse puhul, mille see määrus kehtetuks tunnistab.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ettepanek seoses määruse vastuvõtmisega aitab kaasa tõhusama, usaldusväärsema ja turvalisema Euroopa energiapoliitika loomisele. Arvestades ressursside säilitamise ja nende arvu suurendamise vajadusega ning Euroopa Liidu lubadustega seoses võitlusega kliimamuutuse vastu, on energiatõhusus üks tähtsamaid ELi poliitikaid.

Tuletan meelde, et enne uute projektide juurde asumist tuleb esmalt käsitleda ELi eesmärki seoses 20% energiatõhususe saavutamisega. See tähendab, et energeetika infrastruktuuride investeerimisprojektid peavad ühilduma eesmärgiga saavutada 2020. aastaks vähemalt 20% jätkusuutlikest ja taastuvatest energiaallikatest saadud energia osakaal. Edendatava energiapoliitikaga peavad olema tagatud madalamad süsinikdioksiidi heitkogused ning see peab põhinema solidaarsusel ja jätkusuutlikkusel. Väga oluline on ka süsteemi töökindlus, kuna selle toimimine peab olema pidev. Süsteem peab võtma arvesse ka energiaga varustamise halvenemist energiasektoris, mis on täheldatav nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool liitu. Tähelepanu tasub pöörata ka oluliste investeringute tegemisele sellisesse infrastruktuuri, mis suudaks vältida probleeme seoses energia varustuskindlusega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raportööri arvates on tegemist ELi energiapoliitika väga olulise osaga. Ta põhjendab seda sellega, et tõhusa Euroopa energiapoliitika edendamine ELi tasandil ei ole võimalik ilma vajaliku teabeta meie energeetika infrastruktuuri kohta. Siiski võib raportit käsitleda lisaks meie põhimõteteliste lahkarvamustele seoses Euroopa energiapoliitikaga ka õiguslikus kontekstis või siseturu raamistikus.

Sellegipoolest on raportis ka positiivseid aspekte. Eriti positiivne on näiteks viide teabe konfidentsiaalsuse tagamise tähtsusele ja see, et kõik esitatud teabe alusel tehtud ettepanekud on neutraalsed ning ei kujuta

endast sekkumist turu toimimisse poliitilisel tasandil. Lisaks peaks olema aruandlusnõudeid kerge täita, et vältida liigset halduskoormust seoses ettevõtjate ning liikmesriikide või komisjoni töökorraldusega.

Seetõttu otsustasime lõpuks siiski hääletusest hoiduda.

Françoise Grossetête (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Andsin poolthääle Adina-Ioana Vécleani raportile ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest.

Piisavalt üksikasjaliku ülevaate omamine on hädavajalik selleks, et luua Euroopa tasandil parem energia pakkumise ja nõudluse tasakaal ning võtta seoses infrastruktuuri tehtavate investeeringutega võimalikult läbinägelikke otsuseid. Samuti on seeläbi võimalik suurendada turgude läbipaistvust (sealjuures loomulikult ettevõtete andmeid kaitstes) ning vältida energiasõltuvuse probleeme seoses mõne kindla ressursi või tarnimise kohaga.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Pettumustvalmistanud Kopenhaageni kohtumisest hoolimata ei saa EL lubada, et üksmeele puudumine rahvusvahelisel tasandil aeglustab meie jõupingutusi seoses jätkusuutliku energiapoliitika kujundamisega. Šoti valitsus on jätkuvalt eesrinnas taastuvenergia valdkonnas ja ELi roll seoses oma tegevuskava arendamisega on samuti väga oluline. Oma energiapoliitika tõhusaks edendamiseks vajame piisavat teavet infrastruktuuride kohta ning sellest lähtusin ma ka tänasel hääletusel.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Asjaolu, et ELis on vaja koguda põhjalikke andmeid energeetika infrastruktuuri investeeringute kohta, on täiesti selge, sest korraliku ettekavandamise huvides ja potentsiaalsete probleemide esiletoomiseks on vaja ülevaadet energiaspektori tähtsamatest trendidest. Energeetika infrastruktuur on meie tulevase majanduskasvu aluseks ja kui Euroopa saab selle saavutamise nimel koostööd teha, siis tuleb seda igati edendada.

Erminia Mazzoni (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Ettepanek kajastab 2009. aasta jaanuaris seoses gaasiga varustamisega tekkinud kriisi tagajärgi, kui komisjonile sai selgeks, et liidu energeetika infrastruktuur ei suuda oma ülesannet täita. Euroopa Komisjoni eesmärk, mida parlament igati toetas, oli saada ajakohane ülevaade energeetika infrastruktuurist. Täna ei saa enam kindel olla, kas investeerimisprojekte teostatakse. Olukorda on veelgi halvendanud majandus- ja finantskriis. Minu arvates on sekkumine kindlasti vajalik ja praegune olukord, kus meil ei ole kooskõlalisi andmeid ning teavet investeerimisprojektide kohta, vajab kohest lahendamist. Ilma nende andmeteta on võimatu analüüsida liidu infrastruktuuri ennustatavat arengut ning hakata teostama rahuldavat järelevalvet valdkonnaülese lähenemise seisukohalt. Lisaks sellele ei rakendata määrust (EÜ) nr 736/96, mis kõnealuse ettepanekuga kehtetuks tunnistatakse, enam eriti järjekindlalt ning see ei ühildu ka hiljutiste arengutega energiasektoris. Seetõttu tugevdasime ettepanekuga olemasolevat süsteemi ning parandasime oluliselt teabe võrreldavust, vähendades samas sellega kaasnevat halduskoormust. Lõpetuseks tahan veel rõhutada, et hääletasin muudatusettepaneku 81 vastu (mille kohaselt oleks määruse kohaldamisalasse kuuluva infrastruktuuri hulka lisatud ka kogu tuumaenergia ahel), sest Euratomi lepingus on juba vastavaid punkte reguleerivad sätted olemas.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) ELi energiapoliitika mängib olulist rolli, kui tahame lähitulevikus olla edukad suuremalt jaolt taastuvate energiaallikate kasutuselevõtmisega. Lissaboni lepingu jõustumisega tehakse otsuseid seoses energiapoliitika küsimustega kaasotsustamismenetluse raames ning seega on vaja kohandada määrused ELi uue õigusloomega seotud korra kohaselt. Sel põhjusel ning ka selleks, et kõik liikmesriigid saaksid esitada teavet oma energeetika infrastruktuuri kavandatava arendamise kohta rahuldaval ja kasutooval viisil, on vaja rakendada uut määrust selle protsessi lihtsustamiseks ja kiirendamiseks.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Kogu kava aluseks võib olla hea idee – nimelt võime reageerida energiaga varustamise probleemidele –, kuid liikmesriigid ei pidanud kinni juba vana määrusega kehtestatud aruandluskohustusest. Meile esitatud ettepanek ei paista seoses sellega eriti midagi muutvat. Ettepaneku praeguse kuju puhul ei ole võimalik välistada sekkumisi turu toimimisse ega liigseid halduskulusid ettevõtetele. Nimetatud põhjustel ning liigse bürokraatia ärahoidmiseks hääletasin raporti vastu.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult*. – (DE) Resolutsiooni ettepaneku eesmärk on kanda hoolt selle eest, et liikmesriigid esitaksid täpset teavet oma projektide kohta energeetika infrastruktuuride valdkonnas. Niipea kui energiasektoris alustatakse uue projektiga või peatatakse mõni olemasolev, tuleb komisjonile sellest teada anda, et komisjon saaks koostada või muuta projektide ettepanekuid, millega avaldada olulist mõju energiaallikate mitmekesisusele üksikutes liikmesriikides. See kujutab endast järjekordset sammu tsentraliseerimise suunas. Sellel põhjusel hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku vastu.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Määruse ettepaneku eesmärk on tagada, et komisjonile esitataks korrapäraselt täpset teavet ELi energeetika infrastruktuuri investimisprojektide kohta, et komisjon saaks täita oma kohustusi, ennekõike kohustusi seoses Euroopa energiapoliitikaga

Kehtetuks tunnistatud määrust peetakse aegunuks, sest see ei kajasta suuri muutusi, mis energiasektoris 1996. aastast peale aset leidnud on (Euroopa Liidu laienemine ja aspektid seoses energia varustuskindlusega, taastuvenergia allikatega, kliimamuutuse poliitikaga ning Lissaboni lepingust tuleneva ELi uue rolliga energiasektoris). Hääletasin raporti poolt, sest Euroopa õigusaktid vajavad uuendamist igas valdkonnas, kuid ennekõike energiasektoris.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjalikult. – (ES) Määrus on väga tähtis, kuna selle eesmärk on kanda hoolt selle eest, et komisjonile esitataks täpset ja korrapäraselt teavet energeetika infrastruktuuri investimisprojektide kohta riiklikul ja piiriülesel tasandil, et EL saaks tagada siseturu toimimise ja et tagatud oleks ka kõikide liikmesriikide energia varustuskindlus. Määrusega uuendatakse 1996. aasta määrust seoses Lissaboni lepingust tulenevate ELi uute kohustustega varustuskindluse, kliimamuutuste ja taastuvenergiaga valdkonnas. Raport on eriti huvitav, sest sellega on tugevdatud määruse rolli eelhoiatussüsteemina seoses puuduste tuvastamisega energiavõrkude sidususes. Parlamendi tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon on alati rõhutanud vajadust siduda liikmesriikide energiavõrgud 10% ulatuses, mida ka Euroopa Ülemkogu ette näeb, ning igasugused sätted, mis sellega kaasnevad kitsaskohti esile toovad, on väga teretulnud. Seetõttu hääletasin raporti poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin lõpliku resolutsiooni poolt peamiselt seetõttu, et hääletuse ajal saime kasutada kaasotsustusmenetlust. See on suur võit, kuna esimest korda saime rakendada Euroopa Liidu toimimise lepinguga (Lissaboni lepinguga) loodud õiguslikku alust seoses energia valdkonnaga, mis annab meile õiguse kaasotsustusmenetluse raames komisjoni otsuse vastu hääletada. Veel ajaloolisem on asjaolu, et esimest korda minu ametiaja jooksul saime siin täiskogul loobuda Euratomi lepingust kui õiguslikust alusest, kuigi nimetatud leping käsitleb samuti läbipaistvust seoses investeeringutega tuumaenergia sektoris. Seda kinnitati positiivse hääletusega seoses muudatusettepanekuga 30, milles on määruse raames ka tuumkütused primaarenergia allikatena nimetatud. Kindlasti peame tõsiselt vaeva nägema, et oma võitu eelseisvatel kolmepoolsetel läbirääkimistel nõukogu ja komisjoniga kaitsta. Liikmesriigid peavad esitama vähemalt viis aastat enne ehitustegevuse algust andmed energeetika projektidesse tehtud investeeringute summa ja tüübi kohta. Tegemist on väga aruka sammuga paremate tulevaste energiastenaariumide seisukohalt, sest komisjon saab nüüd parema ülevaate energiaturu arengust ning taastuvenergiast, mille puhul tuleb ka detsentraliseeritud jaamu täielikult arvesse võtta. Kustutati ka kõik viited seoses vähese süsihappegaasi heitkogustega, mida tuumaenergia pooldajad kasutasid kui Trooja hobust.

(Hääletuse kohta selgituse andmist lühendatud vastavalt kodukorra artiklile 170.)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Adina-Ioana Văleani raporti vastu, sest selles kutsutakse üles liberaliseerima energiasektorit ja muutma liberaalsemaks Euroopa energiapoliitikat. Me kõik teame, mis oleksid selle traagilised tagajärjed selle sektori töötajatele ja kasvavale arvule meie kodanikest, kes võivad isegi hakata korrapärase voolukatkestuste all kannatama.

Raport rõhutab turu esmatähtsust ja avaliku sekkumise neutraalsust ning annab suurema tähtsuse majandusettevõtjatele. Võime olla kindlad selles, kelle huvisid need teenivad. Peame kartma olemasoleva infrastruktuuri säilitamise pärast, kui muudatusettepanekuga on nõutud garantiid seoses sellega, et prioriteetseid investeeringuid tehakse ainult energiaturgude huvidest lähtudes.

Euroopa energiapoliitika vastuvõetavaks muutmiseks ei piisa sellest, kui lisada muudatusettepanekuga kõigest sõna „solidaarsus” samal ajal, kui sama muudatusettepanek keelab ELil sekkumise turu toimimisse. See annab fraasile „aus konkurents” täiesti uue tähenduse.

Üldiselt ei peaks eesmärk olema keskendumine üha suurema energianõudluse rahuldamisele. Täiendavaid rahalisi vahendeid uute infrastruktuuride investeeringute jaoks tuleks kasutada hoopis energiatõhususe parandamiseks.

Vaatamata praegusele majanduskriisile tuginevad paljud ELi poliitikad jätkuvalt neoliberaalsetele dogmadele.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan resolutsiooni ja kiidan puhtsüdamlikult heaks kõik selles tehtud tähelepanekud. Mul on hea meel, et aset leidnud presidendivalimised kajastasid Ukraina suuri

edusamme ning laabusid palju paremini kui eelmised valimised, järgides kodaniku- ja poliitilisi õigusi, sealhulgas kogunemis-, ühinemis- ja sõnavabadust. Rahvusvahelistest valimisstandarditest kinnipidamine näitab, et Ukraina on saamas küpseks demokraatiaks ning riik tihendab oma koostööd ELiga, võttes aluseks vastastikuse lugupidamise ELi põhiväärtuste vastu. Peame julgustama Ukrainat osalema aktiivsemalt idapartnerluses ning toetama riigi katseid seoses jõupingutustega suurema demokraatia ning õigusriigi põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste austamise tagamiseks, samuti sotsiaalse turumajanduse, säästva arengu ja hea valitsemistava edendamiseks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Olen üks resolutsiooni ettevalmistajatest ning seetõttu hääletasin ma selle eesmärkide poolt. Nüüd, pärast presidendivalimisi, peab Ukraina Euroopa Liidule lähenema hakkama. Mul on hea meel, et Ukraina liigub kindlameelselt demokraatia poole ning mõistab, et riigi õiguspärane koht on teiste Euroopa demokraatlike riikide seas. Ukraina jaoks peaks tee Euroopasse nüüd avatud olema.

Läbipaistvad valimised on tähtis samm demokraatliku riigi põhimõtte tugevdamise poole. Olgugi et Ukraina presidendivalimised olid vaatlejate sõnul kooskõlas kõrgete kvaliteedinõudmiste ja demokraatlike põhimõtetega, peaksid Ukraina valitsuse institutsioonid võtma siiski vastu selged valimiseeskirjad. Sõnavabadus ja pluralism meedias peab olema tagatud kõikidele Ukraina kodanikele ja valimiskandidaatidele.

Ukraina jaoks on osalemine idapartnerluses ja Euronesti parlamentaarses assamblees ning koostöö Euroopa Parlamendiga väga tähtis. Täna Ukraina on Euroopa riik, millel on õigus teha Euroopas otsuseid. Euroopa Liit peab tegema Ukrainaga tihedat koostööd, et tugevdada sealset demokraatlikku protsessi ja integreerida riik Euroopa Liitu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Valides oma esimeseks ametlikuks visiidiks Brüsseli, saadab hiljuti ametisse valitud Ukraina president tähtsa sõnumi. Ukraina soovib kuuluda Euroopasse ning asjaolu, et president Janukovitš tuleb ELi pealinna komisjoni juhtivate liikmetega kohtuma, näitab, et Kiiev on suunanud oma pilgu Läände.

Ukraina uue presidendi ees seisvad rasked ülesanded, kuna Rahvusvaheline Valuutafond peatas arvukate täitmata või rikutud kohustuste tõttu Kiieviga allkirjastatud reservkrediidilepingu. President Viktor Janukovitš ei tohi mitte mingil juhul unustada lubadusi, mis ta ametisseastumise päeval andis. Nagu Kiievi uus juht ütles, vajab Ukraina sisemist stabiilsust ning peab võitlema korruptsiooniga ning tugevdama ja kindlustama majandust. Ebastabiilse poliitilise kliima tõttu veelgi halvemaks muutunud majanduskriisist ülesaamiseks peab Ukraina võitma tagasi ärispektori ja rahvusvahelise kogukonna usalduse.

Valimiskampaania lõpetamine ja president Janukovitši ametisseastumine peavad tähistama lõppu populistlikele tavadele, nagu rahva sissetuleku kunstlik tõstmine majanduslikul jätkusuutmatul alusel. President Janukovitši ametisseastumise kõne annab rahvusvahelisele kogukonnale lootust, et olukord Ukrainas võib stabiliseeruda. Lähitulevikus peavad nendele sõnadele nüüd ka väärilised teod järgnema.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Hoidusin hääletusest, sest arvan, et suhteid Euroopa Liidu ja teiste riikide vahel peaksid iseloomustama võrdsus, vastastikuselt kasulikud kaubandus- ja majandussuhted, mittesekkumine iga riigi sisepoliitikasse ja demokraatlikesse protsessidesse ning loomulikult austus inimeste tahte vastu. Rahumeelse Euroopa eeltingimuseks on ennekõike iga riigi võime määrata oma rahvusvahelised suhted ilma igasuguse kohustuse ja surveta. Euroopa Liidu liikmesriikide jaoks on väga oluliseks teguriks energia varustuskindlus ning seetõttu on ka Ukraina roll väga oluline, mistõttu tuleb julgustada Ukrainat lahendama oma energiaprobleeme, parandades oma suhteid Venemaaga kahepoolsete kokkulepete kaudu. See tooks kasu mõlemale osapoolle ning garanteeriks Euroopale katkematu varustatuse maagaasiga.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Tervitan Ukrainat käsitlevat kompromissresolutsiooni, mis ei käsitle ainult viimaste valimiste demokraatliku läbiviimise küsimust, vaid pakub lahendusi ka nafta ja maagaasiga varustatuse probleemile ning milles soovitatakse tungivalt, et Ukraina võtaks vastu energiaühenduse lepingu ning energeetika õigusaktid, mis oleksid vastavuses direktiiviga 2003/55/EÜ. Olen nõus, et Ukraina aktiivne ja positiivne lähenemine ELile ei ole ainus hindamise kriteerium. Ukraina peab tõstma esmakohale ka head suhted naaberriikidega ning idapartnerluse ja EURONESTi riikidega. Toetan kompromissresolutsiooni ettepanekuid ja teisi sätteid tervikuna ning hääletan nende vastuvõtmise poolt.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin poolthääle resolutsiooni ühissetpanekule, milles on rõhutatud ELi ja Ukraina koostöö tugevdamise olulisust. Ukraina poliitiline ja majanduslik stabiliseerimine ning Ukraina ja ELi koostöö tugevdamine energeetika valdkonnas on Ukraina Euroopa poole pürgimise eeltingimusteks. ELi stabiilsus sõltub ka liidu naaberriikide stabiilsusest.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Mäletan veel lootusetunnet, mida tõi Ukraina rahvale oranž revolutsioon ning lahtiütlemine Nõukogude Liidu mõjutustega minevikust. Mäletan edu, arengu, demokraatia ja koostöö lubadusi, mida andsid tol ajal ukrainlastele nii Ukraina kui ka välisriigid. Sel ajal paistis, et Euroopa Liit on kõige tõenäolisemaks sihtpunktiks rahvale, mis nii selgesti Lääne poole pöördus.

Nüüd, kus eufooria on möödas, paistab selgesti, et oranži revolutsiooni peategelased ei tulnud oma ülesandega toime. Sama selgesti on näha, et on purunenud inimeste illusioonid seoses riigi juhtimisega.

2004. aasta detsembris Viktor Juštšenkole allajäänud kandidaadi valimine tõestab, et riik on tugevalt lõhestunud või et avalikkuse poolehoid on muutunud, mistõttu on rahvas Venemaa mõjutustele vastuvõtlikum.

Minu arvates on väga oluline, et Euroopa Liit püsiks ka edaspidi Ukraina jaoks atraktiivse väljavaatena ja et riik kasutaks selle nimel kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid. Loodan, et Ukraina jääb kindlalt demokratiseerimise teele ja liigub oma minevikku ja ajalugu silmas pidades ELi poole ning saab lõpuks täisväärtuslikuks ELi liikmesriigiks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Idabloki ja Nõukogude Liidu lagunemise järel on ukrainlased ja Ukraina institutsioonid olnud pühendunud oma riigi demokraatlikuks muutmisele ning kaasaegse ühiskonna loomisele. Selle nimel on arendatud sotsiaalset, majanduslikku ja poliitilist süsteemi, mis suudab seista õigusriigi põhimõtte ning inimõiguste kaitsmise eest vaatamata raskustele, mis harilikult esinevad riigis, mis on taastamas oma struktuurilist korraldust ja poliitilist identiteeti.

Euroopa Liidul kui eeskujul ning riikide ühendusel, kus edendatakse rahu ning kodanike majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist arengut, on kohustus võtta enda kanda otsustav roll demokraatliku süsteemi arendamises Ukrainas, kaasa arvatud eurointegratsiooni vahendite tugevdamises. See aitab lahendada ka piirkondlikke konflikte riigis, mis on geostrateegiliselt väga oluline ELi suhete jaoks Venemaa ja Kesk-Aasiaga just eeskätt energeetika valdkonnas. Selle protsessi raames tahan rõhutada ka resolutsiooni ettepaneku panust seoses suure hulga Ukraina sisserännanute integratsiooniga ELi, sealhulgas ka noorte rolli edendamise ja haridusega Ukraina sotsiaalse, majandusliku ja kultuurilise arengu raames.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Seoses tänase hääletusega Ukraina olukorda puudutava resolutsiooni üle tervitasime nii asjaolu, et presidendivalimised korraldati demokraatlikest põhimõtetest lähtudes kui ka seda, et ametisse nimetatud uue presidendi poliitikaid hakkab loodetavasti iseloomustama avatus ja koostöö seoses ELiga. Rõhutasime täiendavate energeetikasektori puudutavate kokkulepete allkirjastamise tähtsust, millega tagada energia varustuskindlus. Tervitasime hääletusega ka vajadust jätkuvate arutelude pidamiseks seoses soosiva viisade andmise süsteemiga. Sõnumiga, mille täna Ukrainale andsime, kutsusime riiki üles jätkama meiega koostööd, et see jääks kindlasti püsima teel demokraatia poole. Kinnitasime veel kord hääletusega juba varem avaldatud seisukohta, et peame olema avatud nii oma dialoogis kui ka lubadustes seoses Ukrainaga, et anda riigile vajalikku julgust Euroopa-poolse arengu pooldamiseks. Ukraina peab aga omalt poolt tõestama, et on usaldusväärne partner.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Toetasin muudatusettepanekut 2, mille esitas fraktsioon ECR seoses resolutsiooni ühisettepanekuga olukorra kohta Ukrainas, milles väljendatakse muret, et Nord Streami gaasijuhtme projekt õõnestab ELi energiapoliitika osas kehtivat solidaarsuse põhimõtet ja see ehitatakse Ukraina vältimiseks. Isegi kui see ei puuduta otseselt praegust olukorra Ukrainas, olen samuti arvamusel, et Venemaa valitsus koostas Nord Streami projekt peamiselt poliitilise projektina, mille eesmärgiks on lõhestada Euroopa ning isoleerida nii Ukraina kui ka mõned uued liikmesriigid. Kõne all olev muudatusettepanek tuleb meelde, et arutelu seoses Nord Streamiga ei ole veel lõppenud, vaid ootab jätkamist. Solidaarsusel põhineva energiapoliitika ühise energiaturu poole liikuv EL ei tohi sõltuda pikaajalisest suhtest poliitilise orientatsiooniga riikliku monopoliga, mis on juba majanduslikult läbikukkunud ning rikub ELi aluspõhimõtteid seoses avatud konkurentsi, läbipaistvuse ning tootmise, transpordi ja levitamise üksteisest eraldamisega.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni ettepaneku poolt, sest minu arvates peab EL aitama Ukrainat demokraatlike reformide ja euroopalike väärtuste omaksvõtmisel ning inimõiguste ja rahvusvähemustesse kuuluvate inimeste õiguste tagamisel.

Ukraina uus president võitis valimised, toetudes programmile, millega garanteeritakse rahvusvähemustele nende õigused. EL peab toetama selle programmi tõhusat rakendamist pikemas perspektiivis. Seda meeles pidades tuleb Ukrainas võtta kasutusele ja jõustada seadust seoses Euroopa regionaal- ja vähemuskeelte harta

rakendamisega. Endised meetmed, mis piirasid oluliselt koolide võimalusi seoses vähemusrühvuste emakeelte õpetamisega, tuleb tühistada. Parandada tuleb ka vähemuste esindatust Ukraina kohalikes, ringkondlikes, piirkondlikes ja keskses institutsioonides. Kõikide vähemuste, kaasa arvatud venelaste, poolakate, tatarlaste, bulgaarlaste, kreeklaste, rumeenlaste, ungarlaste, juutide ja romide õigused peavad olema tagatud Euroopa standarditest lähtuvalt. Mitte ühtegi vähemust ei tohi unustada!

Tahan juhtida tähelepanu ka Tšernivtsi piirkonna kultuurilise ja ajaloolise pärandi säilitamise ning taastamise tähtsusele. Antud piirkond moodustab osa juudi, saksa-austria, poola, rumeenia, vene ja ukraina kultuuripärandist. Minu arvates peaks selle väärtusliku mitmekultuurilise ja eri uske iseloomustava Euroopa pärandi, mille hulka kuuluvad kalmistud, mälestusmärgid, hooned ja kirikud Põhja-Bukoviinas, säilitamine moodustama ELi ja Ukraina koostöös prioriteetse eesmärgi.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Võttes arvesse OSCE/ODIHRi vaatlusmissiooni avaldusi, mille kohaselt peeti valmistel kinni rahvusvahelistest standarditest, on hiljutised valimised Ukrainas märgiks, et riik liigub positiivselt tulevase ELiga ühinemise poole. Sellele vaatamata peavad Ukraina poliitikud ja ametivõimud tunnistama vajadust poliitilise ja majandusliku stabiilsuse järele ja tegema selle nimel tööd, seda peamiselt põhiseaduse reformi, õigusriigi põhimõtete kindlustamise, sotsiaalse turumajanduse loomise ja uute jõupingutuste kaudu korruptsiooni vastu võitlemiseks, ning äri- ja investeerimiskliima parandamisega.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Resolutsiooni ettepanek seoses olukorraga Ukrainas käsitleb väga hästi praegust olukorda nimetatud riigis ning samuti olukorda seoses presidendivalimistega. Resolutsiooni ettepanekus kutsutakse Ukraina poliitikuid ja ametivõime üles tunnistama vajadust poliitilise ja majandusliku stabiilsuse järele, mida saab saavutada peamiselt põhiseaduse reformi, õigusriigi põhimõtete kindlustamise, sotsiaalse turumajanduse loomise ja korruptsiooniga võitlemise uute jõupingutuste kaudu ning äri- ja investeerimiskliima parandamisega. Sellegipoolest lähevad minu arvates kaalutlused seoses Ukraina tormaka kaasamisega vabakaubandustsooni ehk siis ELi ühisesse siseturgu liiga kaugele. Ukraina peab oma majandust järk-järgult üles ehitama ja tugevdama ning jõudma seoses oma vajadustega üksmeelele. Kogu Ukraina Euroopa poole pürgimise juures ei tohi unustada ega eirata riigi pikka minevikku Venemaa mõjupiirkonnas ning sellega tuleb kindlasti arvestada. Nimetatud põhjustel hoidusin ma hääletusest seoses kõne all oleva resolutsiooni ettepanekuga.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Tekstis on mõningaid häid avaldusi, nagu kommunistliku režiimi hukkamõistmine. Teisest küljest aga arvan ma, et kaugeleulatuv viisapiirangute leevendamine ja Ukraina tormakas kaasamine ühisturule ei ole arukas. Sel põhjusel hoidusin ma hääletusest.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – (ET) Lugupeetud eesistuja! Toetasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni olukorra kohta Ukrainas. Muuhulgas leian, et peaksime väga tõsiselt suhtuma vastvalitud president Janukovitši otsusesse tulla esimesele välisviisidile just Brüsselisse. See on selgeks märgiks, et Ukraina jätkab Euroopa Liidu integratsiooniga. Pean oluliseks, et Euroopa Liit avaldaks praeguses olukorras Ukrainale toetust, sõlmides assotsiatsioonilepingu ning tagades viisavabaduse, eeldades, et Ukraina täidab omapoolsed kohustused. Euroopa Liidu ukseid peavad jääma Ukrainale avatuks.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Tervitan asjaolu, et Ukraina presidendivalimised korraldati demokraatlikest standarditest lähtudes. 2010. aasta alguses näitas Ukraina demokraatia oma elujõudu. Erilist tähelepanu väärib suur valijate osalus. Seekord ei tekkinud seoses Ukraina presidendivalimistega kahtlusi, mille tõttu selle tulemusi võidaks kohtus vaidlustada.

Siiski ei tohi Euroopa Liit piirduda seoses valimiste korraldamisega vaid heakskiiduavaldustega. Ukrainale tuleb kindlasti pakkuda Euroopa perspektiivi mitme sammuna. Esimene samm peaks olema osalemine idapartnerluses ning viimane Euroopa Liidu liikmeks saamine. Euroopa Liit peab Ukraina suhtes oma avatud uste poliitikat säilitama. Integratsioon eri kogukondadega jääb Ukraina otsustada ning see peaks sõltuma Ukraina ühiskonna iseseisvast otsusest.

Ukraina ja Venemaa suhete parandamine on Euroopa Liidu jaoks eluliselt oluline, sest riikidevaheliste kahepoolsete läbirääkimiste tulemused avaldavad mõju ka ELi liikmesriikidele. Tervitan teadaannet, et need suhted on paremaks muutumas.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Ukraina presidendivalimistel peeti kinni rahvusvahelistest valimisstandarditest. Sellega astus Ukraina sammu Euroopa demokraatia poole, mis tõestab, et riik tunneb üha enam, et on osa Euroopa demokraatlike riikide ühendusest.

Loodame, et Ukraina presidendist saab usaldusväärne partner, kellega saame teha koostööd, et tugevdada koos teiste naaberriikidega Ida-Euroopa stabiilsust ja arendada sealset majandust! Üks tähtsamaid praktilisi samme ELi ja Ukraina suhetes on viisarežiimi lihtsustamine, mille lõppeesmärgiks on ELi reisivatele Ukraina kodanikele viisavabaduse kehtestamine.

Hääletasin resolutsiooni poolt, sest selles on võetud arvesse positiivseid muutusi ELi jaoks väga olulises naaberriigis. Siiski on riigi eri valitsuse institutsioonide vahel veel palju probleeme ja pingeid.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) Selle täiskogu istungi ajal hääletasime Euroopa Parlamendi resolutsiooni üle seoses olukorraga Ukrainas. Toetasin resolutsiooni, sest tegemist on meie institutsiooni väga olulise deklaratsiooniga, mis näitab, et jälgime hoolikalt demokraatia arengut Ukrainas. Resolutsioonis antakse üldiselt hea hinnang presidendivalimiste korraldamisele ning kutsutakse üles pöörama tähelepanu poliitilise ja majandusliku stabiilsuse loomisele riigis. Üheks oluliseks punktiks on Ukraina ja ELi koostöö tugevdamine just nimelt energiasaldkonnas. Minu seisukohalt esitati kaks vaidlusttekitavat muudatusettepanekut. Esimene neist puudutas vähemuste keeli. Hääletasin muudatusettepaneku vastu, sest see suurendas vene keele kasutamise võimalust ukraina keele asemel. Teine muudatusettepanek käsitles Nord Streami gaasijuhet. Antud juhul hääletasin muudatusettepaneku poolt, sest tahtsin väljendada oma vastumeelsust seoses gaasijuhtme ehitamisega.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit töötas ÜRO inimõiguste nõukogu sisseseadmise nimel ning on võtnud endale koos liikmesriikidega eesmärgi mängida aktiivset ja kõrge profiiliga rolli tõhusa asutuse toetamise nimel, mis käsitleb inimõigustega seotud aktuaalseid küsimusi. Lissaboni lepinguga loodud uus institutsiooniline struktuur annab võimaluse suurendada ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust ÜRO inimõiguste nõukogus. Sel põhjusel on oluline, et EL võtaks inimõiguste nõukogu 13. istungjärgul arutatavate teemade puhul ühise seisukoha. EL peab avaldama kindlat ja tõhusat mõju ÜRO laiendatud süsteemis ning jääma kindlaks ühise seisukoha leidmisele. EL peab suurendama ka paindlikkust seoses vähemoluliste küsimustega, et võimaldada kiiremat ja tõhusamat reageerimist tähtsamaid probleeme käsitlevates aruteludes. Ennekoike peab EL aktiivselt püüdlema inimõiguste nõukogu spetsiaalsete mehhanismide loomise poole, et reageerida inimõiguste kriisidele Iraanis, Afganistanis, Iraagis ja Jeemenis.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Paljudes riikides rikutakse endiselt inimõigusi ning kahjuks ei vasta rahvusvaheline kogukond vahetevahel tõsistele rikkumistele aegsasti ja vajalikul viisil. Meil puudub koordineeritud lähenemine rahvusvahelisel tasandil. ELi roll maailmas on viimastel kümnenditel palju olulisemaks muutunud ning Lissaboni lepinguga loodud Euroopa välis teenistusega kaasnev uus lähenemisviis võib aidata liidul tegutseda palju tulemuslikumalt ülemaailmsete ja inimõiguste rikkumise probleemide sidusal, järjekindlal ja tõhusal lahendamisel. ELil on nüüd suurepärane võimalus oma rolli tugevdamiseks ÜRO inimõiguste nõukogus ning liit peaks kasutama kõiki sellega kaasnevaid võimalusi, et suurendada ELi meetmete nähtavust ja usutavust inimõiguste valdkonnas.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Täiskogul hääletamiseks esitatud kompromissresolutsioon sisaldab kahjuks tekstiosasid, mille tõttu ma selle poolt hääletada ei saa. Resolutsiooni tekst tunnistab, et ÜRO inimõiguste nõukogu kui poliitilise organi puhul esineb äärmusliku politiseerimise oht. Arvan siiski, et oleksime saanud veelgi enamat öelda, eriti arvestades sellega, et meil on tegemist paljude jaoks väga tundliku ja olulise inimõiguste temaga. Teksti lugedes panin selles tähele ühte kahetsusväärset nõrkust, mis ei pruugi olla nõrkus poliitilise diplomaatia seisukohalt, kuid on seda kindlasti väärtuste seisukohalt. Nimelt puudub kindlameelsus seoses kriitikaga teada-tuntud aspektide suhtes, mis teevad inimõiguste nõukogu nii vastuoluliseks organiks. Oleksime võinud olla kindlasti palju otsustavamad ning esitada vastuväiteid seoses Iraani kandideerimisega järgmistel nõukogu valimistel. Puudub kindel viide nõukogu mõttetule koosseisule, milles on liiga palju liikmeid, kes sobivad seoses inimõigustega vaevu teisi õpetama ja kellel on veel vähem õigust selles valdkonnas teiste üle kohtu mõistmiseks või otsustamiseks. Seetõttu hoidusin ma hääletusest ning väljendan sellega oma skeptilisust seoses resolutsiooni tekstiga. Hoidun hääletusest ka lootuses, et parlament võtab peast diplomaadimütsi – parlament ei pea olema diplomaatiline – ning astub uljamalt võitlusesse väärtuste ja inimõiguste kaitsmise nimel.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Vaatamata asjaolule, et resolutsiooni ettepanekus on positiivseid elemente, hoidusin hääletusest, sest Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni olulised muudatusettepanekud hääletati maha, mille tulemusena oli resolutsiooni sisu ebapiisav. Euroopa Liit peab toetama ÜRO jõupingutusi, mille eesmärgiks on tagada inimõiguste austamine kõikjal maailmas. EL peab veelgi kindlamini sedalaadi algatustes esiplaanile astuma, sest tänapäeva

autokraatlikes režiimides on saanud normiks kapitalistlikku vägivalda rakendavad inimõiguste rikkumised ühiskonnavaenulike poliitikate pealesurumisel. Euroopa Liit peab vaatama üle oma suhted Iisraeli riigiga ning võtma kindlasti arvesse Iisraeli sõjalisi operatsioone Palestiina territooriumil ning rünnakuid palestiinlaste õiguste vastu, mille hulka kuulub ka õigus oma kodumaale. Euroopa Liit peab taanduma USA nn demokraatia eksportimise kampaaniatest ning looma rahvusvaheliste suhete raamistiku, milles peetakse lugu rahvusvahelisest õigusest ning milles ÜRO roll palju suurem on.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjalikult. – (SV) Täna, 25. veebruaril 2010, hääletasid Rootsi konservatiivid ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta käiva Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühisettepaneku poolt (B7-0123/2010). Tahame aga siiski märkida, et ELi liikmesriike tuleb kutsuda üles mõistma üldiselt hukka kõiki inimõiguste rikkumisi. Samuti on kahetsusväärne, et ÜRO inimõiguste nõukogu ei ole suutnud tegeleda piisavalt kiiresti tõsiste inimõigusi puudutavate olukordadega muudes riikides, mida resolutsioonis ei nimetatud, muu hulgas ka Kuubal.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Pean rõhutama, et maailmas õiglase ja kestva rahu saavutamise oluline eeltingimus on see, kõik osalised järgivad igas olukorras rahvusvahelist inimõiguste õigust ja rahvusvahelist humanitaarõigust.

Minu arvates tagaks Euroopa Liidu tasemel ELi välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning liikmesriikide kooskõlastatud ühist kindlat seisukohta nõudev tegutsemine rahvusvahelised inimõiguste õigusaktid ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkujate vastutuselevõtmise.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Hääletasin ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi käsitleva resolutsiooni poolt, milles on tuvastatud peamised sammud, mis on vajalikud naiste ja meeste võrdõiguslikkuse tagamise strateegiliste eesmärkide saavutamiseks Euroopa Liidus. Komisjon peab kindlasti suurendama oma pingutusi seoses võrreldavate andmete kogumisega tegevusprogrammi järelmeetmete kriitiliste näitajate kohta ning tõlgendama neid soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise algatuste korrapärasteks läbivaatamiseks eri poliitikavaldkondades. Eriti oluline on jälgimine ning tegutsemine, lähtudes vaesuse, vägivalda ja tütarlaste vajaduste soolisest mõõtmest. Järelmeetmed komisjoni naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiste 2006–2010 peavad võtma arvesse majanduskriisi ja kliimamuutuse pikaajalisi tagajärgi vananevas ja etniliselt mitmekesisemaks muutuvas ühiskonnas. Seksuaal- ja reproduktiivtervist ning nendega seonduvaid õigusi tuleb tunnistada ja edendada Euroopas ja samuti üldmaailmsel tasandil. Euroopa Liit peab ühinema konventsiooniga naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta vastavalt Lissaboni lepinguga kehtestatud uuele õigusraamistikule.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta käiva Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühisettepaneku poolt. ELi uus institutsiooniline struktuur pakub ainulaadset võimalust suurendada ÜRO inimõiguste nõukogus ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tegevused aitavad samuti kaasa ELi võimele teha koostööd teistesse rühmitustesse kuuluvate riikidega, et lõpetada inimõiguste rikkumised, kaasa arvatud just naiste ja laste vastu suunatud vägivald.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Inimõiguste nõukogu politiseerimine ning jätkuv hoiak nende suhtes, kes on võtnud kindlama seisukoha seoses inimõiguste rikkumiste hukkamõistmisega eri maailma osades, õigustavad nõukogu struktuuri ja tööviisi muutmist. Väljakuulutatud Iraani kandideerimine on järjekordne märk, et kõne all oleva organi tegevussuund ei ole piisavalt usutav ja ohutu ning et minevikus korduvalt inimõiguste rikkumisi toime pannud riigid saavad kasutada oma liikmestaatust nõukogus, et end oma rikkumiste süüist puhtaks pesta.

Euroopa Liit peab osalema aktiivselt inimõiguste nõukogu töös, olles samas teadlik selle piirangutest ja probleemidest, ning esindama tasakaalukat, kuid samas ranget ja nõudlikku vaadet seoses sellega, mida austus inimõiguste vastu tähendama peab. Kui EL sellega hakkama saab, tuleb see toime ka oma enda vastutusega selles valdkonnas.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Inimõiguste nõukogu (UNHRC) on üldistele inimõigustele spetsialiseerunud platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis. Inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa ELi õiguslikust, eetilisest ja kultuurilisest *acquis*'st ning üks liidu ühtsuse ja terviklikkuse nurgakivideid.

Olen kindel, et ELi liikmesriigid seisavad aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatu ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust. Kutsun ELi liikmesriike üles osalema aktiivselt iga-aastasel interaktiivsel arutelul puuetega inimeste õiguste üle ning iga-aastasel kohtumisel

lapse õiguste teemal ... Tahan rõhutada, kui tähtis on inimõiguste nõukogu 13. istungjärg, kuhu on oodata valitsuste ministreid ja teisi kõrgetasemelisi esindajaid. Istungjärgu päevakorda kuulub majandus- ja finantskriis ning Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni deklaratsioon inimõigustealase hariduse ja koolituse kohta. Lõpetuseks, tunnen heameelt selle üle, et Ameerika Ühendriigid osalevad jälle ÜRO organite töös ning et nad valiti inimõiguste nõukogu liikmeks, samuti nende tehtud konstruktiivse töö üle ÜRO Peaassamblee 64. istungjärgul seoses sõnavabadusega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Oleme igati nõus raportis nimetatud inimõiguste universaalsuse, lahutamatu ja vastastikuse sõltuvuse põhimõttega. Samade eelduste alusel tuleb aga rõhutada andestamatut vasturääkivust, mida väljendab ühelt poolt nimetatud seisukoht ja teiselt poolt kapitalistliku süsteemi tekitatud kriisist tingitud tõsine rünnak töötajate ja inimeste õiguste vastu, mille hulka kuulub kõrge töötuse tase, kasvav vaesus ja üha raskem juurdepääs kvaliteetsetele ja taskukohastele avalikele teenustele. Kahjuks ei võtnud suurem osa parlamendiliikmetest seda vasturääkivust piisavalt arvesse.

Meil on kahju, et meie fraktsiooni muudatusettepanekud tagasi lükati. Nende hulgas olid ka järgmised:

- juhib tähelepanu sellele, et ÜRO liikmesriigid peaksid edendama toiduainetega varustamise sõltumatust ja toiduga kindlustatust kui vaesuse ja tööpuuduse vähendamise vahendit;

- avaldab rahulolu, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku raport Hondurases pärast riigipööret toimunud inimõigusrikkumiste kohta on võetud 13. istungjärgu päevakorda; palub ELi liikmesriikidel toetada riigipöörde ranget hukkamõistmist ning demokraatia ja õigusriigi taastamist Hondurases ja selle nimel töötada;

- avaldab muret seoses olukorraga Colombias, eriti seoses tuhandete tuvastamata surnukehade avastamisega.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta käiva Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt kõigepealt selleks, et tervitada algatust võtta nõukogu istungjärgu päevakorda majandus- ja finantskriisi mõju kõigi inimõiguste teostamisele. Samuti arvan, et ELil peab olema kindel ühine seisukoht Gaza ja Lõuna-lisraeli konflikti käsitleva teabe kogumise ülesande järelmeetmete küsimuses. Seoses sellega on igati oluline Goldstone'i aruandes toodud soovitude rakendamine. Viimaks väljendan oma muret seoses Iraani kandideerimisega 2010. aasta mais toimuvatel ÜRO inimõiguste nõukogu valimistel. EL peab tegema kõik endast oleneva, et takistada inimõiguste nõukogusse selliste riikide valimist, kus inimõiguste olukord on kaheldav.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvestades sellega, et ÜRO inimõiguste nõukogu on valitsustevaheline organ, mille peamiseks ülesandeks on tegeleda inimõiguste rikkumistega ning et üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest on inimõiguste universaalsuse austamine ja kaitsmine, tahan inimõiguste nõukogule väljendada oma toetust ning lootust, et nõukogu jätkab võitlust kõikide diskrimineerimise vormide vastu.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Meie resolutsioon on suunatud ÜRO inimõiguste nõukogule, institutsioonile, millest oleks võinud loota, et sellele oleks saanud anda maailma õiguste, väärtuste ja põhivabaduste kaitsja tiitli. Kasutan tingivat kõneviisi, sest ÜRO inimõiguste nõukogu puuduv erapooletus ohustab igati selle õigusjärgsust.

Nüüd lisandus järsku ka Iraani kandideerimise probleem. See on provokatsioon. See riik, see valitsus ja see president põlgavad meeste ja naiste õigusi. 2008. aastal tapeti poomise või kividega surnuks viskamise läbi 346 iraanlast, kelle seas oli ka alaealisi. Riigis toimuvad kohtuprotsessid on lausa farslikud. Inimesi piinatakse. Riigis puudub absoluutselt igasugune sõnavabadus, avalike arutelude pidamise vabadus ja pressivabadus. Vähemusi kiusatakse taga, eriti Baha'i usurühmitust. 2009. aasta juunis toimunud presidendivalimistest peale on surutud vägivaldselt ja süstemaatiliselt maha igat laadi meeleavaldused. Ma võiksin veel jätkata.

Maailm vajab valitsemist, mille aluseks on universaalsed väärtused. Kui ÜRO tahab olla sellise dialoogi pidamise foorumiks, peavad selle organid olema objektiivsed. Iraani kandideerimine ei pane kaalule mitte ainult ÜRO usaldusväärsuse, vaid ka selle rakendatavuse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni lõpliku teksti poolt muu hulgas seepärast, et teksti jäeti sisse lõiked seoses ühisuuringuga salajaste kinnipidamiskohtade olemasolu kohta ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja Goldstone'i aruandes toodud soovitude täitmise kohta ning fraktsiooni GUE esitatud muudatusettepanek Lääne-Sahara kohta. Mul on samuti hea meel, et lükati tagasi Elmar Broki taotlus korraldada osade kaupaa hääletus usundite halvustamist käsitleva lõike üle ja et antud lõige on nüüd järgmiselt sõnastatud:

„kordab oma seisukohta seoses usundite halvustamise kontseptsiooniga ning tunnistab küll vajadust tegeleda igakülgselt usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, aga peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll; kutsub ÜRO liikmesriike üles täielikult rakendama sõna- ja usuvabaduse kehtivaid norme;”.

Tahtsime selle lause säilitada, sest meie arvates ei vaja me ÜRO tasandil uut õigusakti, mis käsitleks usundite halvustamise kontseptsiooni, sest meil on juba olemas rahvusvahelised standardid, nimelt nimetatud protokoll, mis käsitleb usuvähemuste diskrimineerimise ärahoidmist.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) ELi inimõiguste poliitika on üks tähtsamaid väärtusi, millest me päevast päeva lähtume. Ühenduse inimõiguste poliitika alla kuulub kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaal- ja kultuuriõiguste kaitsmine. Selles poliitikas on tähtsal kohal naiste, laste ja rahvusvähemuste õiguste kaitsmine ning ennekõike võitlus rassismi, ksenofoobia ja muude diskrimineerimise vormide vastu. Vähemusi diskrimineerivate õigusaktide kasutamine vähemuste usuvabaduse rikkumiseks või nende juurdepääsu piiramiseks haridusele ja tööhõivele on väga ohtlik, sest sellega piiratakse nende õigust tööle ning sellest tulenevalt ka nende õigust heale elatustasemele. ELi seni tehtud töö selles valdkonnas annab meile õiguse nõuda ka teistelt demokraatia ja inimõiguste valdkonnas kõrgetest standarditest kinni pidamist.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Rääkides inimõiguste teemast ELi kõikidel tasanditel ja kõikides valdkondades, siis tuleb rõhutada, et meie kui Euroopa Parlamendi liikmete kohustused ei piirdu ainult kolmandate riikide kritiseerimise ja neid käsitlevate resolutsioonide ettevalmistamisega, vaid peame jälgima hoolikalt ka ELi liikmesriike ning pöörama tähelepanu isegi kõige pisematele inimõiguste rikkumisi puudutavatele negatiivsetele nähtustele. Inimõiguste rikkumiste juhtumite korral koostab Euroopa Parlament asjaomasele riigile suunatud resolutsiooni. Enne teiste kritiseerimist peame tegema lõpu inimõiguste rikkumistele ELis, alles siis saame kritiseerida teisi ja üritada neid võimalikult hästi aidata.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma ei toetanud resolutsiooni, sest selles ei ole toodud esile kristlike vähemuste õiguste tähtsust Lähis-Idas. Mul on kahju, et me ei näita üles piisavat südikust seoses kristlike vähemuste vastu suunatud rünnakute hukkamõistmisega Lähis-Idas ning suuname selle probleemi edasi inimõiguste nõukogule. ÜRO Peaassamblee nimetas 2009. aasta rahvusvaheliseks inimõiguste kohta õppimise aastaks (International Year of Human Rights Learning) ning EL nimetas 2010. aasta vaesuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. Peame meeles pidama, et ÜRO tunnistab ka äärmist vaesust inimõiguste rikkumisena. Euroopa Parlamendi ja Euroopa Nõukogu hoonete marmorisse on tahutud 17. oktoobri, rahvusvahelise vaesuse likvideerimise päeva juhtumõte: „Kui inimesed on mõistetud elama viletsuses, rikutakse inimõigusi. Ühinemine nende jaluleseadmise nimel on püha kohustus.” (Isa Joseph Wresinski). Meie resolutsioon ei väljenda aga meie sügavat muret seoses äärmise vaesuse kui inimõiguste rikkumisega. Sel põhjusel kutsun Euroopa neljanda maailma komitee liikmeid üles saatma ÜRO Peaassamblee delegaatidele kirja nimetatud teemal, milles parlament väljendab oma muret seoses kõne all oleva valdkonnaga.

Resolutsiooni ettepanek B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Naiste ja meeste võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu põhiõigustest ja ühistest väärtustest. Võrdõiguslikkus on ka eeltingimuseks ELi majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamisele. 1995. aastal vastu võetud Pekingi tegevusprogrammi eesmärkide saavutamisel tehtud edusammudest hoolimata püsivad endiselt ebavõrdsus ja soolised stereotüübid.

Minu arvates tuleb Lissaboni strateegia läbivaatamisel pöörata rohkem tähelepanu soolisele võrdõiguslikkusele, seada uued eesmärgid ning tugevdada sidemeid Pekingi tegevusprogrammiga, et liikmesriigid saaksid konkreetsete poliitikatega märgatavaid tulemusi saavutada. Seepärast vajab rohkem edendamist liikmesriikidevaheline kogemuste ja heade tavade vahetamine kõikides valdkondades, mille puhul Pekingi tegevusprogrammi rakendatakse.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Andsin oma poolthääle resolutsioonile „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta. Täna, viisteist aastat pärast Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi rakendamist, arutleb Euroopa Parlament soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas ülemaailmselt tehtud edusammude üle. Naiste ja meeste võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu põhiväärtustest. Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 on rõhutatud selliseid liikmesriikide ühiseid väärtusi nagu pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning sooline võrdõiguslikkus. Vaatamata

märkimisväärsatele edusammudele teatud valdkondades ja tööstussektorites on siiski säilinud veel palju ebavõrdsust ning Euroopa Liit peab jätkama oma jõupingutusi seoses nende probleemide lahendamise. Võrdõiguslikkust tuleb edendada kõikides valdkondades. Euroopa tasandil majanduskriisi ning kliimamuutuse tagajärgedega võitlemise strateegiaid koostades peab Euroopa Komisjon võtma arvesse ka nende strateegiate tagajärgi naistele. Resolutsioon ergutab Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi kavandatud soolise võrdõiguslikkuse olukorra saavutamiseks vajaminevate strateegiate ja vahendite väljatöötamist.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääle resolutsioonile „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta, sest Pekingi tegevusprogrammi strateegilisi eesmärke ei ole saavutatud ning ebavõrdsus ja soolised stereotüübid püsivad, kuna tegevusprogrammis käsitletud valdkondades on naised endiselt meestest alamal tasemel.

Peame kahetsusväärseks, et nii piirkondlikul kui ka ELi tasandil puuduvad õigeaegselt laekuvad usaldusväärsed ja võrreldavad andmed Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete jaoks, muu hulgas naiste ja vaesuse, naiste vastu suunatud vägivalda, institutsiooniliste mehhanismide, naiste ja relvakonfliktide, ning tütarlaste kohta. Komisjon peab arendama edasi Pekingi tegevusprogrammi rakendamise iga-aastase läbivaatamise protsessi ning kasutama tõhusal viisil ära näitajaid ja analüüsiaruandeid eri poliitikavaldkondade edendamisel ja uute soolist võrdõiguslikkust taotleavate algatuste alusena. Kinnitame vajadust süstemaatiliselt rakendada ja jälgida soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist õigusloome-, eelarve- ja muudes olulistes protsessides ning strateegiaid, programme ja projekte erinevates poliitikavaldkondades.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest soolise võrdõiguslikkuse aspekt Euroopa Liidus vajab edasiarendamist. Euroopa Komisjon peab koostama tegevusstrateegia soolist võrdõiguslikkust käsitlevate suuniste jaoks, võttes sealjuures arvesse majandus- ja finantskriisi, jätkusuutlikku arengut ning samuti olemasolevate suuniste prioriteete, naiste ja meeste võrdset majanduslikku iseseisvust, töö-, pere- ja eraelu ühitamist, naiste ja meeste võrdset osalemist otsustamisprotsessis.

Hetkel puuduvad märgatavalt andmed soolise võrdõiguslikkuse, naiste vastu suunatud vägivalda ja institutsiooniliste mehhanismide kohta. On väga oluline, et liikmesriigid teeksid võimalikult tihedat koostööd Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudiga, mille ülesannete hulka kuulub ka töötamine võrreldavate andmetega. Instituut koostab statistikat ja tegeleb teadusuuringutega, mille eesmärgiks on esitada analüüsi seoses soolise võrdõiguslikkuse küsimustega, ning korraldab uuringuid seoses andmete statistiliste omadustega ning andmete selgitamisega. Instituudi töökavas nimetatud eesmärgid peavad aitama kaasa ennekõike Pekingi näitajate rakendamisele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Sooline võrdõiguslikkus on üks meie ajastu aluspõhimõtetest. Siiski ei ole sooline ebavõrdsus kadunud ja Pekingi tegevusprogrammi strateegilisi eesmärke ei ole veel kaugelgi saavutatud.

Tervitan resolutsiooni ettepanekut, mille üle me täna täiskogu istungil hääletame, sest see ergutab tugevdama institutsioonilisi mehhanisme soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks.

Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine arengukoostöös mängib olulist rolli õitsva ning õiglasema ja jõukama ühiskonna edendamisel.

Soovin rõhutada naiste rolli teadusuuringute ja tehnoloogia valdkonnas. Teadusuuringute valdkonnas tegutseb üha enam naisi, kuid sellegipoolest on nad veel kaugel oma karjääride tippu jõudmisest ja otsuste tegemises keskele kohale saamisest. Selle potentsiaali kasutamine on väga tähtis õiglasema tasakaalu edendamiseks ning kasvu ja tööhõive toetamiseks.

Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist eri poliitikavaldkondades tasub kindlasti käsitleda õitsvama, õiglasema ja jõukama ühiskonna sambana.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Vankumatu inimõiguste ja võrdõiguslikkuse põhimõtte kaitsjana ei kavatse ma kahandada naiste ja tütarlaste õiguste kaitsmiseks ettenähtud algatuste tähtsust. Neid õigusi rikutakse tihti ja rängalt maailmas, kus naised kannatavad endiselt kõige enam nende füüsilise heaolu ja soolise enesemääramise vastu toime pandud kuritegude all.

Sellegipoolest ei saa sooline võrdõiguslikkus hetkekski varjata sugudevahelisi loomulikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi erinevusi. Võrdõiguslikkus ei ole sama, mis võrdne kohtlemine. Mehi ja naisi on vaja õiglaselt kohelda, andes neile samad õigused, kuid arvestades ka nende vastavate vajadustega. Naiste puhul on see eriti asjakohane sellistes valdkondades nagu ematoetus, pereelu ja tööelu ühitamine ning erikaitse peamiselt

naiste ja laste vastu toime pandavate kuritegude eest, nagu seksuaalne ekspluateerimine, inimkaubandus või kuritarvitamine.

Lõpetuseks tahan veel rõhutada, et mitte ükski selle valdkonna ELi algatus ei tohi käsitleda naistele abordi tegemise õiguse andmist seksuaal- ja reproduktiivtervise nimel. See peab jääma iga liikmesriigi enda otsustada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Sooline võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtetest ning see on sätestatud ka Euroopa Liidu toimimise lepingus. Seega on liidu konkreetseks ülesandeks meeste ja naiste võrdsuse edendamine ja süvalaiendamine. Kahtlemata jätkub kahetsusväärne olukord seoses soolise diskrimineerimisega ikka veel nii arenevates kui ka arenenud riikides, täpsemini Euroopa Liidus – ning kõikidel sotsiaalsetel, majanduslikel ja kultuurilistel tasanditel. Tõhus võitlus sellise nähtuse vastu nõuab tõhusate vahendite kasutuselevõtmist probleemide tuvastamiseks ning teabe kogumist seejuures takistuste või poliitiliste piirangute vastu pörkamata, et tuvastada selgelt ja järjepidevalt põhjused ja tagajärjed kõikehõlmava vastuse saamiseks. Kõne all olev struktuuriline probleem on takistuseks nii kogukondade kui ka inimkonna kui terviku edasijõudmisele ja arenemisele.

Minu arvates peab olema koduvägivalla kaotamine üks peamistest eesmärkidest. Selle saavutamiseks on äärmiselt oluline tagada meeste ja naiste kultuuriline, sotsiaalne ja majanduslik võrdsus. Majandus- ja finantskriis, kliimamuutuse tagajärjed ja vananev ühiskond on faktorid, millega Euroopa Komisjon ja liikmesriigid oma soolise võrdõiguslikkuse tagamiseks ettenähtud tegevustes ja poliitikates arvestama peavad.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjalikult. – (SV) Täna, 25. veebruaril 2010, hääletasid Rootsi konservatiivid „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta esitatud resolutsiooni poolt (B7-0118/2010). Tahame aga siiski rõhutada, et meie arvates ei tule lisada 2010. aastal toimuvasse Lissaboni strateegia läbivaatamisse võrdõiguslikkuse peatükki, kuna antud teemat käsitletakse juba EÜ asutamislepingus ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas. Rõhutame samuti, et meie arvates peavad naised saama ise oma seksuaalsuse ja reproduktiivsuse üle otsustada. Meie arvates peavad inimesed ise oma elu üle otsustada suutma. EL ei tohi sellesse sekkuda. Suurem sooline võrdõiguslikkus on üks ELi suurtest väljakutsetest, kus Rootsi edusammud võivad teisi ELi liikmesriike inspireerida.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Toetasin resolutsiooni, sest 15 aastat pärast Pekingis toimunud naiste maailmakonverentsi tuleb tunnistada, et edusammud seoses soolise võrdõiguslikkusega on olnud väga väikesed ja et seksistlikud stereotüübid on ikka veel levinud paljudes valdkondades, nagu tööhõive, haridus ja poliitika. Toetasin samuti viidet seoses vajadusega parandada seksuaal- ja reproduktiivtervist Euroopas ja kogu maailmas ning jagada seoses isade julgustamisega perekonnaga seotud kohustusi, näiteks vanemapuhkuse abil. Lõpetuseks lisan, et Lissaboni strateegia läbivaatamise raames tuleb anda suurem tähtsus soolise võrdõiguslikkuse eesmärgile, mis peab avaldama tõelist mõju riikliku sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse meetmetes.

Livia Járóka (PPE), kirjalikult. – (HU) Viisteist aastat tagasi vastu võetud Pekingi tegevusprogrammi eesmärgid on senini saavutamata ning enamikus meeste ja naiste võrdõiguslikkust käsitlevates valdkondades ei ole tehtud mingeid erilisi edusamme. Kahjuks pööratakse liikmesriikide ja Euroopa Liidu tasandil väga vähe tähelepanu võitlusele äärmise vaesuse ja mitmekordse diskrimineerimise vastu, mille all naised kannatavad.

Vajame ÜRO raames vastuvõetud Pekingi eesmärkide ja uue ELi naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiste tihedamat omavahelist ühtlustamist. Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal vajavad küllaldest kaitset just naised, kes elavad vaevalt ülalpool vaesuse piiri, sest muutused nende töö- või pereoludes, näiteks töö kaotamine, lahutus, lehestumine ja isegi sünnitus, tähendavad, et vaesumise oht kasvab nende jaoks astmeliselt. Mul on väga hea meel, et Hispaania, Belgia ja Ungari eesistujakolmiku programmis pannakse ühest küljest suurt rõhku Pekingi eesmärkide rakendamise järelemeetmetele ja teisest küljest väljendatakse kavatsust võtta kasutusele ulatuslik lähenemine, et ennetada ja võidelda vaesusega, mille all naised ja lapsed kannatavad. Loodan, et neid väljavaateid käsitletakse ka vajaliku tõsidusega mai alguses toimuval ÜRO kohtumisel. Meeste ja naiste võrdõiguslikkuse saavutamisele suunatud poliitikate hindamiseks ja läbivaatamiseks on vaja usaldusväärseid andmeid kummagi soo kohta ning samuti tasub kaaluda standardiseeritud ühiste soolise ebavõrdsuse mõõtmise näitajate kasutuselevõtmist.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult. – Hääletasin „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta esitatud resolutsiooni lõike 9 poolt, mis käsitleb naiste seksuaal- ja reproduktiivtervise ning nendega seonduvate õiguste toetamist. Seksuaal- ja reproduktiivõiguste aluseks on universaalselt tunnustatud õigused seoses kehalise puutumatuse, mittediskrimineerimise ja prima saavutatava tervisetasemega. Need õigused on sätestatud rahvusvahelises õiguses (kaasa arvatud majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelise pakti 12. artiklis, millega paktist osavõtvad riigid „tunnustavad iga

inimese õigust maksimaalsele füüsilisele ja psüühilisele tervisele” ja naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni 12. artiklis, et likvideerida „naiste diskrimineerimine tervishoiuvaldkonnas ning et tagada meestele ja naistele võrdne juurdepääs meditsiinilisele teenindamisele, eriti selles osas, mis puudutab perekonna planeerimist”). Konsensusdokumendid (näiteks 1994. aasta Kairo tegevusprogramm ja 1995. aasta Pekingi tegevusprogramm) näitavad samuti valitsuste pühendumust (naiste) seksuaal- ja reproduktiivõigusele. Sama seisukohta jagavad ka paljud mu valijad Rumeenias.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Aastate jooksul on muutunud ähmaseks meeste ja naiste ebavõrdsus eri tasemetel, kas siis elukutses, sektoris või eri stereotüüpides. Meeste ja naiste võrdõiguslikkus ELis on saamas üha enam reaalsuseks ja vaatamata aeg-ajalt esinevale diskrimineerimisele, hakkab asi siiski paremuse poole liikuma.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Naiste õiguste kaitsmine on väga oluline ka minu jaoks. Sellegipoolest ei ole minu arvates eriti arukas kvootide ja nn positiivse diskrimineerimise rakendamine. Otsustavaks peavad olema kutseoskused, mitte sugu. See peaks olema põhireegel nii meeste kui ka naiste puhul. Sel põhjusel hoidusin ma hääletusest.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, sest soolise võrdõiguslikkuse rakendamine on kohustuslik kõikides valdkondades.

Mis Rumeeniasse puutub, siis on seal tehtud viimase viieteistkümne aasta jooksul edusamme ainult mõnedes Pekingi tegevusprogrammis määratletud valdkondades. 2009. aasta valimiste järel on naiste osakaal poliitika otsustamisprotsesside tasemel Rumeenia parlamendis ligikaudu 11% ja valitsuses nimetati ametisse vaid üks naine. Meeste vägivald naiste vastu, inimkaubandus ja naiste esindatus otsustusorganites on prioriteedid, mis vajavad meie tähelepanu kõige enam.

Kõike seda saab otsustada ainult siis, kui naised naiste eest otsuseid teevad. Kui naisi ei kaasata sotsiaalsetesse ja poliitilistesse täidesaatvatesse organitesse, läheb sellega raisku 50% intellektuaalsest võimekusest ning sellega ei ole tegelikult esindatud ka kõikide kodanike huvid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni lõpliku teksti poolt, sest selles olid meie järgmised petitsioonid komisjonile: et komisjon võtaks oma 2010.–2014. aasta tegevuskavas arvesse nii majandus- ja finantskriisi kui ka kliimamuutuse mõju naistele; asjaolu, et ebavõrdsus ja soolised stereotüübid püsivad ELis, kuna Pekingi tegevusprogrammis käsitletud valdkondades on naised endiselt meestest alamal; et komisjon edendaks soolist võrdõiguslikkust, eriti isapuhkuse abil.

Marc Tarabella (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest selles on toodud välja vajalikud edusammud, mida Pekingi tegevusprogrammile alla kirjutatud 189 riiki veel tegema peavad, et saavutada tõeline meeste ja naiste võrdõiguslikkus. Toetan eriti lõiget, milles on rõhutatud, et „seksuaal- ja reproduktiivtervis ning nendega seonduvad õigused on naiste õiguste tegevuskava lahutamatu osa”. Tahan seoses sellega rõhutada, et kui minu naiste ja meeste võrdõiguslikkust käsitlev raport 2009. aastal vastu võeti, toetas enamik Euroopa Parlamendi liikmeid seisukohta, et naistel peab olema lihtne ligipääs rasedustamisvastastele vahenditele ning abordi tegemise võimalusele.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Mina ja mu kolleegid Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioonist hääletasime Eva-Britt Svenssoni „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi käsitleva raporti poolt. Tema hinnangud esitavad segase pildi.

Tõsi, edu on saavutatud, aga kuidas saame olla rahul, kui meeste ja naiste palkade vahe on ikka veel 14% kuni 17,5%.

Lisaks sellele on vastuvõetamatu, et suurem osa Euroopa Parlamendi liikmetest võttis vastu Euroopa Konservatiivide ja Reformistide väga mitmetähendusliku muudatusettepaneku⁽¹⁾, milles antakse mõista, et abordi teinud naised ei tee teadlikku ja vastutustundlikku otsust. See on otsene rünnak abordi tegemise õiguse vastu.

(1) Muudatusettepanek 3, mille esitas Marina Yannakoudakis fraktsiooni ECR nimel lõikele 9 ter. (uus): „rõhutab, et aborti ei tohiks propageerida pereplaneerimise moodusena ning et igal juhul tuleks tagada abordi teinud naiste inimlik kohtlemine ja nõustamine”.

Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult.* – Fraktsiooni ECR kuuluvad riigid allkirjastasid ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja Pekingi tegevusprogrammi. Seetõttu leiame, et Euroopa Liidul kui tervikuna ei ole vaja antud konventsiooniga liituda ning me ei poolda asjaolu, et EL käitub antud juhul ühtse riigina. Olgugi et fraktsioon ECR peab kõikide inimeste võrdõiguslikkust väga oluliseks, oleme täiendavate ELi tasandil antud valdkonnas vastuvõetavate õigusaktide vastu. Meie arvates on kõige parem käsitleda soolise võrdõiguslikkuse küsimust riiklikul tasandil kohalikes kogukondades ja kodanikuühiskonda kaasates. Sel põhjusel hääletasime resolutsiooni vastu.

Raport: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers ja Alexandra Thein (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Lähtudes 2010. aasta üldelarve projekti käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsioonist, mis võeti vastu 17. detsembril 2009, toimus täna hääletus parlamendi administratsiooni läbivaadatud Euroopa Parlamendi paranduseelarve üle. Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei (FDP) Euroopa Parlamendis hoidus hääletusest, sest kõnealusel muudatuste pakettis oli lõige, mis meie tõekspidamistega mingil juhul kokku ei sobinud. FDP väljendas juba parlamendi juhatuses toimunud arutelude käigus oma vastumeelsust seoses sekretariaaditoetuste tõstmisega 1500 euron. Sekretariaaditoetust kasutavad Euroopa Parlamendi liikmed oma assistentidele palga maksmiseks. FDP arvates ei ole õigustatav argument, et Euroopa Parlamendi liikmed vajavad Lissaboni lepingust tulenevate uute kohustuste tõttu rohkem raha, sest selle kohta ei ole varasematest kogemustest mingisuguseid tõendeid. Kindlasti kasvas äsja jõustunud Lissaboni lepingu tõttu parlamendi töömaht seoses õigusloomega seotud tegevustega üldiselt, kuid pärast assistentide põhimääruse vastuvõtmist selle parlamendi ametiaja alguses, ei ole ikka veel tõendeid selle kohta, et Euroopa Parlamendi liikmed vajavad rohkem assistente. Lisaks on põhjust arvata, et esitatakse veel täiendavaid nõudmisi ja vahendeid suurendatakse veelgi või et suurendatakse personali arvu. Sel põhjusel hoidus FDP Euroopa Parlamendis hääletusest.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Esimest korda 25. jaanuaril 2010 eelarvekomisjonis esitatud Vladimír Maňka raportit iseloomustavad kolm kriitilist punkti, mille tõttu ma hääletusest hoidusin.

Esiteks äkiline ja hilinenud avastus seoses 2010. aasta eelarve allkirjastamisega 2009. aasta detsembris, et rubriigis 5 olev 20% kulude piir oli ületatud. Otsus lükata probleem detsembrist edasi jaanuari, soov mitte avaldada Lissaboni lepinguga kaasnevat eelarvekoormust ning asjaolu, et küsimus tõstatati väga kiiresti, ilma et oleks olnud võimalust nõuda vajadusel tõhusamat olemasolevate vahendite kasutamist, on faktid täiesti arusaamatuks muutnud.

Teiseks ei ole ma nõus otsusega kasutada tekkinud maksevajaduste katmiseks sihtotstarbeliselt kinnisvarapoliitika jaoks eraldatud reserve. Kui oleme kindlad, et saame arvestada vajalike rahaliste vahenditega, on tegemist palju vaidlusi tekitava küsimusega, mis nõuab lähikuudel lahendust.

Lõpuks tahan veel lisada, et minu arvates ei ole 1500 euro suurune igakuine toetus parlamendiliikmetele assistentide palkamiseks piisav, sest uue esimese taseme akrediteeritud assistendi ametisse nimetamise miinimumpiir on 1649 eurot.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lissaboni lepinguga sai parlament endale rohkem volitusi. Sellegipoolest muutuvad meie globaliseerunud maailma probleemid üha keerukamaks ja otsused peavad olema tehniliselt kindlad ning tuginema teaduslikele järeldustele.

Poliitikud peavad alati olema kursis viimaste teaduslike arengusuundadega, mis aitavad neil parimaid otsuseid teha.

Kõne all olevas eelarves on tehtud otsuseid seoses kärbetega hoonete rubriigis ning parlamendiliikmete tehnilise toetuse tõstmisega, millega antakse parlamendile vajalikud vahendid, et täita oma kohustusi hästi, lähtudes seejuures teaduslikust ja tehnilisest toest, mis on 21. sajandil igati vajalik.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin raporti vastu, sest ELi eelarve moodustab endiselt väga väikese protsendi Euroopa SKTst (0,97%), mis ei kata vajadust tugevdada nõrku majandusi ja ühiskondi ning rahastada liidu laienemist. Üha pakilisemaks muutub vajadus suurendada eelarvet julgelt vähemalt 5 protsendini, et täita sotsiaalseid vajadusi ning lõpetada kärbeta tegemine avaliku sektori kulutustes, seda eriti praeguses majanduskriisis, mis andis kogu Euroopa Liidule raske hoobi. Just selles raamistikus tuleb käsitleda probleeme seoses Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu tegevusvajaduste ja kulude ühtlustamisega.

Jürgen Creutzmann (ALDE), kirjalikult. – (DE) Lähtudes 2010. aasta üldeelarve projekti käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsioonist, mis võeti vastu 17. detsembril 2009, toimus täna hääletus parlamendi administratsiooni läbivaadatud Euroopa Parlamendi paranduseelarve üle. Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei (FDP) Euroopa Parlamendis hoidus hääletusest, sest kõnealuses muudatuste pakettis oli lõige, mis meie tõekspidamistega mingil juhul kokku ei sobinud.

FDP väljendas juba parlamendi juhatuses toimunud arutelude käigus oma vastumeelsust seoses sekretariaaditoetuste tõstmisega 1 500 euron. Sekretariaaditoetust kasutavad Euroopa Parlamendi liikmed oma assistentidele palga maksmiseks. FDP arvates ei ole õigustatav argument, et Euroopa Parlamendi liikmed vajavad Lissaboni lepingust tulenevate uute kohustuste tõttu rohkem raha, sest selle kohta ei ole varasematest kogemustest mingisuguseid tõendeid. Kindlasti kasvas äsja jõustunud Lissaboni lepingu tõttu parlamendi töömaht seoses õigusloomega seotud tegevustega üldiselt, kuid pärast assistentide põhimääruse vastu võtmist selle parlamendi ametiaja alguses ei ole ikka veel tõendeid selle kohta, et Euroopa Parlamendi liikmed vajavad rohkem assistente. Lisaks on põhjust arvata, et esitatakse veel täiendavaid nõudmisi ja vahendeid suurendatakse veelgi või et suurendatakse personali arvu. Sel põhjusel hoidus FDP Euroopa Parlamendis hääletusest.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Hääletasin Vladimír Maňka raporti poolt, mis on esimeseks sammuks Euroopa Parlamendi 2010. aasta eelarve muutmises, mille raames Euroopa Parlament taotleb seoses oma tähtsamaks muutunud rolli täitmisega täiendavaid eelarvevahendeid ja inimressursse. Täiendavate vahendite hulka kuulub Euroopa Parlamendi liikmete igakuiste sekretariaaditoetuste suurendamine, et toetada nende Lissaboni lepingu tõttu suurenenud rolli seoses õigusloomega. Lissaboni leping tõstab parlamendi kui kaasseadusandja nõukoguga võrdselt tasandile ning parlament vastutab ligikaudu 95% õigusloomemenetluste eest. Parlamendi vastutuse alla kuuluvad nüüd sellised valdkonnad nagu vabadus, julgeolek, õigus, põllumajandus, kalandus, teadusuuringud ja struktuurifondid. Lisaks peab parlament andma nüüd oma nõusoleku rahvusvaheliste kokkulepete läbirääkimisteks ja sõlmimiseks, mis nõuab asjatundjate üksikasjalikku uurimist. Kogu selle töö tegemiseks vajavad Euroopa Parlamendi liikmed aga vajalikke inimressursse.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, usume, et komisjonid, mille töökoormus Lissaboni lepingu tõttu kasvas, vajavad täiendavaid vahendeid. See õigustab vastavate komisjonide personali suurendamist parlamendi ja fraktsioonide sekretariaatides. Sellegipoolest ei arva me, et Euroopa Parlamendi liikmed rohkem personali vajavad. Kõige enam oleksime tahtnud, et parlamendi vahendeid oleks suurendatud ümberpaigutamiste ja tõhususe tõstmisele kaasaaitavate meetmete, mitte lihtsalt kogu eelarve suurendamise kaudu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvestades parlamendi uut rolli Lissaboni lepingu kontekstis ning uusi funktsioone ja ka lubadusi, mis anti 2010. aasta eelarve heakskiitmisel, on see parlamendi haldusvahendite tõstmine mõttekas, sest sellega on parlamendile tagatud vajalikud vahendid ja inimressursid, et täita täpselt ja silmapaistvalt oma uusi ülesandeid uues institutsioonilises raamistikus.

Sellele vaatamata ei tohi kõne all oleva rahaliste vahendite tõstmisega seada ohtu eelarve jätkusuutlikkust ja raamatupidamisaruannete täpsust, sest see on äärmiselt vajalik iga institutsiooni puhul. Lisaks sellele peab kõne all oleva eelarve raames eraldatud vahendite juhtimisel valitsema täpsus ja läbipaistvus.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle Euroopa Parlamendi eelarvet käsitlev (liidu üldeelarve I jagu) 2010. aasta paranduseelarve suuruseks on nüüd 1 616 760 399 eurot, mis moodustab 19,99% esialgsest rubriigist 5, mis esimesel lugemisel vastu võeti. Paranduseelarves vähendasime hoonete reservi 15 miljonilt eurolt 11 miljoni euron.

Kõne all olev paranduseelarve tuli võtta vastu Lissaboni lepingu jõustumise tõttu, millega sai parlament endale uued volitused ja vastutused. Meie prioriteediks on nüüd kõrgetasemelised õigusaktid, mille saavutamiseks vajavad parlamendiliikmed, parlamendi komisjonid ja fraktsioonid piisavaid vahendeid. Paranduseelarve vastab õiguslikele ja eelarvestandarditele ning heale finantsdistsipliinile. Selle eelarve koostamisel osalenud Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni raportöörina arvan, et eelarve rakendamise käigus peame rohkem kui kunagi varem lähtuma eelarvedistsipliini säilitamisest ja kokkuhoidmisest. Sellega võin veel kord kinnitada, kui tähtis on töötada välja nullpõhine eelarvestus, millega tagatakse rangus ja läbipaistvus, ning nõuan, et parlamendi eelarves sisalduvate püsikulude kohta esitataks võimalikult kiiresti teavet. Rõhutan samuti, et eelarvete jätkusuutlikkuse tagamiseks tuleb kinnisvarapoliitikat pikaajaliselt planeerida.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Eile astusid tuhanded meeleavaldajad Ateena tänavatele ning Kreekat halvas üldstreik, milles avaldati meelt kokkuhoiukava vastu, mille EL, Euroopa Keskpang Frankfurdis ja Rahvusvaheline Valuutafond riigile peale sundisid. Võime puhtsüdamlikult öelda, et Kreeka ei ole olnud oma

avaliku sektori raamatupidamisaruannete ja ELi raha haldamisel nii range, kui ta oleks pidanud olema. Sellegipoolest on skandaalne, et kõne all oleva kokkuhoiukava peamiseks vooruseks peaks olema asjaolu, et see kindlustab turgusid, samasid turgusid, mis hetkel Kreeka võlga spekulatsioonid ja mis praeguses segaduses üldse süüdi on. Need on samad turud, millelt liikmesriigid tänu teie üliliberaalsetele seadustele kõrgete intressidega laenama peavad. Samas aga tasustavad Euroopa Parlamendi liikmed end „väikese“ eelarve suurendamisega paar miljonit eurot, et fraktsioonid saaksid palgata rohkem personali, tuues ettekäändeks väidetava Lissaboni lepinguga kaasneva töökoormuse tõusmise ja parlamendi arvatava mure seoses oma õigusloomega seotud tekstide kvaliteediga. Seepärast ütlen, et kontrollige pedantselt oma kulusid ja tegutsege sama rangelt, nagu te seda liikmesriikidelt ootate! Meie hääletame selle teksti vastu.

Sylvie Goulard (ALDE), kirjalikult. – (FR) Kriis on käes ja palju ettevõtteid ja kodanikke on tõepoolest raskustes. Sellele vaatamata hääletasin ma parlamendiliikmete assisteerimise paketi poolt, sest Lissaboni lepingu jõustumisega suurenesid ka Euroopa Parlamendi vastutused: peame tegema rohkem tööd ja meil on oma kodanike ees rohkem kohustusi. Sellest muudatusest saavad kasu ainult meie assistendid. Euroopa Parlamendi liikmed ise rohkem palka ei saa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Koos oma fraktsiooniga toetasin sekretariaaditoetuste tõstmist sellel menetluse etapil ainult ühel tingimusel. Selleks tingimuseks on sekretariaaditoetuste kasutamise hindamine, nagu Vladimír Maňka raportis nõutud oli. Meie lõplik seisukoht seoses toetuste suurendamisega sõltub nimetatud hindamise tulemusest.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin veendunult kõne all oleva paranduseelarve poolt. Asi ei ole nii, et me küsime endale raha juurde, nagu ajakirjandus seda väidab. Sellegipoolest vajab Euroopa Parlament kui institutsioon vajalikke vahendeid, et täita seoses meie foorumiga Euroopa kodanike ootusi. Tean, et ajad ei ole rasked ainult majanduslikult, vaid et paljudes riikides on ka suured eelarvepiirangud. Kõne all olev eelarve ei ole isegi mitte eriti pillav. Eelarves hoiti kokku ning hoitakse kokku ka edaspidi.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), kirjalikult. – (DE) Hääletasin Vladimír Maňka raporti poolt, olgugi et ma ei ole nõus Euroopa Parlamendi liikmete sekretariaaditoetuste tõstmisega eelarves. Oma selgituses meie hääletuse kohta jäädvustas Helga Trüpel, kes rääkis kogu Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel, protokoll, et meie poolthääl sõltub sellest, et enne sekretariaaditoetuste tõstmist hinnatakse sekretariaaditoetuste kasutamist. Minu arvates on teised punktid, nimelt komisjonide ja fraktsioonide ametikohtade arvu suurendamine, mõistlikud ja vajalikud, sest Lissaboni lepingu jõustumisega sai parlament uued õigusloomega seotud volitused. Meie, parlamendiliikmed, tahame võtta ja võtame neid volitusi väga tõsiselt ning õigustame sellega enda rolli ainsate Euroopa kodanike valitud esindajatena.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – Lissaboni lepingu heakskiitmine ja jõustumine ning sellega kaasnev halduskoormus suurendas parlamendi vastutusi. Arvestades sellega, et kõrgetasemeline õigusloome on üks parlamendi prioriteetidest, vajavad parlamendiliikmed selle saavutamiseks vajalikke vahendeid ja inimressursse. Kõne all olev uus eelarve peab eelarvete jätkusuutlikkuse säilitamiseks pidama kinni mitmeaastase finantsraamistiku rubriigis 5 (haldustegevused) toodud väärtuste kasutusmääradest, mis fikseeriti 20% juures antud rubriigi väärtusest.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjalikult. – (SV) Arvestades kõikide kärbetega, mida igal pool Euroopas tehakse, peame näitama üles solidaarsust riikidega, mis ELi eelarvet rahastavad ja mitte oma eelarvet suurendama. Seetõttu hääletan ma Euroopa Parlamendi paranduseelarvet käsitleva ettepaneku vastu.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Hääletasin raporti vastu, sest sellega on nähtud ette assistentide palkade ja toetuste piiri suurendamine 1500 eurot kuus alates 1. maist 2010. Õnneks nõuab Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon oma muudatuseettepanekus olemasoleva 2009. aasta valimistest kasutuses oleva sekretariaaditoetuste süsteemi hindamist. Sellegipoolest peab sekretariaaditoetuste tõstmine rakenduma tingimustega, ilma et oleks kohustust võtta arvesse eelnimetatud hindamise tulemusi. Raportis on nähtud ette ka parlamendi komisjonide ja fraktsioonide tugevdamine. Nimetatud tegevus maksab aastas 13,3 miljonit eurot, millest 8,832 miljonit eurot on nähtud ette sekretariaaditoetuste jaoks.

See on halb otsus, sest see kahjustab meie institutsiooni mainet ja seda ei ole põhjalikult läbi mõeldud. Edasiste tagajärgede ei ole mingit tähelepanu pööratud. Kuhu kavatsetakse uued assistendid mahutada? Kas mõnda uude hoonesse? Kas kulusid tuleb juurde? Lisaks kardan, et kõne all olevat raha kasutatakse peamiselt akrediteerimata assistentide palkamiseks riiklikest palgatingimustest lähtudes. Sama süsteem on mõnel juhul põhjustanud väga räpaste võtete kasutamist. Võimalik, et avame nüüd täielikult ukse selle

kuritarvitamiseks. Sel põhjusel nõuan tungivalt olema süsteemi eelnevat hindamist. Alles siis saame teha teadliku otsuse.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumise tõttu võeti vastu ettepanek seoses 2010. aasta eelarve muutmisega, et täita parlamendi uusi nõudmisi, mis tulenevad lepingu jõustumisest. Arvestades sellega, et kõrgetasemeline õigusloome on üks parlamendi prioriteetidest, rõhutan ma, kui oluline on anda parlamendiliikmetele, komisjonidele ja fraktsioonidele vajalikud vahendid selle eesmärgi saavutamiseks ning samuti vahendid seoses kinnisvarapoliitika pikaajalise planeerimisega kaasnevate vajadustega.

Seega on 2010. aasta paranduseelarve suuruseks nüüd 1 616 760 399 eurot, mis moodustab 19,99% esialgsest rubriigist 5, mis esimesel lugemisel vastu võeti ning hoonete reservi vähendati 15 miljonilt eurolt 11 miljoni euroni. Tahan veel rõhutada, kui oluline on raportis kaasatud nullpõhise eelarvestuse kasutuselevõtmine, millega on võimalik tagada suurem eelarvete jätkusuutlikkus ning nõue, et see oleks kooskõlas iga-aastase õigusloomekavaga. Hääletasin ülalnimetatud põhjustel dokumendi poolt, mis võimaldab anda parlamendile vajalikud vahendid, et katta kulud seoses uue rolliga, mille parlament Lissaboni lepinguga sai.

Helga Trüpel (Verts/ALE), kirjalikult. – Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon toetab sekretariaaditoetuste tõstmist käesoleval menetluse etapil ühel tingimusel. Meie fraktsiooni jaoks on äärmiselt oluline sekretariaaditoetuste kasutamise hindamine, nagu Vladimir Maňka raportis nõutud oli. Nimetatud hindamine peaks valmima selleks ajaks, kui eelarvepädev institutsioon teeb kevade lõpupoole otsuse seoses vastava paranduseelarvega. Meie fraktsioon kaalub sekretariaaditoetuste suurendamist nimetatud hindamise tulemusest ja fraktsionisisestest aruteludest lähtudes.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Tahan tõesti toetada Euroopa Parlamendi liikmeid ning väljendada samas oma muret, et just kriisi ajal suurendatakse Euroopa Parlamendi liikmete ja nende meeskondade töötajate mitmesuguseid hüvitisi. Soovin juhtida tähelepanu ennekõike nendele kulude kategooriatele, mida on raske jälgida või mida üldse ei jälgitagi. Kriisi ajal ei tohiks tõsta just selliseid kulude kategooriaid.

Raport: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Raport toetab ELi kalanduspoliitikat, mille tulemusena on kalavarude kaitsmise nimel võetud Kreekas kasutusest mitmeid väikeseid kalalaevu ning mille tõttu on mitmed väikese ja keskmise suurusega kalandusega tegelevad ettevõtted pidanud on tegevuse lõpetama. Lisaks on jäetud maha või kannatavad töötuse all paljud rannapiirkonnad ning püügitegevus on kontsentreerunud suurtele kalandusettevõtetele. ELi poliitika monopole soosivat iseloomu näitab ka asjaolu, et 2/3 ühenduse rahalistest vahenditest on suunatud suurettevõtetele (kalandusettevõtted, kalakasvandused, töölusettevõtted), ajal kui allesjäänud 1/3 anti vaestele ja keskklassi kaluritele, et nad oma laevad lammutaksid ja ameti maha paneksid. Meetmed seoses laevade asendamise või täiustamisega on toonud kasu vaid suurettevõtetele. Raport, nagu ka roheline raamat, annab kalavarude vähenemise eest võrdse vastutuse nii suurtele kalandusettevõtetele kui ka väikesemahulisele rannapüügile. Raportis ei ole tehtud vahet meetmetel, mis on vajalikud kalanduspiirkondades, ning ei ole arvestatud nende individuaalsete omapäradega. ELi ühine kalanduspoliitika teenib vaid suurte kalandusettevõtete huvisid, mis saavad mere rikkusi edasi rüüstata, ning toetab kalakasvatusektoris suuri ettevõtteid. Nimetatud poliitika, mille ainsaks kriteeriumiks on kapitali kasum, hävitab merekeskkonda ja ökosüsteeme.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Tervitan uue strateegia kasutuselevõtmist seoses kalandust puudutavate küsimustega Euroopa Liidus. Mere ökosüsteeme ohustavad sellised tegurid nagu üleüüik, seadusevastane kalapüük, reostus ja kliimamuutus. Sel põhjusel toob keskendumine kvaliteetsel vesiviljelusel Euroopas üheaegselt nii majanduslikke kui ka ökoloogilisi eeliseid.

Õige tasakaalu säilitamine majanduskasvu, teatud piirkondlike kogukonda kalapüügitraditsioonide ja parimate püügitavade vahel on äärmiselt oluline. Kõige tähtsam on mõista, et jätkusuutliku ja majanduslikult tõhusa vesiviljeluse edendamine pikemas perspektiivis sõltub peamiselt sellest, kui keskkonnasõbralikud me oleme.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Euroopa kalandussektoril on rasked ajad. Kalurid kaotavad oma ainsa elatise teenimise allika, mis on eriti tõsine nendes ELi piirkondades, kus on vähe sotsiaalseid ja majanduslikke alternatiive. Seepärast toetan ma täiest hingest komisjoni rohelises raamatus tehtud ettepanekut, et kalanduspoliitika vajab põhjalikku ja ulatuslikku reformi, millega abil kalandussektor turumuutustega kohandatakse. Ühise kalanduspoliitika loomisest on möödas juba 27 aastat, kuid kahjuks ei toimi sektor nii, nagu see toimima peaks, ja probleeme ei lahendata piisavalt kiiresti. 2002. aasta probleemid on ikka veel

alles ning neid on muutnud veelgi tõsisemaks viimased sündmused seoses majanduskriisi ja kliimamuutuse mõjuga kalavarudele. Ühise kalanduspoliitika reformi prioriteetideks peavad jääma ka edaspidi kalavarude taastamine, jätkusuutlik haldamine ja kalurite elatustaseme kindlustamine. Kalandus on väga oluline terve ELi jaoks ning seetõttu ei tohi seda käsitleda vaid tegevusena, vaid sektorina, mis on vahetu tööhõive allikas.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ja Paul Nuttall (EFD), *kirjalikult*. – Olgugi et raportis on märke ühisest kalanduspoliitikast, mis ei ole nii hirmus kui see õudus, mis meil tegelikult praegu on, soovitatakse selles ikkagi jätta kalavarud mittedemokraatliku ja demokraatiavastase „Euroopa Liidu” röövelliku kontrolli alla ning sel põhjusel ei saa UKIP seda toetada.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Ühise huvi edendamine tootjaorganisatsioonide seas seoses Euroopa Liidu edendatud põhimõtetest lähtumisega saab kalanduspoliitika reformi oluliseks elemendiks. Euroopa Liit ei saa eeldada, et Euroopa kalalaevastike suurused majanduslikest faktidest lähtudes loomulikult muutuvad. Laevastike liigne püügivõimsus kaheksa aastat pärast ülemaailmset jätkusuutliku arengu tippkohtumist ja jätkuv kalavarude vähenemine on täiendavad põhjused, miks on vaja põhjalikku ühise kalanduspoliitika reformi. Sellegipoolest ei tohi unustada, et Euroopa Liidu rannapiirkondades on terveid kogukondi, mille olemasolu sõltub kalapüügist. Nagu ühise kalanduspoliitika reformi käsitlevas raportis mainitud, on kalapüük osa kultuuripärandist ja traditsioonidest, mille kadumist keegi ei taha.

Ühise kalanduspoliitika läbivaatus on iga liikmesriigi huvides, et saavutada 2012. aasta tippkohtumisel vastuvõetud peamine eesmärk, et kalavarud jõuaksid tasemele, mis võimaldaks saavutada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse 2015. aastaks, millega oleks tagatud, et Euroopa Liit ei pea enam importima poolt vajaminevast kalast muudelt turgudelt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Kalandussektoril on strateegiline tähtsus rannikukogukondade sotsiaalmajandusliku heaolu, kohaliku arengu, tööhõive ning majandustegevuse säilitamise ja loomise seisukohalt.

Jätkusuutliku arengu tagamine kalandussektoris on äärmiselt tähtis majanduslikul ja sotsiaalsel tasandil, kuid ka selleks, et säilitada head keskkonnatingimused kõikides ELi mereakvatooriumis.

Ühise kalanduspoliitika rakendamine on seotud vahetult selliste probleemidega nagu keskkonnakaitse, kliimamuutus, ohutus, rahvatervis, tarbijakaitse, piirkondlik areng, sise- ja väliskaubandus, suhted kolmandate riikidega ja koostöö arendamine. Kõikide nende valdkondade vahel tuleb säilitada korralik ja kindel tasakaal.

Tahan rõhutada, et vajame Euroopa teadusruumi ühtset raamistikku ookeanide ja merede säästva kasutamise toetuseks.

Väga oluline on tunnistada ka äärepoolsemaid piirkondi mõjutavate piirangute olemust, mis piirangute alalise ja läbiva laadi ning koosinemise tõttu eristab neid piirkondi liidu teistest geograafiliselt ebasoodsatest ja/või elanikkonna probleemidega piirkondadest.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (EL) Hääletasin ühist kalanduspoliitikat käsitleva raporti vastu, olgugi et selles on mitmeid elemente, mis kujutavad endast praeguse olukorraga võrreldes positiivsemat arengut. Kahjuks on aga raporti põhipunktid vastuolus asjaoluga, et mereressursid on ühine avalik vara, mida ei saa erastada ja seda käsitlev Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni muudatusettepanek lükati tagasi. Raportis ei ole õnnestunud siduda omavahel merekeskkonna vajalikku kaitsmist, kalavarude kaitsmist ning kaluritele, eriti väikesemahulise püügi tegelevatele kaluritele, sotsiaalse ja rahalise tagatise andmist. Sellel on omakorda katastroofilised tagajärjed keskkonnale ja elujõulistele püügikohtadele ning negatiivne mõju kaluritele ja tarbijatele, kes peavad toote eest lõpuks kõrget hinda maksma, mis toob aga kasu ainult suurtele eraettevõtetele, mitte kaluritele, kes tegelevad väikesemahulise püügi. Raportis ei ole suudetud võtta arvesse üksikutes ELi liikmesriikides valdavaid erinevaid tingimusi ning seetõttu ei ole raportis suudetud esitada ka sätteid vajalike ning korrakohaselt kohandatud poliitikate koostamiseks.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Soovin õnnitleda Maria do Céu Patrão Nevesit tema suurepärase ühist kalanduspoliitikat käsitleva raporti puhul! Ühise kalanduspoliitika arvukad probleemid ja väljakutsed tuvastati juba 2002. aastal, kuid nüüdseks on majandus- ja energiakriis ning kliimamuutuse laastavad tagajärjed muutnud need veel halvemaks. Kui ühisest kalanduspoliitikast peab olema kasu kaasaegsele kalandusele, tuleb selle raames teha põhjalikke muudatusi, millega oleks tagatud aus tasakaal ressursside säilitamise ja sektori jätkusuutlikkuse vahel, mis pakub võimalusi uutele juhtimissüsteemidele ELi eri tüüpi püügikohtades.

Tervitan tähelepanu pööramist ühise kalanduspoliitika detsentraliseerituks ja bürokraatiavabaks muutmisele ning kalanduse juhtimise piirkondlikuks muutmisele Lissaboni lepingu piires. Samuti tervitan vajadust kanda hoolt selle eest, et väikesemahulist rannapüüki käsitletakse eraldi tööstuslikust kalapüügist, samas keskkondlikest, majanduslikest ja sotsiaalsetest nõuetest kinni pidades. Soovin rõhutada ka ühenduse kalandushuvid kaitsmist, mis nõuab aga riiklike valitsuste vastavat järelevalvet, mis peaksid rannikukogukondade majandusliku ja sotsiaalse elujõulisuse tagamiseks tegema kalandusest strateegilise prioriteedi.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Minu arvates on vaja koostada kavad kalavarude pikaajalise taastamise haldamiseks ja toetamiseks seoses igat liiki kalapüügiga ning kõikide Euroopa Liidu geograafiliste piirkondade jaoks. Ennekoike tuleb pöörata tähelepanu Euroopas esinevatele kalanduse suurtele erinevustele. Püügipiirkondadele tuleb anda suurem vastutus ning täiustamist vajab ka traditsiooniline kvootide süsteem. Euroopa peab võtma kasutusele tugeva ühise lähenemise seoses kalavarude juhtimisega, mille juurde kuuluvad kalandussektori turu- ja kontinentaalne mõõde ning samuti püügisektori ja vesiviljeluse mõõde, mis on kõik kooskõlas Euroopa Liidu uue integreeritud merenduspoliitikaga ning selle rannapiirkondade jätkusuutlikku kasvu puudutavate huvidega.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ja Paul Nuttall (EFD), kirjalikult. – Olgugi et raportis on märke ühisest kalanduspoliitikast, mis ei ole nii hirmus kui see õudus, mis meil tegelikult praegu on, soovitakse selles ikkagi jätta kalavarud mittedemokraatliku ja demokraatiavastase „Euroopa Liidu” röövelliku kontrolli alla ning sel põhjusel ei saa UKIP seda toetada.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin ühise kalanduspoliitika reformi puudutavat rohelist raamatut käsitleva raporti poolt, sest selles oli võetud olulisi kohustusi, mis aitasid selgelt kaasa esialgse ettepaneku täiustamisele. Tahan rõhutada keskkondliku ja sotsiaalse lähenemise kasutuselevõtmise olulisust uute kalavarude juhtimissüsteemide otsinguil, mis suhtelise stabiilsuse põhimõttele tuginedes täiendavad olemasolevat süsteemi.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, hääletasime rohelist raamatut ja ELi kalanduspoliitika reformi käsitleva raporti vastu. Parlamendi enamus lükkas ökoloogilise jätkusuutlikkuse tähtsuse tõstmise tagasi ning hääletas muudatusettepaneku poolt, mille kohaselt peab meie poliitika seoses ELi väljapoole jäävate riikidega lähtuma ennekoike Euroopa kalanduse huvidest. Meie jaoks on see vastuvõetamatu ning hääletasime eitavalt. Oleme ka skeptilised asjaolu suhtes, et Euroopa Parlament tahab eraldada ühise kalanduspoliitika jaoks veel rohkem raha. Me ei taha sellest osa võtta, kui eesmärk ei ole just poliitikas selgete muudatuste tegemine.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Kõigepealt tahan rõhutada, kui suurepärase raporti on Maria do Céu Patrão Neves koostanud. Kalapüügiga tegelevate kogukondade jaoks on hetkel käsil raske periood, mida iseloomustab kalavarude vähenemine. See avaldab omakorda mõju rahva toiduainetega varustatusele ja Euroopa Liidu äärepoolseimate piirkondade ühtekuuluvusele. Sel põhjusel vajab ühise kalanduspoliitika reform integreeritud ja kõikehõlmavat lähenemist.

Minu arvates peab Euroopa Liit tõhusalt, kiiresti ja igal juhul tagama kaluritele paremad majandusliku jätkusuutlikkuse tingimused raamistikus, mis suudaks kaitsta iga piirkonna omapärasid, ning mis tunnistab, et väikesemahuline kalapüük vajab teistsugust lähenemist. Mainimist vajab ka konkreetsete meetmete väljapakumine, näiteks vahendajate arvu vähendamine tootja ja tarbija vahelises ahelas. Teisest küljest ei saa kõne all olevat reformi isoleerida mereressursside jätkusuutlikust kasutamisest tehnilise ja teadusliku hindamisprotsessi raames, mis on põhjalikult kontrollitud ja mis aitab kaasa sektori lepitamisele ning on suunatud tarbijatele kvaliteedi ja toiduainetega kindlustatuse tagamisele. Püügivõimsuse muutmise kontekstis tahan rõhutada varustuse kaasajastamise mõju kalurite professionaalsele väärikusele ja ohutusele sektoris, kus surmajuhumid ei ole kaugelki mitte haruldased.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Asjaolu, et parlament lükkas suure häälteenamusega tagasi meie kalavarude erastamise vastu esitatud ettepanekud, näitab, millise suuna kavatseb parlament eelseisva ühise kalanduspoliitika reformiga võtta. Parlament ei suutnud lükata tagasi komisjoni ettepanekut võtta kasutusele (era-) omandi õigused seoses avaliku hüve kasutamisega ning avab sellega ka tee kavatsuse ametlikuks tegemisele. Selline lahendus ei taga ressursside jätkusuutlikkust ning lõppeb vältimatult tegevuste kontsentreerumisega suurema majanduslike ja finantsvõimete osapoolte kätte ELis, mis seab tõsiselt ohtu väikesemahulise rannapüügi, mis näiteks Portugali puhul moodustab üle 90% kalalaevastikust.

Panime raportis siiski tähele ka mõningaid positiivseid punkte, millest mõned sobisid kokku meie ettepanekutega. Sellegipoolest peame tunnistama, et üldiselt on raporti lähenemine märgatavalt liberaalne ning see piirab oluliselt liikmesriikide iseseisvust seoses nende mereressurssidega. Raport ei anna põhjalikku vastust ühele sektori peamistest probleemidest, milleks on tööga seotud sissetulek. Saame aga kõigest juhtida tähelepanu oma tagasilükatud ettepanekutele seoses kalandussektori turustamise parandamisega, mis suurendaksid kalurite tasustamist tehtud töö eest.

Marian Harkin (ALDE), kirjalikult. – Toetan rannapiiri laiendamist 12 miililt 20le, mis on üks ühise kalanduspoliitika peamisi reforme. Samuti peame tegema lõpu haavatavate kalavarude vette tagasi laskmise tavale. Praeguse kvootide haldamise süsteemi säilitamine on väga oluline ning ma ei toeta kvootide kohustuslikku erastamist.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis oli palju häid ja olulisi elemente ning valitseb üksmeel seoses sellega, et ühise kalanduspoliitika tsentraliseeritud kõigile sobiv mudel oli läbikukkumine. Minu muudatusettepanekutest võeti mitu edukalt vastu ning seega tunnistab raport suhtelist stabiilsust, vajadust ergutada kaitsmisega seotud jõupingutusi ning riikliku kontrolli all oleva 12 miili tsooni edukust. Siiski öeldakse raportis ka, et ajaloolised õigused vajavad läbivaatamist. Kalavarude juhtimine tuleb anda tagasi kalapüügi tegelevate rahvaste kätte, kes ei tohi oma ajaloolisi õigusi kaotada. Sel põhjusel hääletasin raporti vastu, milles kutsutakse üles ründama neid traditsioonilisi põhiõigusi seoses kalavarudele ligipääsemisega.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Ühise kalanduspoliitika põhjalik ja kõikehõlmav reform on väga teretulnud, eriti kalavarude jätkusuutliku juhtimise seisukohalt. Selle saavutamiseks on vaja täiustada ja standardiseerida raamtingimusi. Liikmesriigid peavad võtma kasutusele paremad kontrollmeetmed ning lihtsustamist vajab ka otsuste tegemise süsteem. Olgugi et Austria omaette riigina otseselt asjasse ei puutu, mõjutab kalandust ühtlaselt kasvav merekala tarbimine. Vajame praktilisi ja tõhusaid lahendusi, mis annaksid kalandussektorile heade kalavarude tingimustega aluse piisavaks elujõulisuseks, tagaksid kala toimetamise tarbijateni, garanteeriksid samas ka liikide mitmekesisuse säilimise ja kaitseksid tervet mere ökosüsteemi.

Isabella Lövin (Verts/ALE), kirjalikult. – Raport kujutab endast põhjalikku dokumenti, mis käsitleb kõiki ühise kalanduspoliitika aspekte vesiviljelusest kuni õngitsemiseni, Läänemerest kuni kalanduskokkulepeteni kolmanda maailma riikidega. Rohelised on rahul paljude raporti jaoks esitatud ja vastuvõetud muudatusettepanekutega. Nendeks on näiteks aluspõhimõtted seoses jätkusuutlikkuse nõuetega püügiõiguse omajale; keskkonnamõju hinnangu nõuded püügikohtade haldajatele; seisukoht, et EL ei tohi konkureerida kohalike kaluritega kalanduskokkulepete raames, vaid tohib püüda kala vaid ülejäägi korral, ning samuti ettepanek kõikidele ELi institutsioonidele tõsta seadusevastane kalapüük rahvusvahelise päevakorra tippu kõikides asjaomastes foorumites, et kaitsta ookeane ja toiduainetega kindlustatust. Kahjuks kiideti lõplikus tekstis heaks ka täiesti vastuvõetamatuid ja vasturääkivaid löike, nagu ühise kalanduspoliitika välismõõtme eesmärgid seoses Euroopa kalanduse huvide kaitsmise ja edendamise, et ökoloogilist jätkusuutlikkust ei tohi käsitleda enne sotsiaalset ja majanduslikku jätkusuutlikkust ja et kõik poliitikavaldkonnad peaksid panustama ühise kalanduspoliitika eesmärkide täitmisele. Sel põhjusel ei saanud roheliste fraktsioon raportit toetada, vaid hoidus hääletusest.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Viimati 2002. aastal läbi vaadatud ühine kalanduspoliitika ei suuda veel tundlikus kalandussektoris toimuvaid muutusi üle elada. Sel põhjusel on vaja analüüsida uusi kalandussektorit mõjutavaid faktoreid ning leida uusi lahendusi selle täielikult elujõuliseks muutmiseks, seda ennekõike majanduslikus, sotsiaalses ja keskkondlikus mõttes. Sel põhjusel teen ettepaneku võtta kasutusele uued meetmed, millega kalandussektor saaks oma praegusest ohtlikust olukorrast pääseda.

Kalandussektor on ELi jaoks väga tähtis. Seepärast on äärmiselt vajalik, et uus kalanduspoliitika lähtub ratsionaalsest ja vastutustundlikust ressursside haldamisest ning pöörab tähelepanu mereressursside kaitsmisele ja nende eluviisi kaitsmisele, kes on alati kalapüügi elatist teeninud. Uus kalanduspoliitika peab suutma lahendada kalandussektori probleemid tootlikkusega, stabiliseerida turgusid ning tagada hea alatustaseme peredele, kes sõltuvad kalandussektorist. Sektorit tuleb aga analüüsida tervikuna, mitte osade kaupa, et kõik probleemid ja muutused oleks võimalik üheskoos käsile võtta pakkumaks rahuldavat lahendust kõikide sektori osaliste jaoks ning lahendamaks peamised probleemid, mis sektorit mõjutavad: ülepüük, liigne püügivõimsus, liigne investeerimine ja raiskamine.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Asjaolu, et kalandusel on Euroopas pikaajaline traditsioon ja et see loodetavasti ka edaspidi nii jääb, on väga teretulnud. Viimaste aastate sündmused näitavad kindlasti, et nimetatud majandussektoris tegutsemine on muutumas üha vähem atraktiivsemaks. Selle põhjuseks on asjaolu, et ettevõtete rühmad suruvad oma tohutu kalatoodete hulga ja hinnad nii madalale, et väikesed

kalandusettevõtted ei saa enam konkureerida. Nende olude tõttu muutub kalandussektor üha enam sõltuvaks kolmandate riikide töötajatest. Arvestades sellega, et resolutsiooni ettepanek ei käsitle probleemi piisavalt tõsiselt, hääletasin ma selle vastu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Hoidusin lõplikust hääletusest Maria do Céu Patrão Nevesi raporti üle, sest selles oli nii positiivseid kui ka negatiivseid löikeid. Raportis ollakse nõus, et eelisligipääs tuleb anda neile, kes püüavad kõige keskkonnasõbralikumalt ja jätkusuutlikumalt. Selle abil jõutakse vähema hulga saagi vette tagasi laskmiseni, töökohtade juurde loomiseni ning vähema energia kasutamiseni. Lisaks on rõhutatud, et püügiõiguse aluseks peavad olema keskkondlikud ja sotsiaalsed kriteeriumid, mitte see, kes 30 aastat tagasi kõige enam püüdis. Praeguse kriisi põhjuseks on aastaid kestnud ülepüük ning seetõttu on absurdne lasta samadel laevastikel ka edaspidi kalavarusid kahjustada. Teiste positiivsete punktide hulka kuulub ökoloogilisest jätkusuutlikkusest ühise kalanduspoliitika põhieelduse tegemine ning tunnistamine, et ELi laevastikud ei tohi enam arenevate riikide vetes ülepüügiga tegeleda. Kahjuks sisaldab raport ka vähemkonstruktiivseid ideid, nagu toetuste hävitava mõju mittetunnistamine. Raportis kuulutatakse ka ühine kalanduspoliitika ELi peamiseks poliitikaks, millele keskkonna- ja arengupoliitikad peavad alluma. Just selline peame-säilitama-kalandussektorit-iga-hinnaga-suhtumine on viinud mere ökosüsteemi ja sellest sõltuvate gükondade hävimiseni.

Britta Reimers (ALDE), kirjalikult. – (DE) Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni sakslastest liikmete hääletus erines kogu fraktsiooni hääletusest kahe punkti osas. Neist esimene puudutab Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni muudatusettepanekut 3. FDP liikmed hääletasid muudatusettepaneku vastu, sest kalanduspoliitika radikaalne detsentraliseerimine, mida muudatusettepanekus seoses volituste ja vastutuse ülekandmisega liikmesriikidele ja kohalikele otsuste tegijatele välja pakutakse, ei ole lepitatav Euroopa ühise kalanduspoliitikaga. Siin on ideeks leida ELi tasandil just ühiseid edumeelseid lahendusi. FDP liikmed toetasid muudatusettepanekut 33, sest see toetab väga olulist suhtelise stabiilsuse põhimõtet, mis on sakslaste jaoks väga oluline, sest käsitleb kvootide jagunemise aluseid.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Euroopa kalandussektoril on rasked ajad: kalavarud on vähenemas, 400 000 Euroopa kalurit ja nende pered tunnevad muret oma tuleviku pärast ning kahtlevad ühise kalanduspoliitika tõhususes, mis on neile seni kindlust andnud.

Tuvastatud struktuuriliste probleemide valguses, milleks on ülepüük, liiga vähesed investeeringud, kalalaevastiku liigne püügivõimsus ja raiskamine (kui mitu tonni kala lastakse iga päev tagasi merre, sest need ei ole söögikõlblikud?), peab olema ühise kalanduspoliitika reform meie peaeesmärgiks. Kindlasti peab igasuguse reformi puhul arvestama eri püügipiirkondade omapäradega ning vältima iga hinna eest kõigile sobiva juhtimismudeli kasutamist. Püügitehnika ja laevad, mida Põhjameres kasutatakse, erinevad oluliselt Gaskoonia lahes kasutatavatest. Seepärast on komisjoni ettepanek seoses reformiga, mis põhineb piirkondlikkusel ja mille parlament täna pärastlõunal vastu võttis, äärmiselt oluline.

Vastutustundlik poliitika peab arvestama ka faktidega, mida esindab järgmine arv: ELi osakaal maailma kalatoodangust on ligikaudu 4,5% ning EL ei kavatse saada antud sektoris suureks osapooleks. See on veel üks põhjus, miks ma peaksime otsustama väiksemahulise uuendusliku ja jätkusuutliku kalanduse kasuks.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – Kõne all olev roheline raamat oli hukkamõistev süüdistus ja aus ülestunnistus, et ühine kalanduspoliitika ei ole toiminud. Pigem vastupidi, ühine kalanduspoliitika tekitas mitmeid probleeme, mis avaldavad siiani majanduslikku, sotsiaalset ja keskkondlikku mõju. Kõigest kahe nädala eest kiitis täiskogu heaks ettepaneku keelata mittekodumaine kauplemine hariliku tuuniga, mille varud on kriitiliselt madalale tasemele langenud. Nimetatud olukord on järjekordseks märgiks sellest, et meie praegused püügitasemed on jätkusuutmatud ning nendel on tõsised tagajärjed kalandussektori bioloogilisele mitmekesisusele ja tulevikule. Peame tunnistama, et vajame uut lahendust. Rohkema rahastamisega detsentraliseeritud poliitika võimaldab eri piirkondadel oma oludega kohaneda ja nendele reageerida. Endine ülalt-alla poliitika seda ei võimaldanud. Sellega peaks olema tagatud kalavarude parem haldamine ning see peaks avaldama ka positiivset mõju merekeskkonnale. Toetan täielikult komisjoni pühendumust põhjalikule ja ulatuslikule reformile, mida ka kalanduskomisjon igati toetas. Äärmiselt oluline on tegutseda selle nimel, et Euroopa Liit rakendaks tõeliselt jätkusuutlikku kalanduspoliitikat kalavarude, keskkonna ja Euroopa töökohtade kaitsmise nimel pikemas perspektiivis.

Peter Skinner (S&D), kirjalikult. – Toetasin muudatusettepanekuid, mis esitati seoses ühise kalanduspoliitika muutmise, et teha lõpp mõningatele moonutustele, mis selles olid.

Laevastike uuendamiseks ettenähtud vahendite suurendamine või kala hindade tsentraalne kehtestamine on eriti moonutavad tegevused ning võimaldavad kasutada üha enam toetusi.

Ühendkuningriigi kalurid, eriti lõunaranniku kalurid oma kümnemeetristes laevades, kannatavad tihti teiste kalalaevastikega võrreldes tasakaalustamata kvootide ja toetuste tõttu. Ühendkuningriigi parlamendi Hastings ja Rye valimisringkonna parlamendiliige Mike Foster juhtis mu tähelepanu asjaolule, et kalapüügiamet ja Euroopa Komisjon peavad lõpetama diskrimineerivad ja moonutavad tavad, eriti seoses tursapüügiiga. Ühendkuningriigi rannikuvetes ning tema oma Hastings ja Rye valimisringkonnas, millest me mõlemad lugu peame.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Hoidusin hääletusest ühist kalanduspoliitikat käsitleva raporti üle, sest selles oli liiga palju punkte, mis olid teiste, sama raporti punktidega vastuolus ning lisaks sellele ka vastuolus minu poliitilise seisukohaga Euroopa kalanduspoliitika suhtes. Ühest küljest öeldakse raportis, et Euroopa kalalaevastikud ei tohi tegeleda enam ülepiüügiiga arenevate riikide vetes, kuid teisest küljest öeldakse seal, et ühine kalanduspoliitika on tähtsam keskkonna- ja arengupoliitikast. Selline seisukoht on ilmselgelt vastuolus Lissaboni lepingu artikliga 208, mille kohaselt ei tohi meie välispoliitika ohustada arenevate riikide arengueesmärke. Parlamendi soovitatud poliitika on kindlasti kasulik Euroopale, kuid Euroopa vetest väljaspool toetab Euroopa ainult oma kalalaevastikke, mitte kohalikke kalavarusid ja kalureid. Sel põhjusel hoidus Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon hääletusest. Lisan veel, et kuigi raport tunnistab, et ülepiüük on tõsine probleem ja et poliitika peab võtma aluseks jätkusuutlikkuse, ei tunnistata raportis, et laevastike liigne püügivõimsus ning toetuste ja kvoodisüsteemid on selle probleemi põhjuseks. See selgitab meie hoidumist hääletusest.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Täna vastuvõetud raportis ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva roheline raamatu kohta vaadatakse läbi kalanduspoliitika majanduslikud, sotsiaalsed ja keskkondlikud aspektid, et määratleda lähenemine, mis on vajalik sektoris veel esinevate probleemide lahendamiseks. Tahan korrata, et eesmärgid, nagu suurem tõhusus kalavarude juhtimisel ning finantstoetuse strateegia kalandussektori töötajatele koos jätkusuutlikkuse garantiiaga kalaliikide kaitsmise kaudu on äärmiselt olulised reformi osad ning need tuleb rakendada piirkondlikul tasandil. Dokument kutsub üles tegema kalandussektori jaoks olulisi reforme, mis on eriti tähtsad äärepoolseimate piirkondade, nimelt Madeira jaoks, kus kalapüük mängib kohalikus arengus ja kohalike inimeste eludes olulist rolli.

Tahan rõhutada ka raportis olevaid ideid eri osapoolte aktiivsema kaasamise kohta riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil seoses rakendamisega ja tehniliste meetmetega, mis kalandussektoris kasutusele tuleb võtta. Kõigil ülalnimetatud põhjustel hääletasin ma kõne all oleva raporti poolt, mis tähistab Euroopa ühise kalanduspoliitika jaoks uut algust.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Maria do Céu Patrão Nevesi raporti vastu, sest selles lükati tagasi muudatusettepanekud seoses tasakaalu loomisega keskkonnahuvide ja väikesemahulise kalapüügi säilitamise vahel.

Samuti mõistan hukka nende muudatusettepanekute tagasilükkamise, milles nõuti põhjalike läbirääkimiste pidamist kaluritega enne kõne all olevat reformi.

Sellest lähtudes ei näe ma, kuidas oleks võimalik võtta vastu reform, mis oleks vastuvõetav kaluritele ja mis teeks kõik vajaliku, et muuta ühine kalanduspoliitika oma nime vääriliseks.

Juhataja. – Istungi protokoll esitatakse parlamendile kinnitamiseks järgmise istungi alguses. Kui vastuväiteid ei ole, siis esitan ma tänasel istungil vastuvõetud ettepanekud viivitamatult inimestele ja ametitele, millele need mõeldud on.

10. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

11. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

12. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

13. Istungjärgu vaheaeg

(Istung lõppes kell 12.50)